

Rezultat Pracy Intelektualnej nr 3

Konspekty zajęć specjalności DZIENNIKARSTWO OBYWATELSKIE na studiach z filologii polskiej

**Projekt: Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego.
Opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie
innowacyjnych metod kształcenia**

Agnieszka Będkowska-Kopczyk

Angelika Matuszek

Michał Kopczyk

oraz

Marek Bernacki

Anna Foltyniak-Pękala

Małgorzata Jopek-Bizoń

Dagmara Mika

Jędrzej Pisarek

Robert Pysz

Anna Salachna

Joanna Wróblewska-Jachna

Bielsko-Biała 2023

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

Spis treści

1. Wprowadzenie	4
1.1. Metodologia	8
2. Studia pierwszego stopnia	11
2.1. Gatunki dziennikarskie	11
2.2. Warsztat dziennikarza obywatelskiego I	15
2.3. Emisja głosu	21
2.4. Wstęp do teorii komunikacji	26
2.5. Historia, teoria i technologia mediów	30
2.6. Społeczeństwo obywatelskie	34
2.7. Retoryka i wystąpienia publiczne	39
2.8. Creative writing	44
2.9. Komunikacja interpersonalna	50
2.10. Warsztaty mediacji i negocjacji	54
2.11. Warsztat dziennikarza obywatelskiego II	58
2.12. Analiza dyskursu medialnego	63
2.13. Inkluzja społeczna	68
2.14. Sektor obywatelski NGO	73
2.15. Media niekomercyjne w Polsce i za granicą	79
2.16. Prawo medialne i etyka dziennikarska	85
2.17. Warsztaty dziennikarza obywatelskiego III	89
2.18. Współczesny kryzys ekologiczny	94
2.19. Psychologia mediów	98
2.20. Socjologia mediów	103
2.21. Realia społeczno-kulturowe	107
2.22. Projekt społeczny	112

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

3. Studia drugiego stopnia	
3.1. Komunikacja międzykulturowa	116
3.2. Społeczeństwo wielokulturowe a obywatelskość	123
3.3. Warsztaty fotograficzno-filmowe	128
3.4. Komunikacja wizerunkowa i kreowanie wizerunku	133
3.5. Komunikacja niewerbalna	137
3.6. Sztuka debaty	141
3.7. Ekologia społeczna	145
3.8. Rzecznictwo prasowe	150
3.9. Strategie komunikacyjne w obszarach życia publicznego	154
3.10. Warsztat dziennikarza obywatelskiego	158
3.11. Dziennikarstwo w mediach społecznościowych	163
3.12. Fundraising i zarządzanie projektami	169
3.13. Wiedza o kulturze współczesnej	174
3.14. Dziennikarstwo zaangażowane	180
3.15. Public relations	186
3.16. Kultura słowa w mediach	190
3.17. Język mediów i polityki	195
3.18. Projekt społeczny	201

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

1. Wprowadzenie

Konspekty przedmiotów¹ znajdujące się w tym dokumencie opracowane zostały jako Rezultat Pracy Intelktualnej nr 3 w ramach projektu „**Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego. Opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia**”. Projekt jest realizowany przez interdyscyplinarny zespół z Uniwersytetu Bielsko-Bialskiego (do 30.09.2024 pod nazwą Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej) i instytucji partnerskiej z Norwegii, tzn. Uniwersytetu w Tromsø – Arktycznego Uniwersytetu Norwegii (norw. Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet).

Konspekty stanowią uzupełnienie programu modułu specjalnościowego „Dziennikarstwo obywatelskie”, przewidzianego do realizacji na studiach licencjackich i magisterskich z filologii polskiej. Program zawiera przedmioty, przewidziane do realizacji w wymiarze 765 godzin i 83 ECTS-y (wartość sumaryczna dla studiów licencjackich i magisterskich)², a jego ogólny zarys przedstawia Tabela nr 1.

Tabela 1: Specjalność „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach pierwszego i drugiego stopnia

Filologia polska (specjalizacja „Dziennikarstwo obywatelskie”)	
Studia licencjackie	Studia magisterskie
• 21 przedmiotów	• 16 przedmiotów
• 390 godzin kontaktowych	• 375 godzin kontaktowych
• 120 godzin praktyk	• 120 godzin praktyk
• 60 godzin przeznaczonych na projekt społeczny	• 60 godzin przeznaczonych na projekt społeczny
• 42 ECTS	• 41 ECTS

Kolejność prezentowanych tu konspektów odpowiada kolejności występowania przedmiotów w programach specjalności. Na studiach licencjackich specjalność rozpoczyna się w semestrze trzecim i trwa cztery semestry, na studiach magisterskich rozpoczyna się od semestru pierwszego i również trwa cztery semestry. Program specjalności zaprezentowany jest w Tabelach 2 do 6 (studia licencjackie) i Tabelach 7 do 11 (studia magisterskie):

¹ W dydaktyce akademickiej określenie „konspekt przedmiotu” stosuje się wymiennie z określeniami „sylabus”, „opis przedmiotu”, „karta przedmiotu”.

² Poniżej prezentujemy Tabele z wykazem przedmiotów. Program specjalności omówiony jest szczegółowo w dokumencie pt. „Rezultat 2. Program specjalności „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach z filologii polskiej”, który znajduje się na stronie internetowej projektu [Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego](#). Oprócz tego powstają także interdyscyplinarny podręcznik do dziennikarstwa obywatelskiego (Rezultat nr 4) i cykl 15 wykładów wideo (Rezultat nr 5).

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

Tabele 2–6: studia licencjackie

3 semestr / 2 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	IŁOŚĆ GODZIN	WYKŁADY	KONWERSATORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Gatunki dziennikarskie	FP-SS1-GD	egzamin	15	15			1
Warsztat dziennikarza obywatelskiego I	FP-SS-1-WDO_I	zaliczenie	30			30	3
Emisja głosu	FP-SS1-EG	zaliczenie	15			15	1
Wstęp do teorii komunikacji	FP-SS-1-WdTK	zaliczenie	15	15			1
Historia, teoria i technologia mediów	FP-SS-1-HTiTM	zaliczenie	15	15			1
Społeczeństwo obywatelskie	FP-SS1-SO	zaliczenie	15	15			1
SUMA			105	60		45	8

4 semestr / 2 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	IŁOŚĆ GODZIN	WYKŁADY	KONWERSATORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Retoryka i wystąpienia publiczne	FP-SS-1-RiWP	zaliczenie	15			15	1
Creative writing	FP-SS1-CW	zaliczenie	30			30	3
Komunikacja interpersonalna	FP-SS1-KI	zaliczenie	15		15		1
Warsztaty mediacji i negocjacji	FP-SS-1-WMiN	zaliczenie	15			15	1
Warsztat dziennikarza obywatelskiego II	FP-SS1-WDO_II	zaliczenie	30			30	3
SUMA			105		15	90	9

5 semestr / 3 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	IŁOŚĆ GODZIN	WYKŁADY	KONWERSATORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Analiza dyskursu medialnego	FP-SS-1-ADM	zaliczenie	15		15		1
Inkluzja społeczna	FP-SS1-IS	zaliczenie	15		15		1

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

Sektor obywatelski NGO	FP-SS-1-SONGO	zaliczenie	15			15	1
Media niekomercyjne w Polsce i za granicą	FP-SS-1-MN-wPizG	zaliczenie	15	15			1
Prawo medialne i etyka dziennikarska	FP-SS1-P-MiED	zaliczenie	15	15			1
Warsztaty dziennikarza obywatelskiego III	FP-SS1-W-DO_III	zaliczenie	45			45	4
SUMA			120	30	30	60	9

6 semestr / 3 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	ILOŚĆ GODZIN	WYKŁADY	KONWERSA-TORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Współczesny kryzys ekologiczny	FP-SS-1-WKE	zaliczenie	15	15			1
Psychologia mediów	FP-SS1-PM	zaliczenie	15		15		1
Socjologia mediów	FP-SS1-SM	zaliczenie	15			15	1
Realia społeczno-kulturowe	FP-SS-1-RSK	zaliczenie	15		15		1
SUMA			60	15	30	15	4

4 i 5 semestr / 2 i 3 rok	Rodzaj zajęć			
NAZWA ZADANIA	ILOŚĆ GODZIN	PROJEKT	PRAKTYKI	ECTS
Projekt społeczny	60	60		4
Praktyki	40+80		120	8
SUMA	180	60	120	12

Tabele 7–11: studia magisterskie

1 semestr / 1 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	ILOŚĆ GODZIN	WYKŁADY	KONWERSA-TORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Komunikacja międzykulturowa	FP-SS2-KM	egzamin	30	15		15	2
Społeczeństwo wielokulturowe a obywatelskość	FP-SS-2-SWaO	zaliczenie	15		15		1

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

Warsztaty fotograficzno-filmowe	FP-SS-2-WFF	zaliczenie	45			45	4
Komunikacja wizerunkowa i kreowanie wizerunku	FP-SS-2-KWiKW	egzamin	15			15	1
Komunikacja niewerbalna	FP-SS2-KN	zaliczenie	15			15	1
Sztuka debaty	FP-SS2-SD	zaliczenie	15			15	1
SUMA			135	15	15	105	10

2 semestr / 1 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	IŁOŚĆ GODZIN	WYKLADY	KONWER-SATORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Ekologia społeczna	FP-SS2-ES	zaliczenie	15		15		1
Rzecznictwo prasowe	FP-SS2-RP	zaliczenie	15			15	1
Strategie komunikacyjne w obszarach życia publicznego	FP-SS2-S-KwOŻP	zaliczenie	30		30		2
Warsztat dziennikarza obywatelskiego	FP-SS2-W-DO	zaliczenie	30			30	2
SUMA			90		15	75	6

3 semestr / 2 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	IŁOŚĆ GODZIN	WYKLADY	KONWER-SATORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Dziennikarstwo w mediach społecznościowych	FP-SS-2-DwMS	egzamin	30			30	2
Fundraising i zarządzanie projektami	FP-SS-2-FiZP	zaliczenie	15			15	1
Wiedza o kulturze współczesnej	FP-SS2-Wo-KW	zaliczenie	30	30			2
Dziennikarstwo zaangażowane	FP-SS2-DZ	egzamin	15			15	1
Public Relations	FP-SS2-PR	zaliczenie	15			15	1
SUMA			105	30		75	7

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

4 semestr / 2 rok	Rodzaj zajęć						
NAZWA PRZEDMIOTU	KOD	FORMA ZAL.	IŁOŚĆ GODZIN	WYKLADY	KONWER-SATORIA	ĆWICZENIA	ECTS
Kultura słowa w mediach	FP-SS2-KM	egzamin	30		30		2
Język mediów i polityki	FP-SS-2-SWaO	egzamin	30		30		2
SUMA			60		60		4

4 i 5 semestr / 2 i 3 rok	Rodzaj zajęć			
NAZWA ZADANIA	IŁOŚĆ GODZIN	PROJEKT	PRAKTYKI	ECTS
Projekt społeczny	60	60		4
Praktyki	40+80		120	8
SUMA	180	60	120	12

1.1. Metodologia

W opracowaniu Rezultatu 3 brało w 10 osób z Uniwersytetu Bielsko-Bialskiego i 3 osoby z uczelni partnerskiej w Norwegii w charakterze konsultantów (ewaluacja). Prace, polegające na opracowaniu konspektów, realizował zespół w składzie:

- dr hab. Marek Bernacki, prof. UBB
- dr Agnieszka Będkowska-Kopczyk
- dr Anna Foltyniak-Pękala
- dr Małgorzata Jopek-Bizoń
- dr hab. Michał Kopczyk, prof. UBB
- dr Angelika Matuszek
- dr Dagmara Mika
- lic. Jędrzej Pisarek
- dr Robert Pysz
- dr inż. Anna Salachna
- dr Joanna Wróblewska-Jachna

Projekt „Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego – opracowanie interdyscyplinarnej oferty edukacyjnej i wdrożenie innowacyjnych metod kształcenia” o numerze EOG/21/K4/W/0089 (Komponent IV – Współpraca instytucjonalna na rzecz poprawy jakości i dopasowania oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach oraz we wszelkich formach z wyłączeniem VET i zawodowego kształcenia ustawicznego) korzysta z dofinansowania o wartości 109 800,45 EUR otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest zaprojektowanie i wdrożenie modułu „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach licencjackich i magisterskich filologii polskiej.

Prace koordynowali: dr Angelika Matuszek (Koordynator wydziałowy ds. jakości kształcenia), dr Agnieszka Będkowska-Kopczyk (Koordynator merytoryczny projektu) oraz dr hab. Michał Kopczyk, prof. UBB (Kierownik projektu). Prace podzielone były odnośnie do kompetencji i zaangażowania czasowego członków zespołu w przygotowanie konspektów. Zadania polegały na:

1. Analizie stanu badań związanego z tematyką poszczególnych przedmiotów i dostępności materiałów, stanowiących źródła informacji (bibliografię/spis literatury), na podstawie których zostały przygotowane konspekty przedmiotów.
2. Analizie wyzwań stojących współcześnie przed dziennikarstwem, a zwłaszcza dziennikarstwem obywatelskim – kwestie praktyczne (gatunki dziennikarskie stosowane w tym rodzaju dziennikarstwa), kwestie etyczne, kwestie dotyczące budowania marki osobistej autorów oraz dystrybucji i promocji efektów swojej pracy.
3. Analizie innowacji w dydaktyce na poziomie szkolnictwa wyższego (np. stosowanie narzędzi TIK, wykorzystywanie materiałów multimedialnych na zajęciach, wykłady interaktywne).
4. Analizie usprawnień i zagrożeń wynikających z dostępności narzędzi opartych na sztucznej inteligencji, zwłaszcza generatorów tekstów i obrazów, co analizowano zarówno w kontekście przedmiotów warsztatowych, jak i teoretycznych.
5. Przygotowaniu matrycy konspektów przedmiotów (sylabusu).
6. Przygotowaniu i redakcji treści sylabusów.
7. Konsultacjach efektów pracy z partnerami z uczelni norweskiej³.

Przygotowując konspekty, zespół korzystał z doświadczeń zdobytych podczas wizyty studyjnej w uczelni norweskiej, zrealizowanej w ramach projektu w grudniu 2022 roku. Położono nacisk na praktyczny sposób sprawdzania wiedzy nabytej przez studentów i jako formę zaliczenia wielu przedmiotów zaprojektowano zespołową pracę nad projektem. W przypadku przedmiotów praktycznych (ćwiczeń o charakterze warsztatowym), związanych z nabywaniem przez studentów umiejętności potrzebnych w pracy dziennikarza, konspekty zajęć skupiają się na formach dziennikarskich stosowanych w dziennikarstwie obywatelskim (np. podcast, blog, wideoblog), a także na mediach niekomercyjnych i dziennikarstwie w *social media*. Wiedzę i umiejętności praktyczne wychodzące poza zakres dziennikarstwa obywatelskiego zawierają konspekty zajęć takich jak Gatunki dziennikarskie, Dziennikarstwo zaangażowane, Prawo medialne i etyka dziennikarska, Analiza dyskursu medialnego, *Creative writing*, Język mediów i polityki⁴. Z kolei konspekty zajęć z puli nauk o społeczeństwie, kulturze i środowisku umożliwiają poszerzenie horyzontów naukowych i praktycznych studentów i zwrócenie ich uwagi na wyzwania

³ Uczelnię norweską w projekcie reprezentują: dr Anna Endresen, prof. Andrei Rogatchevski i prof. Svetlana Sokolova.

⁴ Dodajmy, że umiejętności praktyczne związane z redakcją, adiustacją i korektą tekstów studenci nabywają w ramach przedmiotów znajdujących się w programie studiów z filologii polskiej, realizowanych w uczelni macierzystej.

współczesnego świata⁵. Przygotowując konspekty zajęć, zespół projektowy zwracał uwagę na to, by znalazło się w nich miejsce na kwestie etyczne związane z wykonywaniem zawodu dziennikarza (niezależnie od tego na kwestiach etycznych koncentrują się zagadnienia poruszane w ramach przedmiotu Prawo medialne i etyka dziennikarska). Zespół kierował się także wymogami dotyczącymi formy zaliczeń, obowiązującymi w uczelni macierzystej, tzn. każdy przedmiot niekończący się egzaminem kończy się zaliczeniem z oceną – każdy konspekt (oprócz konspektów projektów społecznych) zawiera opis kryteriów oceniania z oceną. Również sposób naliczania punktów ECTS jest kompatybilny z wymogami obowiązującymi na uczelni macierzystej (np. przedmiotowi obejmującemu 15 godzin kontaktowych przypisany jest 1 ECTS), przy założeniu, że bilans nakładu pracy studentów obejmuje 45 godzin pracy (15 godzin kontaktowych i 30 godzin pracy własnej) i że 1 ECTS-owi odpowiada od 30 do 45 godzin pracy.

Zaznaczyć zatem należy, że konspekty prezentowane w tym dokumencie stanowią propozycję przebiegu poszczególnych zajęć, która może zostać odpowiednio zmodyfikowana przez prowadzących w zależności od potrzeb i możliwości, na przykład poprzez:

- dostosowanie planu zajęć do specyficznych wymagań grupy studentów
- dostosowanie planu zajęć do specyficznych wymagań kierunku studiów
- dostosowanie liczby punktów ECTS do ilości godzin, przeznaczonych na realizację danego przedmiotu i obowiązków studentów, związanych z przygotowaniem się do zaliczenia.

Prowadzący mogą w modyfikacji konspektów uwzględnić także czynniki, takie jak: tempo uczenia się grupy, indywidualne potrzeby studentów czy dostępność zasobów edukacyjnych. Konspekty mogą zostać wykorzystane także przez osoby, które zainteresowane są dziennikarstwem obywatelskim i zamierzają dokształcić swoją wiedzę w zakresie medioznawstwa, komunikacji, społeczeństwa i kultury.

Zachęcamy Państwa do zapoznania się także z materiałami dydaktycznymi (podręcznikiem do dziennikarstwa obywatelskiego, wykładami wideo oraz materiałami pokonferencyjnymi), publikowanymi w Portalu Edukacyjnym na stronie internetowej projektu [Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego](#).

⁵ Kwestię interdyscyplinarności programu specjalności omówiono w dokumencie „Rezultat 2. Program specjalności „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach z filologii polskiej”, który znajduje się na stronie internetowej projektu [Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego](#).

KONSPEKT ZAJĘĆ

Gatunki dziennikarskie

Kod przedmiotu	FP-SS1-GD
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	egzamin
Opis przedmiotu	Przedmiot „Gatunki dziennikarskie” ma za zadanie rozszerzyć wiedzę studentów na temat gatunków stosowanych we współczesnym dziennikarstwie – zarówno w mediach tradycyjnych, jak i w tzw. nowych mediach. Zajęcia wykładowe koncentrują się na historycznych aspektach (ewolucji) gatunków, przede wszystkim jednak przybliżają pragmatykę i poetykę form wypowiedzi dziennikarskiej. Istotnym elementem zajęć będzie analizowanie konkretnych tekstów reprezentujących konkretne gatunki. Analiza przeprowadzana wspólnie ze studentami polegać będzie m.in. na dekonstrukcji stosowanych w przekazach zabiegów retorycznych.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	GD_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat poetyki i pragmatyki tekstów dziennikarskich, zna gatunki werbalnej wypowiedzi dziennikarskiej
	GD_W02	posiada szeroką wiedzę na temat werbalnej i pozawerbalnej aktywności komunikacyjnej człowieka w obrębie własnej kultury

Umiejętności	GD_U01	stosuje w praktyce wiedzę teoretyczną w zakresie procedur redagowania i pragmatyki tekstów dziennikarskich
	GD_U02	potrafi mierzyć się z problemami, jakie natrafi w pracy dziennikarskiej – nieprzewidywalne okoliczności wykorzystać w sposób twórczy
	GD_U03	potrafi uzasadnić celowość działań, jakie podjął, konstruuując tekst dziennikarski
Kompetencje społeczne	GD_K01	prezentuje postawę otwartą wobec ludzi, szuka sposób na porozumienie komunikacyjne, jest gotowy poszerzać swą wiedzę i umiejętności.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
GD_W01 GD_W02	wykład	zaliczenie w formie testu teoretycznego
GD_U01 GD_U02 GD_U03	wykład	zaliczenie w formie testu teoretycznego
GD_K01	wykład	zaliczenie w formie testu teoretycznego, udział dyskusji na zajęciach

Kryteria oceniania

Podstawą do zaliczenia przedmiotu jest pozytywne zaliczenie testu pisemnego. Test sprawdza wiedzę studenta z zakresu historycznych oraz definicyjnych aspektów gatunków dziennikarskich, a także zagadnień warsztatowych (retoryka tekstów dziennikarskich). Posiadana wiedza oraz doświadczenie analityczne zdobyte na zajęciach pozwalają studentowi skutecznie rozpoznawać i analizować teksty, stanowiąc solidną podstawę do praktycznej nauki ich tworzenia. Test egzaminacyjny oceniany jest na podstawie przyjętych i omówionych ze studentami kryteriów, które mają odniesienie do wartości punktowych, te zaś przekładają się na wartości procentowe. Ocenę ustala się według następującego zestawu:

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Zajęcia mają charakter przede wszystkim teoretyczny. Wiedza definicyjna dotycząca genealogii, pragmatyki oraz poetyki tekstów dziennikarskich konfrontowana jest na wykładach z konkretnymi realizacjami gatunków. Zestawienie to pozwala wskazać przestrzeń indywidualnej swobody, jaką dysponuje twórca, a zarazem określić wymogi stawiane przez gatunek. W prowadzeniu zajęć zostają wykorzystane: wykład interaktywny przy zastosowaniu materiałów źródłowych (teksty), materiałów multimedialnych i narzędzi TIK (np. slido), dyskusja.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Zagadnienia teoretyczne związane z kategoriami rodzaj gatunek dziennikarski	– zakres pojęć „tekst dziennikarski”, „gatunek dziennikarski” – kategoria obiektywizmu w odniesieniu do tekstów dziennikarskich – literackość wypowiedzi dziennikarskiej – równowaga między formą a treścią, – kreatywność w dziennikarstwie – gatunki w przestrzeni internetu
3-6	Gatunki informacyjne	– wzmianka – notatka – sprawozdanie – życiorys – sylwetka – fait divers – kronika wydarzeń – przegląd prasy – zapowiedź
7-10	Gatunki publicystyczne	– komentarz – artykuł publicystyczny – esej – recenzja – felieton – esej – dyskusja – blog – reportaż problemowy
11-14	Gatunki pograniczne	– wywiad – debata – list do redakcji (oraz odpowiedź na list do redakcji) – czat – hipertekst
15	Podsumowanie zajęć	– powtórzenie i utrwalenie omawianych gatunków – omówienie gatunków stosowanych w mediach obywatelskich

Literatura

Literatura podstawowa	Wolny-Zmorzyński K., Kaliszewski A., Furman W., Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka, język, Warszawa 2009. Wolny-Zmorzyński K., Furman W. (red.), Internetowe gatunki dziennikarskie, Warszawa 2010.
Literatura uzupełniająca	Wolny-Zmorzyński K. (red.), Gatunki dziennikarskie w erze cyfryzacji, Warszawa 2021.
Dodatkowe materiały	Wprowadzenie do gatunków dziennikarskich. Wykład red. Andrzeja Niczyperowicza. (CSW2030) [dostęp: 12.12.2023] Prasa, podział prasy i gatunków prasowych (Karolina Duda) [dostęp: 11.10.2023] Wykłady dostępne w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego: » Żyła M., 1) Jak promować dany gatunek muzyczny (literacki) w sieci 2) Jak przygotować dobry wywiad z muzykami/muzykiem/zespołem 3) Jak przygotować videoblog dla licealistów » Bernacki, M., 1) Mistrzowie felietonu 2) Opowieści reportażowe Mariusza Szczygła.

KONSPEKT ZAJĘĆ
Warsztat dziennikarza obywatelskiego I

Kod przedmiotu	FP-SS1-WDO_I
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	3
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Celem zajęć „Warsztat dziennikarza obywatelskiego I” jest wprowadzenie studentów w zagadnienia związane z prasą tradycyjną i cyfrową, a następnie przygotowanie ich do profesjonalnego tworzenia tekstów dziennikarskich w ramach zajęć praktycznych. Studenci wypracowują umiejętności pisarskie, potrzebne do wykonywania zawodu dziennikarza prasowego w środowisku tradycyjnym i cyfrowym.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WDO_I_W01	Student/studentka: ma podstawową wiedzę na temat merytorycznych, prawnych i ekonomicznych uwarunkowaniach funkcjonowania prasy w Polsce
	WDO_I_W02	ma podstawową wiedzę o organizacji i funkcjonowaniu redakcji prasowych
	WDO_I_W03	wie, w jaki sposób kompetentnie strukturyzować treści, publikowane w prasie

Umiejętności	WDO_I_U01	umie przygotować listę pytań oraz opracować konspekt tematu artykułu prasowego
	WDO_I_U2	posiada podstawowe umiejętności pozyskania od rozmówcy informacji dla celów prasowych
Kompetencje społeczne	WDO_I_K01	potrafi we współpracy z zespołem zorganizować swoją pracę na stanowisku dziennikarza prasowego na każdym etapie przygotowania publikacji i ma świadomość wyzwań związanych z pracą w zespole redakcyjnym.
	WDO_I_K02	ma świadomość zalet i zagrożeń związanych z wykorzystaniem AI w praktyce dziennikarskiej
	WDO_I_K03	zna i stosuje się do zasad zawartych w Karcie Etycznej Mediów.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WDO_I_W01 WDO_I_W01 WDO_I_W01 WDO_I_U1 WDO_I_U2 WDO_I_K03	ćwiczenia, udział w dyskusji	ocena trzech tekstów dziennikarskich
WDO_I_K01 WDO_I_K02	ćwiczenia, praca w grupach	realizacja zadań grupowych

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej, składającej się z trzech tekstów dziennikarskich (długość: 1 800 do 3 600 znaków, Times New Roman 12, odstęp 1.5)
- aktywnego uczestnictwa w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia praktyczne, prezentacja multimedialna, tworzenie form dziennikarskich (teksty, tytuły), dyskusja, analiza materiałów dostępnych na rynku prasy tradycyjnej i cyfrowej, analiza i korekta materiałów, przygotowanych przez studentów.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Prasa w komunikacji społecznej	– Definicja prasy jako medium komunikacyjnego. – Prezentacja przykładowych tytułów prasowych z lat 80. i 90. XX wieku. – Porównanie prasy tradycyjnej i cyfrowej. – Etyka w pracy dziennikarza prasowego (analiza Karty Etycznej Mediów)
2	Cechy informacji w prasie i jej źródła	– Zasady sprawozdawczości dziennikarskiej. – Kryteria wyboru tematów i ich prezentacji. – Budowa newsa i innych form informacyjnych. – Właściwe korzystanie z różnych źródeł informacji. – Weryfikacja wiarygodności źródeł.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
3-4	Narzędzia pozyskiwania i opracowywania informacji	– Wywiad dziennikarski: techniki przeprowadzania, pytania otwarte i zamknięte. – Agencje prasowe i instytucje (publiczne, trzeci sektor) – Źródła online: korzystanie z portali informacyjnych, serwisów społecznościowych. – AI – współczesne generatory informacji jako źródło dezinformacji – AI jako pomoc w analizie dużych zbiorów danych
5-6	Praca redakcji prasowej	– Praca w terenie i zdobywanie informacji pierwszej ręki. – Struktura organizacyjna w redakcji. – Zasada kolegalności i etapowości działania – Proces przygotowywania materiałów do publikacji. – Hierarchia w redakcji, rola redaktora naczelnego, redaktora tematycznego i korektora. – Tworzymy redakcję i organizujemy wspólnie pracę zespołu dziennikarskiego (ćwiczenia)
7	Korekta i edycja tekstu	– Zasady korekty i edycji tekstu dziennikarskiego, znaki korektorskie. – Korekta tradycyjna oraz korekta komputerowa (ćwiczenia praktyczne na tekstach). – Wykorzystanie AI w korekcie i edycji tekstu – Parafrazowanie tekstu za pomocą narzędzi AI – AI a plagiat
8	Informacyjne gatunki dziennikarskie (nawiązanie do zajęć „Gatunki dziennikarskie”)	– Podział informacyjnych gatunków dziennikarskich: news, relacja, doniesienie. – Struktura i cechy charakterystyczne każdego z gatunków. – Wybór przez studentów jednego z gatunków informacyjnych jako elementu składającego się na pracę zaliczeniową.
9	Publicystyczne gatunki dziennikarskie (nawiązanie do zajęć „Gatunki dziennikarskie”)	– Podział publicystycznych gatunków dziennikarskich: komentarz, felieton, wywiad, wywiad pogłębiony. – Struktura i cechy charakterystyczne każdego z gatunków. – Analiza przykładowych tekstów prasowych reprezentujących każdy gatunek. – Wybór przez studentów jednego z gatunków publicystycznych jako elementu składającego się na pracę zaliczeniową.
10	Reportaż i fotoreportaż	– Podział publicystycznych gatunków dziennikarskich opisowych: reportaż, fotoreportaż. – Struktura i cechy charakterystyczne każdego z gatunków. – Analiza przykładowych tekstów reprezentujących każdy gatunek, w tym napisanych przez studentów. – Funkcje i rola fotografii w tekście dziennikarskim. – Wybór przez studentów reportażu lub fotoreportażu jako elementu składającego się na pracę zaliczeniową.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
11-12	Zajęcia warsztatowe	– Analiza i wzajemna ewaluacja szkiców prac, pisanych przez studentów w ramach pracy zaliczeniowej. – Praca w grupie nad tekstami (wzajemne korekty, omawianie dalszych kroków). – Dyskusja nad rozwijaniem własnego stylu pisarskiego. – Ustalenie, pod jakim względem i w jaki sposób teksty powinny zostać dopracowane na tym etapie pracy.
13	Prasa a nowe media	– Wprowadzenie do nowych mediów. – Zmiany w prasie w erze cyfrowej. – Wpływ nowych mediów na społeczeństwo. – Etyka i prawo dziennikarskie w zakresie prasy.
14	Narzędzia techniczne	– Praktyczne wykorzystanie programu Adobe Photoshop CS6 w kontekście edycji zdjęć dziennikarskich. – Tworzenie grafik i ilustracji do artykułów. – Projektowanie i układanie stron gazetowych. – Zarządzanie typografią, obrazami i tekstem. – Zalety i wyzwania związane z korzystaniem z narzędzi do składu komputerowego. – Praktyczne ćwiczenia projektowania stron prasowych.
15	Podsumowanie zajęć	– Prezentacja na forum grupy prac zaliczeniowych i ich omówienie. – Dyskusja nad wykorzystaniem zdobytej wiedzy i umiejętności w pracy dziennikarza obywatelskiego.

Literatura	
Literatura podstawowa	Wolny-Zmorzyński K., Kaliszewski A., Furman W., Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka, język. Podręcznik akademicki, Warszawa 2006. Wolny-Zmorzyński K., Kaliszewski A., Furman W., Pokorna-Ignatowicz K., Źródła informacji dla dziennikarza, Warszawa 2008. Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasa, radio, telewizji i Internetu, Warszawa 2008. Bauera Z., Chudziński E., Dziennikarstwo i świat mediów, Universitas, Kraków 2004 (wyd. III lub najnowsze). Karta Etyczna Mediów [dostęp: 11.12.2024].
Literatura uzupełniająca	Bortnowski S., Warsztaty dziennikarskie, Warszawa 1999. Kuziak M., Rzepczyński S., Jak pisać? Bielsko-Biała 2002. Osiej Z., Sztuczna inteligencja – jak prawo próbuje nadążyć za technologią (Gdpr.pl) [dostęp: 05.12.2023].

Dodatkowe materiały	Wybrane artykuły z czasopisma naukowego Zeszyty Prasoznawcze. Sztuczna inteligencja plagiatuje teksty. To koniec internetu, jaki znamy? [dostęp: 28.12.2023], a także inne artykuły na temat AI w pracy dziennikarza na demagog.org.pl. Figura J., Dziennikarski Warsztat, Ridero 2020 [dostęp: 11.12.2023]. Starewicz-Jaworska A., Prasa cyfrowa - replika wydania papierowego czy samodzielna platforma komunikacyjna? „Studia Medioznawcze”, 2007, nr 1(28), 80-91 [dostęp: 10.12.2023]. Lachowicz J., Wojciech Jagielski radzi, jak pisać reportaże z krańca świata. Wywiad, National Geographic, 1.05.2019 [dostęp: 11.12.2023]. Reportaż tekstowy, czyli jak chwycić pióro (Mapa Kultury.pl) [dostęp: 11.12.2023]. Jak przeprowadzić dobry wywiad? (Joanna Cieślak-Ospalska) [dostęp: 11.12.2023]. Hutson J., AI and the Creative Process: Part One (24/10/2023, JstorDaily) (czytaj także Part Two i Part Three) [dostęp: 05.12.2023].
-----------------------------------	--

KONSPEKT ZAJĘĆ

Emisja głosu

Kod przedmiotu	FP-SS1-EG
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Emisja głosu” ma na celu doskonalenie umiejętności związanych z operowaniem głosem w komunikacji, przede wszystkim podczas wystąpień publicznych. We wstępie do zajęć studenci zdobywają wiedzę na temat teorii powstawania dźwięku, struktury aparatu mowy, zaburzeniami i ich profilaktyką oraz higieną głosu. Następnie zapoznają się z praktycznymi aspektami emisji głosu i elementy efektywnego mówienia, obejmując szeroki zakres ćwiczeń. Podczas przedmiotu studenci uczą się technik pokonywania tremy oraz rozwijają umiejętność efektywnego oddziaływania na publiczność, co może być przydatne w sytuacjach zawodowych, związanych z pracą dziennikarza obywatelskiego.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	EG_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat budowy aparatu głosowego, jego higieny, patologii, profilaktyki i prawidłowej emisji głosu
	EG_W02	posiada wiedzę na temat elementów efektywnego mówienia i oddziaływania na publiczność

Umiejętności	EG_U01	stosuje wiedzę teoretyczną w zakresie posługiwania się prawidłową emisją głosu tj.: pracy oddechem, wprowadzenia głosu w odpowiedni rezonans, poprawnej artykulacji i umiejętności miękkiego ataku na dźwięk
	EU_U02	potrafi zapobiegać problemom głosowym spowodowanym przemęczeniem głosu i nadużywaniem go w czasie pracy dziennikarskiej
	EU_U03	wprowadza zdrowe nawyki, usprawniana rzędy artykulacyjne, potrafi samodzielnie przeprowadzić trening głosu
Kompetencje społeczne	EU_K01	efektywnie oddziałuje na publiczność, stosuje triki dykcyjne.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
EG_W01 EG_W02	ćwiczenia	kolokwium, zaliczenie w formie praktycznej, aktywność
EG_U01 EG_U02 EG_U03	ćwiczenia	kolokwium, zaliczenie w formie praktycznej, aktywność
EG_K01	ćwiczenia	kolokwium, zaliczenie w formie praktycznej, aktywność

Kryteria oceniania

Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium, aktywności realizowanych przez studentów w trakcie zajęć i prezentacji fragmentu utworu literackiego (lub publicznego wystąpienia – własne opracowanie) z zachowaniem warunków prawidłowej emisji głosu.

Szczegółowe kryteria: kolokwium (20%); zaliczenie w formie praktycznej – prezentacja utworu literackiego lub publicznego wystąpienia (50%); aktywność na zajęciach (30%).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Mini wykład, prezentacja, dyskusja, ćwiczenia przygotowujące do prawidłowej emisji głosu, studium przypadku.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Komunikacja językowa a głos jako narzędzie pracy	– Rola nadawcy i odbiorcy w procesie komunikacji.
2	Teoria powstawania dźwięku i jej praktyczne odniesienia do prawidłowej emisji głosu	– Mechanizm głosu i budowa narządów głosu. – Budowa i funkcjonowanie aparatu mowy i układu oddechowego. – Struktura i działanie układu fonacyjnego. – Układ artykulacyjny.
3	Wybrane zaburzenia głosu	– Guzki głosowe i ich wpływ na emisję głosu. – Zmiany obrzękowo-przerostowe fałdów głosowych a emisja głosu. – Niedowład mięśni przywodzących i napinających fałdy głosowe i jego wpływ na fonację. – Owrzodzenie kontaktowe i konsekwencje dla głosu.
4	Podstawowe zasady profilaktyki i higieny głosowej	– Znaczenie profilaktyki dla zdrowia głosu. – Higieniczne nawyki głosowe. – Dieta a emisja głosu. – Unikanie czynników ryzyka. – Wpływ stresu na głos i jego kontrola. – Znaczenie profilaktyki dla zdrowia głosu.
5-8	Ćwiczenia	– Ćwiczenia przygotowujące do prawidłowej emisji głosu (ćwiczenia słuchowe, ćwiczenia słuchu fizjologicznego, ćwiczenia słuchu fonetycznego). – Ćwiczenia relaksacyjne. – Ćwiczenia oddechowe (ćwiczenia oddechu torem przeponowym, wyrabianie długiej fazy wydechu, ćwiczenia równomiernej siły wydechu, ćwiczenia ekonomicznego zużycia powietrza i właściwego dawkowania go w czasie mówienia; podparcie oddechowe – appoggio). – Ćwiczenia narządów artykulacyjnych (ćwiczenia języka, warg, żuchwy, podniebienia miękkiego). – Ćwiczenia przygotowujące do prawidłowej emisji głosu (ćwiczenia słuchowe, ćwiczenia słuchu fizjologicznego, ćwiczenia słuchu fonetycznego).

Tydzień	Temat	Zagadnienia
9–10	Elementy efektywnego mówienia	– Tempo. – Skala głosu. – Nasilenie głosu. – Intonacja. – Pauza i znaki interpunkcyjne.
11–12	Realizacja wybranych utworów literackich z zachowaniem warunków prawidłowej emisji głosu, „łamańce językowe”	– Interpretacja i wyrazistość w czytaniu tekstów literackich. – Praca nad poprawnością wymowy i akcentem. – Ćwiczenia artykulacyjne przy wykorzystaniu tekstów literackich. – Ćwiczenia typu „łamańce językowe” dla poprawy płynności w mowie.
13–14	Efektywne oddziaływanie na publiczność: emisja głosu podczas wystąpień publicznych	– Techniki mówienia w sytuacjach publicznych (radio, telewizja, konferansjerka). – Praca nad pewnością siebie podczas wystąpień. – Ćwiczenia kształtujące kontakt z publicznością. – Radzenie sobie z treścią i stresem przed wystąpieniem.
15	Prezentacje końcowe (wystąpienia) i podsumowanie zajęć	– Wystąpienia i wspólna ocena wystąpień – Dyskusja nad znaczeniem prawidłowej emisji głosu w pracy dziennikarza, w tym dziennikarza obywatelskiego

Literatura	
Literatura podstawowa	Walencik-Topiłko A., Głos jako narzędzie. Materiały do ćwiczeń emisji głosu dla osób pracujących głosem i nad głosem, Harmonia 2009. Łastik A., Poznaj swój głos... twoje najważniejsze narzędzie pracy, Warszawa 2009. Siedlecki A., Praca głosem. Technika mowy i prezentacji, Rzeszów 2016. Sinkiewicz A., Niebudeg-Bogusz E., Szkiełkowska A., Wiskirska-Woźnica B., Śliwińska-Kowalska M., Propozycja optymalizacji systemu profilaktyki i leczenia zawodowych chorób narządu głosu, (w:) Otorynolaryngologia 2018, 17 (1), s. 15–19. Kacprzak A., Głos jak dzwon. Trening głosu krok po kroku, VOX ANA, Kraków 2020.
Literatura uzupełniająca	Linklater K., Uwolnij swój głos. Tworzenie obrazów w pracy nad głosem, Kraków 2012. Pawłowski Z., (red.) Emisja głosu. Struktura, funkcja, diagnostyka, pedagogizacja, Warszawa 2009. Binkuńska E., Higiena i emisja głosu mówionego, Bydgoszcz 2012.

Dodatkowe materiały

[Ćwiczenia przeponowe](#) (Maciej Jabłoński – Trener emisji głosu) [dostęp: 16.11.2023].
[Ćwiczenie rezonansu głosowego](#) (Akademia Głosu – Katarzyna Moskal) [dostęp: 16.11.2023].
[Emisja Głosu – Trzy ćwiczenia na otwarcie krtani](#) (ROK Katowice) [dostęp: 16.11.2023].
[Jak mówić wyraźnie, trening artykulacji i dykcji, cz. 1.](#) (Katarzyna Klimek) [dostęp: 16.11.2023].
[Intonacja](#) (Maciej Jabłoński – Trener emisji głosu) [dostęp: 20.11.2023].
[Vlog 12. O pracy więzadeł głosowych](#) (Pracownia głosu i oddechu Sylwia Zasada) [dostęp: 10.11.2023].
[An actor's Warm-up /Voice](#) (National Theatre) [dostęp: 16.11.2023].

Propozycja dodatkowej literatury do wykorzystania w samodzielnej pracy studenta nad emisją głosu:

- » Bednarek J. D., Ćwiczenia wyrazistości mowy, Wrocław 2002.
- » Dąbrowska D., Dziwińska A., Emisja głosu. Wybrane zagadnienia o higienie i artykulacji, Wałbrzych 2005.
- » Doroszewski W., Wieczorkiewicz B., Zasady poprawnej wymowy polskiej, Warszawa 1947.
- » Gałkowski T., Jastrzębowska G., Logopedia, Opole 1999.
- » Toczyska B., Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańsk 1997.
- » Toczyska B., Łamańce z dedykacją, czyli makaka kama ma, Gdańsk 1998.
- » Toczyska B., Sarabanda w chaszczech, Gdańsk 1997.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Wstęp do teorii komunikacji

Kod przedmiotu	FP-SS1-WdTK
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Wykład ma przedstawić i utrwalić w świadomości studentów podstawowe pojęcia i obszary problemowe związane z teoretycznym ujęciem komunikacji społecznej oraz zróżnicowaniem poziomów i odmian komunikacji społecznej.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WdTK_W01	Student/Studentka: zna podział i główne problemy wiedzy o komunikacji
	WdTK_W02	zna podstawowe terminy i pojęcia z zakresu teorii tekstu i znaku oraz procesu komunikacyjnego, posiada wiedzę o zróżnicowaniu poziomów i odmian komunikacji społecznej
Umiejętności	WdTK_U01	potrafi sprawnie rozpoznać i wykorzystać w praktyce pojęcia i terminy z zakresu teorii komunikacji
	WdTK_U02	potrafi rozpoznać, opisać i zinterpretować teksty, gatunki i dyskursy funkcjonujące we współczesnej komunikacji społecznej

Kompetencje społeczne	WdTK_K01	ma świadomość różnych punktów widzenia we współczesnej wiedzy o komunikacji (orientacja socjologiczna, psychologiczna, lingwistyczna, literaturoznawcza)
	WdTK_K02	rozumie potrzebę stałego poszerzania wiedzy teoretycznej i konfrontowania jej z empirią i praktyką.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WdTK_W01 WdTK_W02	ćwiczenia	praca zaliczeniowa
WdTK_U01 WdTK_U02	ćwiczenia	praca zaliczeniowa
WdTK_K01 WdTK_K02	ćwiczenia	praca zaliczeniowa
Kryteria oceniania		
Podstawę oceny stanowi zaliczenie pracy zaliczeniowej dotyczącej tematyki omawianej na zajęciach. Wymagania dotyczące pracy: 6–8 stron znormalizowanego tekstu, 1800 znaków/strona, Times New Roman 12, odstępy 1.5, bibliografia. Kryteria oceny pracy: styl językowy wypowiedzi, merytoryczna zawartość opracowania, zgodność z tematem, kompozycja.		
Metody dydaktyczne		
Miniwykład, dyskusja, analiza tekstów, case studies, wykorzystanie materiałów multimedialnych i narzędzi TIK (np. slido jako wstęp do dyskusji).		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Społeczeństwo i komunikacja: definicje i podstawowe pojęcia	– Rola komunikacji w życiu społecznym. – Podstawowe pojęcia związane z komunikacją (nadawca, odbiorca, przekaz, kanał). – Komunikacja jako proces społeczny. – Komunikacja a kształtowanie tożsamości kulturowej. – Wpływ technologii na komunikację społeczną.
2	Teoria czy teorie komunikacji: problematyka komunikowania w ujęciu różnych dyscyplin humanistycznych	– Różne perspektywy na komunikację w literaturoznawstwie, językoznawstwie, filozofii, socjologii, psychologii i antropologii. – Interdyscyplinarność teorii komunikacji. – Przykłady podejść do komunikacji w różnych dziedzinach humanistyki. – Znaczenie różnych perspektyw dla zrozumienia komunikacji. – Kierunki badań interdyscyplinarnych w obszarze komunikacji.
3	Teoria komunikacji – komunikologia: podstawowe pojęcia	– Pojęcie komunikologii jako dziedziny naukowej. – Kluczowe koncepcje i pojęcia w komunikologii. – Przedmiot i cele badań komunikologicznych. – Znaczenie teorii komunikacji dla praktyki dziennikarskiej. – Wybrane prace i myśliciele w dziedzinie komunikologii.
4	Znak – komunikat – kod	– Znaczenie znaków i symboli w komunikacji. – Struktura i funkcje znaków. – Związek między znakiem a komunikatem. – Kod jako system znakowy w kontekście kultury. – Analiza tekstów kultury i ich komunikacyjnych aspektów.
5-6	Styl – gatunek – dyskurs	– Różnice między stylem, gatunkiem a dyskursem. – Znaczenie stylu w przekazywaniu treści. – Funkcje i cechy różnych gatunków komunikacyjnych. – Perswazyjne elementy w komunikacji społecznej. – Aspekty ludyczne w komunikacji i ich rola w przekazach mediów.
5-6	Komunikowanie jako proces:	– Procesy komunikacji interpersonalnej i masowej. – Rodzaje komunikowania (np. werbalne, niewerbalne, wizualne). – Modele komunikacyjne (np. model liniowy, interakcyjny, transakcyjny). – Przykłady zastosowania modeli komunikacji w analizie mediów. – Komunikacja w kontekście działań dziennikarskich.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
9-10	Kompetencja komunikacyjna	– Pojęcie kompetencji komunikacyjnej. – Umiejętności komunikacji interpersonalnej. – Budowanie wizerunku w komunikacji społecznej. – Rola tożsamości komunikacyjnej w relacjach społecznych. – Praktyczne aspekty kompetencji komunikacyjnych dla dziennikarza.
11-12	Obszary komunikacji społecznej	– Dziedziny komunikacji społecznej (np. polityka, kultura, nauka). – Systemy komunikowania społecznego i ich rola w społeczeństwie. – Wpływ mediów na komunikację społeczną. – Media jako narzędzia przekazu komunikatów. – Analiza różnych obszarów komunikacji w kontekście dziennikarskim.
13-14	Komunikowanie masowe	– Rola mediów masowych w komunikacji społecznej. – Charakterystyka masowego typu kultury. – Wpływ mediów na kulturę popularną. – Multimedialna kultura popularna jako wyzwanie dla dziennikarstwa. – Analiza przypadków z obszaru komunikacji masowej.
15	Podsumowanie zajęć	– Powtórzenie omawianych zagadnień. – Wykorzystanie zdobytej wiedzy w pracy dziennikarza obywatelskiego (dyskusja).

Literatura

Literatura podstawowa	Fleischer M., Communication design, czyli Projektowanie komunikacji, Łódź 2010. Fleischer M., Konstrukcja rzeczywistości 2. Atut. Wrocław 2008 (Część pierwsza: Zarys ogólnej teorii komunikacji; s. 9–41). Goban-Klass T., Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja, Warszawa 2005. Habrajska G., Wybrane zagadnienia wprowadzające do nauki o komunikowaniu, Łódź 2012.
Literatura uzupełniająca	Fleischer M., Ogólna teoria komunikacji, Wrocław 2007. Fleischer M., Typologia komunikacji, Łódź 2012. Mersch D., Teorie mediów. Przekł. E. Krauss, Warszawa 2010.
Dodatkowe materiały	Materiały dostępne na: fleischer.pl What is Communication Design? (IIAD - Indian Institute of Art & Design) [dostęp: 24.11.2023]. Wykład dostępny w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego: • Piątek K., Komunikowanie informacyjne a komunikowanie perswazyjne.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Historia, teoria i technologia mediów

Kod przedmiotu	FP-SS1-HTiTM
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	egzamin
Opis przedmiotu	Celem nauczania przedmiotu jest zdobycie przez studentów podstawowej wiedzy na temat historycznego i technologicznego rozwoju mediów, a także ich funkcji w komunikacji społecznej i międzykulturowej w perspektywie historycznej i współczesnej.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	HTiTM_W01	Student/Studentka: zna podział i główne problemy wiedzy o mediach oraz ich historię
	HTiTM_W02	zna podstawowe terminy i pojęcia z zakresu teorii mediów, posiada wiedzę o ich historii i zróżnicowaniu technologicznym
Umiejętności	HTiTM_U01	potrafi sprawnie rozpoznać i wykorzystać w praktyce pojęcia i terminy z zakresu teorii mediów
	HTiTM_U02	potrafi rozpoznać, opisać i scharakteryzować media funkcjonujące we współczesnej komunikacji społecznej

Kompetencje społeczne	HTiTM_K01	ma świadomość różnych punktów widzenia i ocen we współczesnej wiedzy o mediach
	HTiTM_K02	rozumie potrzebę stałego poszerzania wiedzy teoretycznej i konfrontowania jej z empirią i praktyką.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
HTiTM_W01 HTiTM_W02	wykład	praca zaliczeniowa, egzamin
HTiTM_U01 HTiTM_U02	wykład	praca zaliczeniowa, egzamin
HTiTM_K01 HTiTM_K02	wykład	praca zaliczeniowa, egzamin
Kryteria oceniania		
Ocena na podstawie egzaminu w formie testu wyboru. Skala ocen: Bardzo dobry (5,0) 94%-100% Dobry plus (4,5) 85%-93% Dobry (4,0) 76%-84% Dostateczny plus (3,5) 68%-75% Dostateczny (3,0) 60%-67%		
Metody dydaktyczne		
Wykład interaktywny, dyskusja, analizy tekstów źródłowych, wykorzystanie materiałów multimedialnych.		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Medium – definicje i klasyfikacje	– Definicja pojęcia „medium”. – Typologia mediów (np. media drukowane, elektroniczne, społecznościowe). – Klasyfikacje mediów ze względu na rodzaj przekazu (tekst, dźwięk, obraz).
2	Język naturalny	– Analiza roli ciała jako narzędzia komunikacji. – Rozwój języka naturalnego jako formy przekazu. – Kultura oralna i tradycyjna przekazywania informacji ustnie.
3–4	Technika i technologia a rozwój mediów	– Wpływ techniki i technologii na rozwój mediów. – Rewolucje technologiczne a zmiany w mediach. – Przykłady technologicznych przełomów w historii mediów.
5	Pismo	– Historia pisania i rozwój pisma jako formy przekazu. – Okres „cyrograficzny” w historii mediów. – Wynalazek druku a rewolucja w dostępie do wiedzy.
6	W Galaktyce Gutenberga – druk a kultura	– Wpływ wynalazku Gutenberga na rozwój kultury i mediów. – Zmiany w społeczeństwach drukowanych. – Kultura książki i jej znaczenie.
7	Telegraf, telefon, fonograf, fotografia	– Przełomowe wynalazki XIX wieku w komunikacji. – Rozwój telegrafii, telefonii, fonografii. – Fotografia jako medium dokumentujące rzeczywistość.
8–9	Kinematografia	– Narodziny kina i jego rozwój jako nowego medium. – Kluczowe etapy rozwoju kinematografii. – Rola filmu w kształtowaniu kultury masowej.
10–11	Radiofonia i fonografia	– Historia radia i rozwoju technologii radiowej. – Fonografia jako forma zapisu dźwięku. – Radiofonia i eksperymenty dźwiękowe w radiu.
12–13	Telewizja jako główne medium XX wieku	– Wprowadzenie telewizji i jej wpływ na społeczeństwo. – Rozwój telewizji od „paleotelewizji” do „neotelewizji”. – Zmiany w treści i formie programów telewizyjnych.
14	Komputer, Internet i kultura elektroniczna	– Ewolucja komputera jako medium i narzędzia komunikacji. – Wpływ Internetu na przekazywanie informacji i kulturę. – Perspektywy rozwoju multimedialnej kultury elektronicznej.
15	Podsumowanie	– Podsumowanie tematyki, omawianej na zajęciach – Dyskusja nad wykorzystaniem zdobytej wiedzy w praktyce dziennikarza obywatelskiego

Literatura

Literatura podstawowa

McLuhan M., Wybór tekstów, przekł. E. Różalska, J.M. Stokłosa, Poznań 2001.

Juszczak S., Człowiek w świecie elektronicznych mediów. Szanse i zagrożenia (o problemach tworzącego się społeczeństwa informacyjnego), Katowice 2000.

Levinson P., Miękkie ostrze. Naturalna historia i przyszłość rewolucji informacyjnej, przekł. H. Jankowska, Warszawa 1999.

Goban-Klass T., Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja, Warszawa 2005.

Hopfinger M., Doświadczenia audiowizualne. O mediach w kulturze współczesnej, Warszawa 2003.

Literatura uzupełniająca

Fleischer M., Ogólna teoria komunikacji. Wrocław 2007.

Fleischer M., Typologia komunikacji. Łódź 2012.

Mersch D., Theorie mediów. Przekł. E. Krauss, Warszawa 2010.

Dodatkowe materiały

Fleischer.pl (wybrane materiały) [dostęp: 17.11.2023].

mediahistoryproject.org [dostęp: 17.11.2023].

„[Media History](#)” (wybrane artykuły) [dostęp: 17.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Społeczeństwo obywatelskie

Kod przedmiotu	FP-SS1-S0
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	zaliczenie na ocenę
Opis przedmiotu	W ramach zajęć „Społeczeństwo obywatelskie” studenci zgłębiają proces ewolucji organizacji społecznych od wspólnoty do społeczeństwa. Omawiane są także różnice między wspólnotami a społeczeństwem oraz kluczowe czynniki wpływających na ewolucję organizacji społecznych.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	SO_W01	Student/Studentka: zna i rozumie charakter, miejsce i znaczenie nauk o komunikowaniu i poznaniu (medioznawstwa, dziennikarstwa i public relations) w systemie nauk oraz ich relacje względem nauk humanistycznych
	SO_W02	ma uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki zbiorowości społecznych (polskiej i w perspektywie globalnej), procesów w nich zachodzących, ich źródeł i konsekwencji.

Umiejętności	SO_U01	potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę z zakresu historii literatury i dyscyplin pokrewnych w celu formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów, dobierając oraz stosując właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne (ICT)
Kompetencje społeczne	SO_K01	ma przygotowanie do współorganizowania działań związanych z animacją kulturalną, edukacją, komunikacją promocyjno-reklamową oraz rzetelnego wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z podejmowanej działalności w mediach obywatelskich.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
SO_W01 SO_W02	wykład	zaliczenie w formie pracy pisemnej
SO_U01	wykład	zaliczenie w formie pracy pisemnej
SO_K01	wykład	zaliczenie w formie pracy pisemnej

Kryteria oceniania

Podstawową formą i metodą sprawdzania wiedzy jest zaliczenie oparte na: aktywnym udziale w dyskusjach, realizacji zadań bieżących, a także złożeniu pracy pisemnej.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceny z:

- aktywności podczas zajęć (40 % oceny) oraz
- pracy pisemnej w formie artykułu (6 stron znormalizowanego tekstu, 1800 znaków/strona, Times New Roman 12, odstępy 1,5) (60% oceny). Kryteria oceny pracy: styl językowy wypowiedzi, merytoryczna zawartość opracowania, zgodność z tematem, kompozycja. Studenci wybierają temat pracy po drugich zajęciach, a w trakcie semestru konsultują z wykładowcą etapy przygotowania pracy.

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Główną metodą jest wykład, prowadzony w oparciu o przedstawioną literaturę przedmiotu. Podczas zajęć będą prowadzone dyskusje aktywizujące słuchaczy. Wykorzystane są także materiały multimedialne oraz narzędzia TIK. W trakcie zajęć studenci są inspirowani do samodzielnego stawiania pytań w zakresie omawianych problemów.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Od wspólnoty do społeczeństwa	– Proces ewolucji od wspólnoty do społeczeństwa. – Wspólnota a zbiorowość. – Typy więzi społecznych.
3	Idea społeczeństwa obywatelskiego	– Idea społeczeństwa obywatelskiego w filozofii społecznej. – Aktywny udział obywateli w życiu publicznym, społeczna odpowiedzialność i partycypacja w decyzjach dotyczących dobra wspólnego. – Instytucjonalizacja społeczeństwa obywatelskiego.
4-5	Demokracja i jej odmiany	– Demokracja i jej rodzaje (wstęp). – Westminsterowska demokracja (podział władzy na trzy gałęzie: ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą). – Poliarchia (koncepcja demokracji oparta na wielu równoległych kanałach uczestnictwa politycznego). – Demokracja konsensualna (dążenie do osiągnięcia szerokiego konsensusu w procesie podejmowania decyzji politycznych). – Demokracja deliberacyjna (dialog, dyskusja i wzajemne argumentowanie w procesie podejmowania decyzji politycznych).
6	Przemiany społeczne i gospodarcze w II połowie XX wieku w Europie i na świecie	– Proces odbudowy Europy po II wojnie światowej. – Proces integracji europejskiej. – Globalizacja, postępująca urbanizacja i rozwój technologiczny

Tydzień	Temat	Zagadnienia
7	Polska w drodze do nowoczesności 1989 do 2004	– Transformacja ustrojowa w Polsce po 1989, determinanty procesu przejścia komunizmu do demokracji i gospodarki rynkowej. – Dążenie do liberalizacji gospodarczej, prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych i reformacji instytucji związanych z ustrojem i organizacją życia społecznego.
8	Kapitał społeczny w teorii i działaniu	– Definicje kapitału społecznego. – Kapitał relacyjny: normy, wartości i zaufanie w społeczeństwie, a spójność społeczna. – Wpływ kapitału społecznego na rozwój społeczny i ekonomiczny.
9	Zaufanie jako fundament społeczeństwa	– Zaufanie jako kluczowy element społeczeństwa, umożliwia współpracę, efektywną komunikację i budowanie trwałych więzi społecznych. – Wymiary zaufania społecznego. – Metodologia badań nad kapitałem społecznym.
10	Ekosystem komunikacyjny i jego rola w budowaniu społeczeństwa obywatelskiego.	– Ekosystem komunikacji publicznej i jego elementy. – Rola dziennikarzy i dziennikarstwa w złożonych ekosystemach materialnych i wirtualnych. – Ekosystem jako kluczowe narzędzie w budowaniu społeczeństwa obywatelskiego poprzez umożliwienie obywatelom udziału w dyskusjach publicznych i wyrażanie swoich poglądów.
11-12	Spółeczeństwo obywatelskie i jego wrogowie	– Społeczeństwo obywatelskie a zaangażowanie obywateli w sprawy publiczne, promowanie wartości demokratycznych, budowanie społecznej odpowiedzialności i partycypacji. – Rola organizacji pozarządowych, inicjatyw obywatelskich i wolontariatu. – Wrogowie społeczeństwa obywatelskiego: autorytarne reżimy, które ograniczają wolność obywatelską i represjonują działania społeczeństwa obywatelskiego, korporacje czy grupy interesów, które stawiają swoje prywatne cele ponad dobro wspólne i utrudniają rozwój społeczeństwa obywatelskiego.
13-14	Wirtualizacja życia społecznego i jej wpływ na społeczeństwo obywatelskie	– Społeczeństwo informacyjne jako przedmiot badań. – Wirtualizacja życia społecznego, wpływ technologii komunikacyjnych i Internetu na codzienne praktyki życiowe. – Problemy społeczne wynikające z wirtualizacji: dezinformacja, izolacja społeczna, anonimowość, spadek zaufania i uczestnictwa obywatelskiego w sferze publicznej.
15	Podsumowanie zajęć, ewaluacja	– Dyskusja nad rolą mediów obywatelskich w rozwoju i umacniania społeczeństwa obywatelskiego.

Literatura

Literatura podstawowa	Boguszewski R., Społeczeństwo obywatelskie w teorii i praktyce, Warszawa 2018. Popper K., Społeczeństwo obywatelskie i jego wrogowie, Warszawa 1993. Sztompka P., Zaufanie. Fundament społeczeństwa, Kraków 2007. Wróblewska-Jachna J., Piątek K., Społeczna rola prasy lokalnej na przykładzie „Gazety Lipnickiej”, Roczniki Prasy Polskiej, XXVI (2023) Z. 2 (70), s. 65–83. Wnuk-Lipiński E., Socjologia życia publicznego, Warszawa 2008.
Literatura uzupełniająca	Załęski P., Neoliberalizm i społeczeństwo obywatelskie, Toruń 2012. Wróblewska-Jachna J., Obraz pandemii Covid-19 w zapisach podmiotowej świadomości, Kraków 2021.
Dodatkowe materiały	Podcast - Raport o Stanie Państwa - Obrona Narodowa (strona studencidlarp.pl) [dostęp: 28.12.2023]. instytutobywatelski.pl [dostęp: 12.12.2023]. Kłós B., Marchewka-Bartkowiak K., Obywatelstwo i społeczeństwo obywatelskie w Polsce. „Studia BAS” [Biura Analiz Sejmowych], 4(44)2015 [dostęp: 12.12.2023]. Jak wygląda współczesne społeczeństwo obywatelskie? dr hab. Sławomir Patyra, prof. UMCS (UMCS) [dostęp: 12.12.2023]. Wykład dostępny na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego: » Wróblewska-Jachna, J., wykład wideo: Rola ekosystemu medialnego w społeczeństwie obywatelskim.

KONSPEKT ZAJĘĆ
Retoryka i wystąpienia publiczne

Kod przedmiotu	FP-SS1-RiWP
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Zajęcia „Retoryka i wystąpienia publiczne” odbywają się w formie ćwiczeń, rozwijając u studentów wiedzę z zakresu retoryki i wystąpień publicznych oraz umiejętności praktyczne, niezbędne do wygłaszania przemówień w sferze publicznej, prowadzenia audycji, przeprowadzania wywiadów i realizacji innych zadań związanych z zawodem dziennikarza obywatelskiego. Na zajęciach studenci zgłębiają sztukę perswazji, uczą się struktury wystąpień publicznych i czynności związanych z przygotowaniem do ich, analizują też etyczne aspekty retoryki w mediach, co pozwoli im na tworzenie skutecznych i rzetelnych przekazów w swojej przyszłej pracy zawodowej.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	RiWP_W01	Student/studentka: ma pogłębioną wiedzę z zakresu retoryki i wystąpień publicznych, rozumie znaczenie metod przyciągania i podtrzymywania uwagi słuchaczy
	RiWP_W02	zna zasady perswazji i strukturę wystąpień publicznych oraz wie, które czynności należy przeprowadzić celem przygotowania skutecznego wystąpienia publicznego
	RiWP_W03	zna aspekty etyczne związane ze stosowaniem zabiegów retorycznych w mediach i rozumie rolę dziennikarza obywatelskiego w kreowaniu informacji wolnej od manipulacji

Umiejętności	RiWP_U01	posiada umiejętności praktyczne, niezbędne do wygłaszania przemówień w sferze publicznej, prowadzenia audycji, przeprowadzania wywiadów i realizacji innych zadań związanych z zawodem dziennikarza obywatelskiego.
	RiWP_U02	posiada umiejętności perswazji i potrafi dokonać analizy etycznych aspektów stosowania retoryki w mediach oraz wystąpieniach własnych.
	RiWP_U03	potrafi wybrać i opracować temat wystąpienia publicznego, relewantny dla działalności dziennikarstwa zaangażowanego
Kompetencje społeczne	RiWP_K01	ma świadomość roli kompetencji retorycznych w pracy dziennikarza obywatelskiego
	RiWP_K02	ma świadomość potrzeby ciągłego rozwijania kompetencji związanych z wystąpieniami publicznymi.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
RiWP_W01 RiWP_W02 RiWP_W03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
RiWP_U01 RiWP_U02 RiWP_U03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
RiWP_K01 RiWP_K01	ćwiczenia	dyskusja na zajęciach i prezentacja projektu

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w zajęciach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań (np. krótkie wystąpienia publiczne) (40% oceny)
- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej w formie projektu (wystąpienie publiczne lub realizacja podcastu) na uzgodniony z wykładowcą temat, związany z retoryką i wystąpieniami publicznymi). Realizacja projektu możliwa jest samodzielnie lub w parach (60% oceny). Studenci ustalają temat projektu po zajęciach wprowadzających do tematu, następnie konsultują z wykładowcą postępy w realizacji projektu.

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Mini-wykład na wstępie do zajęć, ćwiczenia, studia przypadku (analizy materiałów wideo i tekstów), realizacja powierzonych zadań, dyskusja (w grupach, na forum grupy), prezentacje wystąpień ze strony studentów. Studenci nabywają umiejętności i kompetencje, analizując teksty wystąpień, dostępne w przestrzeni medialnej i przygotowując własne wystąpienia w ramach projektu. Wykładowca wykorzystuje narzędzia TIK (np. slido – word cloud, ankieta etc.).

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Podstawy retoryki	– Definicja retoryki i jej znaczenie w dzisiejszym świecie – Elementy retoryki: ethos, pathos, logos, kairos, czyli jak używać retoryki w efektywnej komunikacji – Znaczenie umiejętności retorycznych w dziennikarstwie obywatelskim – Przegląd zagadnień, poruszanych dalej na zajęciach oraz tematów projektów (studenci dokonują wyboru)
2–4	Struktura wystąpienia publicznego	– Budowa wystąpienia publicznego – Techniki skutecznego otwarcia wystąpienia – Tworzenie argumentacji i logiczne uzasadnienie – Użycie retorycznych środków perswazji – Tworzenie spójnej i zapadającej w pamięć konkluzji – Analizy wystąpień publicznych pod kątem struktury

Tydzień	Temat	Zagadnienia
5–6	Sztuka perswazji i argumentacji	– Strategie perswazyjne – Logika i jej rola w przekonywaniu – Analiza argumentów: poprawność, rzetelność i siła – Analiza błędów logicznych – Perswazja a etyka w kontekście dziennikarstwa obywatelskiego
7	Zastosowanie retoryki w dziennikarstwie	– Retoryka w kontekście dziennikarstwa – Znaczenie retoryki w tworzeniu przekazu wiarygodnego i rzetelnego – Zastosowanie technik retorycznych w redagowaniu treści medialnych – Kreowanie opowieści (storytelling) i narracji w mediach
8	Budowanie wiarygodności	– Kształtowanie ethosu w retoryce – Budowanie autorytetu i zaufania w mowie publicznej – Utrzymywanie kredybilności w kontekście dziennikarstwa obywatelskiego – Znaczenie autentyczności i wiarygodności w przekazywaniu informacji
9–12	Umiejętność prezentacji	– Przygotowanie do wystąpienia publicznego: dobór tematu, analiza odbiorców, opracowanie struktury wypowiedzi, przygotowanie mentalne (praca nad opanowaniem tremy) – Rola mowy ciała i głosu w prezentacji – Improwizacja w mowie publicznej – Rozgrzewka przed wystąpieniem publicznym – Występy na żywo a wystąpienia online: analiza pod kątem umiejętności prezentacji (na przykładzie wystąpień w „Akademicki Konkurs Retoryczny – finał”, 2020, por. wideo powyżej) – Techniki prezentacji w mediach: wideo, podcasty
13	Zagadnienia etyczne stosowania zabiegów retorycznych	– Etyczne aspekty wykorzystania perswazji w mediach – Retoryka a rzetelność, uczciwość i etyka dziennikarska – Granice etyczności w wykorzystaniu retoryki w przekazie medialnym
14–15	Prezentacje i analiza wystąpień (projekt) i podsumowanie zajęć	– Prezentacja wystąpień studentów, przygotowywanych w ramach projektu – Analiza i ocena przez studentów prezentacji własnych oraz prezentacji innych uczestników – Podsumowanie zdobytej wiedzy w dziedzinie retoryki i wystąpień publicznych – Refleksja nad własnym rozwojem umiejętności retorycznych – Perspektywy wykorzystania retoryki w przyszłej praktyce zawodowej dziennikarza obywatelskiego

Literatura

Literatura podstawowa	• Barłowska M., Budzyńska-Daca A., Wilczek P. (red.), Retoryka, Warszawa 2008. • Barłowska M., Budzyńska-Daca A., Załęska M., Ćwiczenia z retoryki, Warszawa 2010. • Bralczyk J. Mosiołek-Kłosińska K. (red.), Język w mediach masowych, Warszawa 2000. • Tokarz M., Argumentacja, perswazja, manipulacja. Wykłady z teorii komunikacji, Gdańsk 2006.
Literatura uzupełniająca	• Rusinek M., Załazińska A., Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić, Kraków 2005.
Dodatkowe materiały	• Wystąpienia publiczne i materiały (np. podcasty), dostępne na stronie akademiaretoryki.pl. • 10 tips for Achieving Presentation Zen on Stage [dostęp: 7.11.2023]. • The public speaking lesson you never had (DK, TEDxNelson) [dostęp: 7.11.2023]. • Why storytelling matters (Garr Reynolds, TEDxKyoto) [dostęp: 7.11.2023]. • Wystąpienia publiczne dostępne na stronie youtube.com/@TEDx Wykłady dostępne w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego. • Piątek K., Komunikowanie informacyjne a komunikowanie perswazyjne. • Będkowska-Kopczyk, A., Język inkluzywny.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Creative writing

Kod przedmiotu	FP-SS1-CW
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	4
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	3
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	Zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Pisanie kreatywne” ma na celu rozwijanie u studentów kreatywności i umiejętności tworzenia tekstów dziennikarskich, które nie tylko przekazują informacje, ale przyciągają uwagę czytelników, budują napięcie i angażują ich emocje. Podczas ćwiczeń studenci skupiają się na różnych aspektach pisania twórczego, np. wykorzystanie tropów i metafor czy sposoby budowanie napięcia między dziennikarzem a odbiorcą, mają także na uwadze rzetelność przekazywanej informacji i zasady etyczne pracy dziennikarskiej.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	CW_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat poetyki i pragmatyki tekstów dziennikarskich, zna gatunki werbalnej wypowiedzi dziennikarskiej
	CW_W02	posiada szeroką wiedzę na temat werbalnej i pozawerbalnej aktywności komunikacyjnej człowieka w obrębie własnej kultury

Umiejętności	CW_U01	stosuje w praktyce wiedzę teoretyczną w zakresie procedur redagowania i pragmatyki tekstów dziennikarskich
	CW_U02	potrafi mierzyć się z problemami, jakie natrafi w pracy dziennikarskiej – nieprzewidywalne okoliczności wykorzystać w sposób twórczy
	CW_U03	potrafi uzasadnić celowość działań, podjętych podczas konstruowania tekstu dziennikarskiego
Kompetencje społeczne	CW_K01	prezentuje postawę otwartą wobec ludzi, szuka sposób na porozumienie komunikacyjne, jest gotowy poszerzać swą wiedzę i umiejętności
	CW_K02	ma świadomość zalet i zagrożeń związanych z wykorzystaniem AI w praktyce dziennikarskiej.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
CW_W01 CW_W02	ćwiczenia	zaliczenie w formie praktycznej
CW_U01 CW_U02 CW_U03	ćwiczenia	zaliczenie w formie praktycznej
CW_K01 CW_K02	ćwiczenia	zaliczenie w formie praktycznej

Kryteria oceniania

Podstawą do zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie pracy (tekstu dziennikarskiego) o określonych uprzednio cechach, reprezentującego ustalony gatunek (60% oceny) oraz aktywny udział w zajęciach (udział w dyskusji, inicjowanie dyskusji, zadawanie pytań, zaliczenie prac domowych (40% oceny). Tekst oceniany jest na podstawie przyjętych i omówionych ze studentami kryteriów, m.in. zgodność tekstu z cechami gatunku, poprawność językowa, poziom merytoryczny, oryginalność ujęcia.

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Praca z tekstem: analiza tekstów istniejących w przestrzeni dziennikarskiej i tekstów własnych studentów (tworzonych a zajęciach lub w toku pracy domowej), twórcza dyskusja, ćwiczenia praktyczne, wykorzystanie w ćwiczeniach narzędzi TIK (np. slido), wykorzystanie materiałów audiowizualnych.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Poetyka tekstów dziennikarskich – wprowadzenie	– Definicja poetyki tekstów dziennikarskich – Cel poetyki w dziennikarstwie – Kombinacja faktów i formy literackiej – Język i styl, narracja – Obrazy i metafory – Równowaga między formą a treścią – Kreatywność w dziennikarstwie – Rola poetyki w mediach społecznościowych – Krytyka literacka online i w prasie drukowanej
2	AI a pisanie kreatywne	– Sztuczna inteligencja a kreatywność – aspekty praktyczne i etyczne – Zalety generowania tekstu za pomocą AI – Zagrożenia (dezinformacja i manipulacja) – Jak prawo próbuje nadążyć za rzeczywistością – Praktyczne ćwiczenia z wykorzystania AI do tworzenia tekstów
3–4	Nagłówki i tytuły	– Nagłówek jako pierwszy punkt kontaktu z odbiorcą – „Krótko i na temat” – Kreatywność w nagłówkach – Informatywność tytułów, podtytułów i nagłówków – Przykuwanie uwagi – Spójność z treścią – Testowanie nagłówków – Zmienność w zależności od platformy – Ewolucja nagłówków w mediach społecznościowych. – Ćwiczenia praktyczne.
5	Wprowadzenie do tekstu	– Przyciąganie uwagi czytelnika – Zarysowanie tematu – Podanie informacji kluczowych – Zastosowanie „hooka” – Kreowanie napięcia – Ustalenie tonu i stylu – Nawiązanie do opisywanych wydarzeń – Kreowanie empatii – Uwzględnienie kluczowych pytań – Ostrzeżenie przed treściami trudnymi – Podsumowanie – Ćwiczenia praktyczne

Tydzień	Temat	Zagadnienia
6	Tropy literackie w tekstach dziennikarskich	– Metafory i porównania – Narracja i storytelling (m.in. wykorzystywanie narracji i elementów opowieściowych w tekstach dziennikarskich) – Ironia i sarkazm – Symbolika – Emocje i retoryka (m.in. użycie mocnych słów, apeli do uczuć czytelników oraz odnoszenie się do wartości i ideałów społecznych) – Powtórzenia i rytm jako pomoc w utrzymaniu uwagi czytelników i podkreśleniu ważnych punktów – Analizy i ćwiczenia praktyczne
7	Dialog w reportażu i wywiadach	– Autentyczność zachowania i autentyczność głosu – Cytowanie i parafrazowanie – Pytania otwarte i zamknięte – Interakcje i reakcje – Narracja dialogowa – Ćwiczenie praktyczne – tworzymy dialog do filmu/powieści/reportażu
8	Opisy i obrazowanie	– Kreowanie narracji. – Opisy i działanie na zmysły i emocje – Cytaty i dialogi – Szczegóły istotne dla treści – Ćwiczenia praktyczne: opisujemy rzeczywistość wokół nas
9–10	Poetyka bloga i artykułów publicystycznych	– Subiektywność – Narracja osobista – Język i styl – Wyrażanie emocji – Wyrażanie opinii i argumentacja – Długość przekazów i ich struktura – Interakcja z czytelnikami – Kreatywność i eksperymenty
11–12	Poetyka tekstów podróżniczych	– Opis miejsca i atmosfery – Narracja osobista – Interakcje z lokalną społecznością – Historia i kontekst kulturowy – Przyroda i ekologia – Wrażenia sensoryczne – Refleksje i wnioski – Wizualizacje i fotografie.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
13	Emocje w tekstach dziennikarskich	– Angażowanie czytelnika – Opisy emocji bohaterów tekstów – Narracja emocjonalna – „Opowieści humanitarne” – Zestawianie faktów z emocjami – Sposoby pobudzania czytelnika refleksji – Kontrolowane użycie emocji – Różnorodność emocji wywoływanych przez tekst
14	Etyka a wywoływanie emocji	– Odpowiedzialność dziennikarza – Prawda i rzetelność – Unikanie wzbudzania sensacji lub paniki – Balans między emocją a informacją – Dbałość o dobro publiczne – Używanie emocji w celach edukacyjnych, Transparentność i uczciwość, empatia i współczucie, samoregulacja mediów
15	Podsumowanie zajęć	– Omówienie i ocena tekstów dziennikarskich studentów – Dyskusja nad zastosowaniem zdobytej wiedzy w pracy dziennikarza obywatelskiego

Literatura	
Literatura podstawowa	Hutson J., AI and the Creative Process: Part One (24/10/2023, Jstor Daily) (Part Two i Part Three) [dostęp: 05.12.2023] Maćkiewicz J., Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu, Warszawa 2014. Wolańska E., Wolański A., Zaśko-Zielińska M., Majewska-Tworek A., Piekot T., Jak pisać i redagować, Warszawa 2022.
Literatura uzupełniająca	Pisarek W., Nowa retoryka dziennikarska, Kraków 2002. Lewandowski P., Creative writing informacyjnych tekstów dziennikarskich (e-book) 2014. Fortino A., Embracing Creativity: How AI Can Enhance the Creative Process (Blog, 2/11/2023/, New York University, School of Professional Studies) [dostęp: 12.12.2023].

Dodatkowe materiały	Osiej Z., Sztuczna inteligencja – jak prawo próbuje nadążyć za technologią (Gdpr.pl) [dostęp: 05.12.2023]. Journalism – Creative Writing Masterclass: Read like a Writer (MDX Education Liaison and Outreach) [dostęp: 05.12.2023]. Piotr Paziński – Jak napisać idealne pierwsze zdanie? KURS KREATYWNEGO PISANIA KMLU (KBF) [dostęp: 05.12.2023]. Wykłady dostępne w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego: » Czernek-Pasierbek P., 1) Kształcenie przez social media: rola dziennikarstwa obywatelskiego we współczesnej edukacji online. 2) Kultura literacka online – internetowe zjawisko krytyki literackiej jako działalności społecznej. 3) YouTube jako narzędzie dydaktyczne – media społecznościowe i obywatelskie jako alternatywa dla tradycyjnej szkoły. » Piątek K., Komunikowanie informacyjne a komunikowanie perswazyjne. » Żyła M., 1) Jak promować dany gatunek muzyczny (literacki) w sieci 2) Jak przygotować dobry wywiad z muzykami/muzykiem/zespołem. 3) Jak przygotować videoblog dla licealistów. » Bernacki, M., 1) Mistrzowie felietonu. 2) Opowieści reportażowe Mariusza Szczygła.
---------------------	---

KONSPEKT ZAJĘĆ

Komunikacja interpersonalna

Kod przedmiotu	FP-SS1-KI
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	4
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	egzamin
Opis przedmiotu	Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów w zagadnienia procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz umożliwienie im rozwoju umiejętności w tym zakresie. Umiejętności te przydatne są w pracy dziennikarza obywatelskiego, na przykład podczas kontaktów z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, mających różne doświadczenia, wartości i oczekiwania.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	KI_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę dotyczącą podstawowych pojęć, teorii a także kluczowych badań w zakresie komunikacji interpersonalnej
	KI_W02	rozumie przydatność wiedzy z zakresu psychologii oraz komunikacji interpersonalnej w praktyce dziennikarskiej
	KI_W03	posiada wiedzę o tym jak skutecznie porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, mających różne oczekiwania i doświadczenia.

Umiejętności	KI_U01	stosuje posiadaną wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej w praktyce dziennikarskiej, podczas realizacji powierzonych zadań zawodowych
	KI_U02	potrafi prezentować publicznie swoje zdanie zgodnie z regułami komunikacji interpersonalnej oraz poszanowaniem zasad skutecznej komunikacji
Kompetencje społeczne	KI_K01	jest przygotowany/a do pełnienia ról zawodowych, szczególnie w obszarze zadań wymagających skutecznej komunikacji interpersonalnej, wrażliwości i empatii.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
KI_W01 KI_W02 KI_W03	konwersatorium	zaliczenie w formie egzaminu pisemnego
KI_U01 KI_U02	konwersatorium	zaliczenie w formie egzaminu pisemnego
KI_K01	konwersatorium	zaliczenie w formie egzaminu pisemnego
Kryteria oceniania		
Egzamin w formie testu wyboru obejmuje materiał prezentowany i omawiany podczas zajęć. Skala ocen: Bardzo dobry (5,0) 94%-100% Dobry plus (4,5) 85%-93% Dobry (4,0) 76%-84% Dostateczny plus (3,5) 68%-75% Dostateczny (3,0) 60%-67%		
Metody dydaktyczne		
Miniwykład interaktywny, analiza przypadków, wykorzystanie materiałów multimedialnych i narzędzi TIK do inicjowania dyskusji, np. ankiety (slido), dyskusja, porównywanie obserwacji.		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do zagadnień komunikacji interpersonalnej	– Funkcje języka w komunikacji interpersonalnej – Kanały komunikacji międzyludzkiej – Znaczenie i cel komunikacji interpersonalnej – Różnice między komunikacją werbalną a niewerbalną – Wpływ kontekstu na komunikację interpersonalną
3-4	Specyfika komunikacji werbalnej	– Środki komunikacji werbalnej (słowa, frazy, mowa ciała) – Reguły komunikacji werbalnej (zasady jasności, konkretności, uprzejmości) – Komunikacyjny savoir-vivre i zasady kultury językowej – Umiejętność formułowania klarownych komunikatów – Skuteczne wyrażanie myśli i emocji w mowie
5-6	Specyfika komunikacji niewerbalnej	– Ekspresja emocji w komunikacji niewerbalnej – Rola kodu proksemicznego (dotyk, przestrzeń, dystans) – Rola kodu kinezyicznego (gesty, mimika, zachowania wzrokowe) – Rola kodu paraleksykalnego (intonacja, akcent, tempo, pauza, rytm) – Skuteczne wykorzystanie komunikacji niewerbalnej w praktyce dziennikarskiej
7-8	Warunki skutecznej komunikacji I	– Aktywne słuchanie jako kluczowa umiejętność – Parafrazowanie i odzwierciedlanie w komunikacji – Zadawanie pytań jako narzędzie wydobywania informacji – Skuteczne wyrażanie zrozumienia i empatii w rozmowie – Techniki ułatwiające budowanie relacji w komunikacji interpersonalnej
9-10	Warunki skutecznej komunikacji II	– Najczęstsze bariery komunikacyjne (brak empatii, nieprecyzyjność, agresja, manipulacja) – Zniekształcenia w komunikacji (generalizacja, uproszczenia, fałszywe założenia) – Skuteczne przeciwdziałanie barierom i zniekształceniom – Komunikacja w trudnych sytuacjach i konfliktach – Techniki rozwiązywania problemów w komunikacji interpersonalnej
11-12	Asertywność w komunikacji	– Mapa asertywności i jej znaczenie – Kluczowe elementy asertywnego komunikowania się – Skuteczne wyrażanie swoich potrzeb i granic – Umiejętność odmawiania i wyrażania zgody w sposób asertywny – Rozwijanie asertywności jako narzędzia w dziennikarstwie

Tydzień	Temat	Zagadnienia
13–14	Style komunikowania się	– Charakterystyka różnych stylów komunikowania (agresywny, pasywny, asertywny, manipulacyjny) – Podstawowe typologie stylów komunikacji – Analiza indywidualnych, kulturowych, społecznych i psychologicznych uwarunkowań wzorców i stylów komunikowania się – Rola stylu komunikacji w budowaniu relacji – Skuteczne dostosowanie stylu komunikacji do sytuacji i odbiorców
15	Podsumowanie zajęć	– Podsumowanie tematyki, omawianej na zajęciach – Dyskusja na temat umiejętności komunikacyjnych w pracy dziennikarza obywatelskiego

Literatura	
Literatura podstawowa	Frączek A., Komunikacja interpersonalna, „Studia Gdańskie. Wizje i rzeczywistość”, 2019/9, 118–131. Nęcki Z., Komunikacja interpersonalna, Wrocław 1992. Stewart J., Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, Warszawa 2005. Pease A., Mowa ciała. Jak odczytywać myśli innych ludzi z ich gestów, Kielce 2001.
Literatura uzupełniająca	Bargiel-Matusiewicz K., Negocjacje i mediacje, Warszawa 2014. Król-Fijewska M., Trening asertywności, Warszawa 1993. McKay M., Davis M., Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk 2006. Morreale S.P., Spitzberg B.H., Barge J.K., Komunikacja między ludźmi, Warszawa 2008. Nęcki Z., Komunikacja międzyludzka, Kraków 2000.
Dodatkowe materiały	Hampsten K., Jak dochodzi do nieporozumień i jak ich unikać, TED-Ed [dostęp: 13.12.2023]. Headlee C., 10 sposobów na lepszą rozmowę, TEDxCreativeCoast [dostęp: 23.11.2023]. Kowalska K., (Roz)Mówca, czyli kto? Rzecz o wystąpieniach i skutecznej komunikacji, SWPS [dostęp: 12.10.2023]. Skowronek B., Reguły konwersacyjne Grice’a, ABC Humanistyki #49 [dostęp: 23.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Warsztaty mediacji i negocjacji

Kod przedmiotu	FP-SS1-WMiN
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	4
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia o charakterze warsztatów
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Celem zajęć jest dostarczenie słuchaczom podstawowej wiedzy z zakresu negocjacji i mediacji. Student pozna technik i strategie negocjacyjne; zdobędzie wiedzę o procesach mediacyjnych, które bywają przydatne w pracy dziennikarza. W trakcie trwania warsztatów słuchacze zostaną zapoznani m.in. z psychologicznymi uwarunkowaniami skuteczności prowadzenia negocjacji i mediacji; rodzajami konfliktów oraz sposobami ich rozwiązywania; procedurami prowadzenia negocjacji i mediacji oraz zasadami etycznymi, jakimi należy kierować się w trakcie trwania tych procesów.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WMiN_W01	Student/Studentka posiada obszerną wiedzę na temat procesów komunikowania się (ich prawidłowości oraz zakłóceń)
	WMiN_W02	posiada wiedzę z zakresu psychologii konfliktu, mediacji i negocjacji
	WMiN_W03	posiada uporządkowaną wiedzę na temat przebiegu procesu mediacji i negocjacji

Umiejętności	WMiN_U01	stosuje wiedzę teoretyczną w zakresie strategii negocjacyjnych i procesów mediacyjnych w różnych sytuacjach
	WMiN_U02	potrafi obserwować, analizować i diagnozować sytuacje konfliktowe i stosować do ich rozwiązania odpowiednie techniki negocjacyjne oraz procedury mediacyjne
	WMiN_U03	posiada rozwinięte kompetencje komunikacyjne – prowadzi rozmowy z osobami pochodzącymi różnych środowisk m.in. potrafi zbudować dobrą atmosferę, mediować, negocjować w sytuacjach nietypowych
Kompetencje społeczne	WMiN_K01	prezentuje postawę otwartą wobec ludzi, charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią. Szuka dróg konstruktywnego kompromisu w negocjacjach i mediacjach, potrafi pracować w grupie.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WMiN_W01 WMiN_W02 WMiN_W03	warsztaty	zaliczenie w formie praktycznej
WMiN_U01 WMiN_U02 WMiN_U03	warsztaty	zaliczenie w formie praktycznej
WMiN_K01	warsztaty	zaliczenie w formie praktycznej

Kryteria oceniania

Zaliczenie będzie miało formę praktyczną, które obejmie symulację procesu mediacji oraz negocjacji. Student będzie miał do rozwiązania problem i będzie musiał wcielić się w rolę dziennikarza mediatora oraz dziennikarza negocjatora.

Metody dydaktyczne

Praca w grupach, różne odmiany dyskusji, wykład interaktywny, studium przypadku, symulacje, wykorzystanie narzędzi TIK (slido, mentimeter, pomodoro).

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do mediacji	– Definicja mediacji jako fenomenu społecznego – Historia i kontekst historyczny mediacji – Język mediacji – Cele i funkcje mediacji – Porównanie mediacji z innymi modelami rozwiązywania sporów – Etyka w mediacjach
3-5	Czym jest konflikt?	– Definicja konfliktu i jego rodzaje – Fazy konfliktu i jego chronologia – Źródła i dynamika konfliktu (postawy, cykl, eskalacja) – Sposoby rozwiązywania konfliktu
6-8	Modele rozwiązywania sporów	– Mediacje, negocjacje i arbitraż – porównanie – Model kontroli – Model win-win – Model narzucania rozwiązania – Model mediacji
9-10	Podstawy negocjacji	– Zasady komunikacji interpersonalnej w trakcie negocjacji – Elementy procesu komunikowania – Perswazja, wywieranie wpływu, manipulacja, socjotechnika – Komunikacja werbalna i niewerbalna – Istota negocjacji i style negocjacji
11-12	Etapy negocjacji	– Przygotowanie do negocjacji – BATNA (Best Alternative to a Negotiated Agreement) – Przebieg negocjacji - prezentacja, negocjacje, kończenie – Strategie i techniki negocjacyjne – Rola czasu w negocjacjach
13-15	Ćwiczenia w mediacjach i negocjacjach	– Dziennikarz jako mediator – rola, umiejętności, osobowość – Proces mediacji w pięciu krokach – symulacje – Dziennikarz jako negocjator – rola, umiejętności, osobowość – Techniki negocjacyjne – praktyczne ćwiczenia i trening umiejętności praktycznych – symulacje – Podsumowanie zajęć

Literatura

Literatura podstawowa	Kałużki K., Techniki negocjacyjne, Warszawa 2018. Gmurzyńska E., Morek R., (red.) Mediacje. Teoria i praktyka, wyd. 3 rozszerzone, Warszawa 2018. Bargiel-Matusiewicz K., Negocjacje i mediacje, Warszawa 2014. Moore Ch., Mediacje. Praktyczne strategie rozwiązywanie konfliktów, tł. z jęz. ang. Cybulko A., Zieliński M., Warszawa 2012.
Literatura uzupełniająca	Tokarz M., Argumentacja, perswazja, manipulacja: wykłady z teorii komunikacji, Gdańsk 2010.
Dodatkowe materiały	Sarnecki K., Najlepsze techniki negocjacji: co działa a co nie? (Krzysztof Sarnecki) [dostęp: 22.12.2023]. Negotiation expert: Lessons from my horse I Margaret Neale I TEXs Stanford (TEDx Talk) [dostęp: 22.12.2023]. Mediacje jako narzędzie rozwiązywania sporów - dr Tomasz Antoszek, dr Tomasz Lewandowski (Strefa Prawa Uniwersytetu SWPS) [dostęp: 22.12.2023]. Wykład dostępny w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego. • Piątek K., Komunikowanie informacyjne a komunikowanie perswazyjne.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Warsztat dziennikarza obywatelskiego II

Kod przedmiotu	FP-SS1-WDO_II
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	4
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	3
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Celem zajęć „Warsztat dziennikarza obywatelskiego II” jest wprowadzenie studentów w zagadnienia związane z funkcjonowaniem podcastów w przestrzeni medialnej oraz ich dystrybucją i promocją, a także umożliwienie studentom wypracowanie własnego stylu prowadzenia podcastingu. W ramach zajęć praktycznych (warsztatów) przygotowujący się do profesjonalnego tworzenia podcastów (np. informacyjnych czy edukacyjnych) oraz zdobywają umiejętności niezbędne do tworzenia planu produkcyjnego i produkcji treści dźwiękowych (techniki nagrywania, montażu i edycji dźwięku). Dzięki interaktywnym sesjom praktycznym i analizie przykładów podcastów, studenci mają okazję eksperymentować z różnymi formatami i tematami, aby ostatecznie stworzyć własne audycje podcastowe.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WDO_II_W01	Student/studentka: ma podstawową wiedzę na temat rodzajów podcastów i ich funkcjonowania w przestrzeni mediów (publicznych, komercyjnych i społecznych)
	WDO_II_W02	ma podstawową wiedzę dotyczącą stylów narracji w podcastach
	WDO_II_W03	ma podstawową wiedzę na temat montażu podcastów

Umiejętności	WDO_II_U01	potrafi dobrać tematykę i styl podcastów odpowiadające własnym zainteresowaniom, a także zdefiniować publiczność docelową i kanały dystrybucji
	WDO_II_U2	posiada podstawowe umiejętności dotyczące produkcji i promocji podcastów
Kompetencje społeczne	WDO_II_K01	ma świadomość zagadnień dotyczących etyki w podcastingu, w tym kwestie związane z prawami autorskimi, rzetelnością informacji oraz reprezentacją różnorodności społecznej i kulturowej; zna i stosuje się do zasad zawartych w Karcie Etycznej Mediów.
	WDO_II_K02	ma świadomość wyzwań związanych z pracą w zespole podczas tworzenia podcastów.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WDO_II_W01 WDO_II_W01 WDO_II_W01 WDO_II_U1 WDO_II_U2 WDO_II_K01	ćwiczenia, udział w dyskusji	Ocena przygotowania i wyprodukowania trzech odcinków podcastu.
WDO_II_K02	ćwiczenia, praca w grupach	Ocena realizacji zadań grupowych i jednego z projektów polegającego na przygotowaniu jednego odcinka podcastu w grupach.

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej, składającej się z trzech odcinków podcastu (każdy odcinek w długości 5 min.)
- pozytywnej oceny z projektu (produkcja jednego odcinka podcastu w grupach; długość 5 min.)
- aktywnego uczestnictwa w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.4) i projektu (waga 0.3).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia praktyczne, prezentacja multimedialna, odsłuchiwanie i analiza podcastów, tworzenie podcastów, dyskusja, analiza i korekta materiałów, przygotowanych przez studentów.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Podcast i podcasting – definicja i funkcjonowanie w przestrzeni medialnej	– Definicja podcastu i podcastingu – Funkcjonowanie podcastów w przestrzeni mediów publicznych, komercyjnych i społecznych – Etyka w podcastingu, w tym kwestie związane z prawami autorskimi, rzetelnością informacji oraz reprezentacją różnorodności społecznej i kulturowej (przypomnienie informacji zawartych w Karcie Etycznej Mediów).
2-3	Przegląd podcastów i możliwości ich udostępniania	– Rodzaje podcastów – tematyka, formaty i style narracji (analiza podcastów, wybranych przez studentów) – Przegląd współczesnych platform streamingowych i dystrybucyjnych – Wybór przez studentów tematyki podcastów do przygotowania indywidualnego i w ramach projektu (podział na grupy robocze)

Tydzień	Temat	Zagadnienia
4-5	Przygotowanie do produkcji podcastów	– Opracowanie planu produkcyjnego dla własnego podcastu, w tym wybór tematu, publiczności docelowej – Storytelling, narracja audio i rozwijaniem własnego stylu narracji (prowadzenia programu) – Techniki pisanie skryptów podcastowych (tworzenie dialogów i narracji) – Analiza przypadków (struktura, temat: tytuł i treść, sposób narracji)
6-7	Techniki nagrywania i przetwarzania dźwięku (warsztaty)	– Obsługa mikrofonu i urządzeń nagrywających – Ustawianie poziomu dźwięku i eliminacja zakłóceń – Nagrywanie, montaż i techniki edycji dźwięku przy wykorzystaniu darmowego oprogramowania do nagrywania i przetwarzania dźwięku (np. Audacity) – Tworzenie atmosfery i nastroju (dźwięki z otoczenia, muzyka i inne elementy dźwiękowe)
8	Praca z gośćmi podcastu	– Strategie dotyczące wyboru i zapraszania gości do udziału w podcastach – Prowadzenie wywiadów i komunikacja podczas nagrania
9	Podcasty narracyjne i informacyjne (warsztaty)	– Tworzenie podcastów narracyjnych, w tym: planowanie fabuły, rozwój postaci, budowanie napięcia narracyjnego – Podcasty informacyjne (selekcja tematów, zbieranie źródeł informacji, prezentowanie faktów w obiektywny i zrozumiały sposób)
10	Podcasty edukacyjne i rozrywkowe (warsztaty)	– Podcasty edukacyjne: wybór treści edukacyjnych, opracowywanie scenariuszy lekcji, prezentowanie faktów w przystępny sposób i metody angażowania słuchaczy. – Podcasty rozrywkowe (programy komediowe, kulturalne, storytellingowe): tworzenie zabawnych dialogów, kreowanie postaci i budowanie atmosfery humoru i/lub emocji.
11-12	Zajęcia warsztatowe – praca nad podcastami studentów	– Analiza i wzajemna ewaluacja pierwszych wersji podcastów. – Praca w grupie nad ulepszaniem podcastów (wzajemne korekty, omawianie dalszych kroków). – Dyskusja nad rozwijaniem własnego stylu podcastingu. – Ustalenie, pod jakim względem i w jaki sposób podcasty powinny zostać dopracowane na końcowym etapie pracy.
13	Dystrybucja i promocja	– Dystrybucja i promocja podcastów (omówienie strategii) – Budowanie audytorium – Marketing treści audio i wykorzystanie platform społecznościowych, sieci podcastowych – Pozyskiwanie opinii i recenzji.
14-15	Podsumowanie zajęć	– Prezentacja i wzajemna ewaluacja prac zaliczeniowych w formie podcastów. – Dyskusja nad wykorzystaniem zdobytej wiedzy i umiejętności w pracy dziennikarza obywatelskiego.

Literatura

Literatura podstawowa	Stachyra, G. (2016). Podcasting w perespektywie specyfiki produkcji radiowej, Media – Kultura – Komunikacja Społeczna 12/4, 71–89 [dostęp 19.12.2023]. Doliwa, U., Chyczewska, A., Grobelski, F., Łatacz, R., Podcasting w Polsce – próba analizy zjawiska, Media – Kultura – Komunikacja Społeczna, 2020, nr 1(15), 37–54 [dostęp 19.12.2023].
Literatura uzupełniająca	Kobus, A., Introduction: Podcasting as the Marker of Cultural Shift in Media. Literatura Ludowa. Journal of Folklore and Popular Culture, T. 66, nr 2, s. 7–9 [dostęp 19.12.2023]. Doliwa, U., Internet radio and podcasts as alternative to the public service and commercial mainstream media in Poland: the cases of Radio Nowy Świat, Radio 357, and Raport o stanie świata, Profesional de la información; Vol. 31 Num. 5 (2022): Digital audio communication, 1–13 [dostęp 19.12.2023].
Dodatkowe materiały	RSS (Really Simple Syndication) Podcasty.net Gdzie publikować podcast Jak stworzyć własny podcast? Po kawałku! 53 Podcast Statistics: Listeners, Growth & Trends (2023) Reportaż tekstowy, czyli jak chwycić pióro (Mapa Kultury.pl) [dostęp: 11.12.2023]. Jak przeprowadzić dobry wywiad? (Joanna Cieślak-Ospalska) [dostęp: 11.12.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ
Analiza dyskursu medialnego

Kod przedmiotu	FP-SS1-ADM
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	5
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z teorią i praktyką analizy dyskursu medialnego. Podczas zajęć omówione będą podstawowe pojęcia i definicje z nim związane a także cele i znaczenie analizy. Przedmiotem odrębnej refleksji będzie krytyczna analiza dyskursu (KAD) a także podstawowe metody badawcze (ilościowe i jakościowe) stosowane w analizie. Analiza odrębności i specyfiki dyskursu mediów tradycyjnych i cyfrowych a także szczegółowa refleksja dotycząca dyskursu reklamy oraz dyskursu dziennikarstwa obywatelskiego dostarczą uczestnikom zajęć niezbędnych wiedzy i narzędzi do realizacji działań zawodowych. Wymagany na zakończenie zajęć projekt grupowy przyczyni się natomiast nie tylko do ich utrwalenia, ale także do budowania kompetencji praktycznych i umiejętności współpracy.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	ADM_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat dyskursu medialnego, w tym jego specyfiki, sposobów definiowania
	ADM_W02	posiada wiedzę dotyczącą metod i narzędzi pozwalających na analizę dyskursu medialnego

Umiejętności	ADM_U01	stosuje posiadaną wiedzę teoretyczną (pojęcia i teorie) do analizy treści medialnych
	ADM_U02	potrafi przeanalizować i poddać krytycznej ocenie przekazy medialne w oparciu o poznane narzędzia
	ADM_U03	rozumie i potrafi uzasadnić specyfikę dyskursu medialnego
Kompetencje społeczne	ADM_K01	w pracy zawodowej jest kompetentnym badaczem dyskursu medialnego oraz świadomym użytkownikiem mediów w życiu codziennym.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
ADM_W01 ADM_W02	konwersatorium	zaliczenie praktyczne: projekt, udział w zajęciach
ADM_U01 ADM_U02 ADM_U03	konwersatorium	zaliczenie praktyczne: projekt, udział w zajęciach
ADM_K01	konwersatorium	studenci manifestują kompetencje w trakcie dyskusji na zajęciach oraz podczas prezentacji projektu

Kryteria oceniania

Zaliczenie z oceną na podstawie przygotowanego projektu oraz aktywności realizowanych przez studenta w trakcie zajęć, np. udział w dyskusji i realizacja prac domowych (40% oceny), przygotowanie projektu (praca zaliczeniowa) o długości 6–8 stron przeliczeniowych, czcionka Times New Roman 12, interlinia 1,5 (60% oceny). Kryteria oceny pracy pisemnej: zgodność pracy z tematem i celem, poziom merytoryczny analizy wybranego typu dyskursu, opis stanu badań, poprawność bibliografii. Studenci wybierają temat projektu po zajęciach wprowadzających i informują wykładowcę o wyborze tematu za pomocą platformy Teams (lub Moodle), do realizacji prac przystępują po zaaprobowaniu tematu przez wykładowcę. W trakcie semestru wykładowca konsultuje konspekt i postępy pracy. Wyniki projektu są prezentowane i omawiane na forum grupy w trzynastym tygodniu zajęć.

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Dyskusja, elementy wykładu interaktywnego, praca z tekstem, analiza przypadków, wykorzystanie narzędzi TIK, wykorzystanie korpusów językowych, wykorzystanie blogów/vlogów.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Wprowadzenie do analizy dyskursu medialnego	– Pojęcie dyskursu i jego rola w mediach – Dyskurs a retoryka – Dyskurs a ideologia – Dyskursy medialne jako narzędzie kształtowania opinii publicznej – Cele i znaczenie analizy dyskursu medialnego
2	Teorie i podejścia do analizy dyskursu	– Konstruktywizm socjalny w analizie dyskursu – Krytyczna analiza dyskursu (KAD) – Feministyczne podejście do analizy dyskursu – Postkolonialne perspektywy w analizie dyskursu – Przykłady badań z wykorzystaniem różnych teorii i podejść
3	Metody analizy dyskursu	– Metody jakościowe vs. ilościowe w analizie dyskursu – Koncepcje i narzędzia analizy tekstu – Praktyczne aspekty zbierania i analizy danych dyskursywnych – Przykłady analizy dyskursu w mediach – Etyka w badaniach dyskursu medialnego
4	Dyskursy w mediach tradycyjnych	– Analiza dyskursu prasy codziennej – Analiza dyskursu telewizji – Analiza dyskursu radia – Dyskursy w czasopiśmie specjalistycznych – Przykłady analizy dyskursu w mediach tradycyjnych
5	Dyskursy w mediach cyfrowych	– Specyfika dyskursu w mediach społecznościowych – Analiza dyskursu w portalach informacyjnych online – Dyskursy w blogach i vlogach – Memy i internetowy język jako dyskursy cyfrowe – Przykłady analizy dyskursu w mediach cyfrowych
6–7	Analiza dyskursu w praktyce dziennikarstwa obywatelskiego	– Jak analiza dyskursu może wspierać dziennikarstwo obywatelskie – Przykłady analizy dyskursu w działaniach dziennikarskich – Rola analizy dyskursu w śledztwach dziennikarskich – Etyczne aspekty analizy dyskursu w dziennikarstwie obywatelskim – Tworzenie raportów i materiałów dziennikarskich opartych na analizie dyskursu

Tydzień	Temat	Zagadnienia
8-9	Przekaz reklamowy jako część dyskursu medialnego	– Charakterystyka przekazu reklamowego – Analiza reklam z perspektywy dyskursu medialnego – Manipulacja dyskursem w reklamie – Etyka reklamy i analizy jej dyskursu – Przykłady analizy dyskursu w reklamie
11	Gender i analiza dyskursu	– Dyskursy płci w mediach – Analiza dyskursu a stereotypy płciowe – Feministyczna analiza dyskursu – Rola mediów w konstrukcji tożsamości płciowej – Przykłady analizy dyskursu z perspektywy gender studies
12	Analiza dyskursu a zmiany społeczne	– Jak analiza dyskursu może wpływać na społeczne zmiany – Przykłady analizy dyskursu jako narzędzia aktywizmu społecznego – Dyskursy a walka z niesprawiedliwością społeczną – Analiza dyskursu a dialog międzykulturowy – Przykłady analizy dyskursu a zmiany społeczne
13	Projekt indywidualny: analiza wybranego dyskursu	– Prezentacja wyników analizy (pracy zaliczeniowej) – Dzielenie się wnioskami i dyskusja
14-15	Praktyczne ćwiczenia analizy dyskursu	– Analiza wybranych materiałów medialnych – Przygotowanie raportów z analizy dyskursu – Analiza materiałów uczestników kursu – Praca w grupach nad projektami analizy dyskursu – Feedback i poprawa projektów

Literatura

Literatura podstawowa	Lisowska-Magdziarz M., Analiza tekstu w dyskursie medialnym, Kraków 2006. Šmid W., Dyskurs i narracja w kontekście nowych mediów, CeDeWu.PL, Warszawa 2016.
Literatura uzupełniająca	Loewe I., Dyskurs medialny – przegląd stanowisk badawczych, „Forum Lingwistyczne”, nr 1, 2014. Teun Adrianus van Dijk, T., Dyskurs jako struktura i proces, tłum. G. Grochowski, Warszawa 2001. Witosz B., Sujkowska-Sobisz K., Ficek E., Dyskurs i jego odmiany, Katowice 2016. Czachur A., Kulczyńska Ł., Kumięga W. (red.), Jak analizować dyskurs? Perspektywy dydaktyczne, Kraków 2016.

Dodatkowe materiały	Doliński D., Czego reklama nie może?, SWSP [dostęp: 24.11.2023]. Skowronek B., Mediolingwistyka, ABC Humanistyki #50 [dostęp: 24.11.2023]. Świerczyńska-Głownia W., Analiza dyskursu medialnego o koronawirusie, CLARIN-PL [dostęp: 24.11.2023]. Wykłady dostępne w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego. • Czernek-Pasierbek P., 1) Kształcenie przez social media: rola dziennikarstwa obywatelskiego we współczesnej edukacji online, 2) Kultura literacka online – internetowe zjawisko krytyki literackiej jako działalności społecznej, 3) YouTube jako narzędzie dydaktyczne – media społecznościowe i obywatelskie jako alternatywa dla tradycyjnej szkoły.
-----------------------------------	---

KONSPEKT ZAJĘĆ
Inkluzja społeczna

Kod przedmiotu	FP-SS1-IS
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	5
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów w złożoną tematykę inkluzji społecznej i przybliżenie im stanu badań nad tym zagadnieniem w naukach społecznych i humanistycznych. Studenci zostaną także zainspirowani do refleksji na temat roli mediów i dziennikarstwa obywatelskiego w formowaniu się świadomości społecznej dotyczącej inkluzji i poszukiwania sposobów promowania idei równości, akceptacji i integracji społecznej za pomocą mediów obywatelskich.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	IS_W01	Student/studentka: zna teoretyczne koncepcje dotyczące integracji społecznej
Umiejętności	IS_U01	wykorzystuje wiedzę z zakresu integracji społecznej do planowania działań o charakterze integracyjnym
	IS_U02	pracując w małej grupie, potrafi zaprojektować projekt integrujący określoną zbiorowość zagrożoną wykluczeniem

Kompetencje społeczne	IS_K01	rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się i rozwoju w dziedzinie integracji i przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu
	IS_K02	rozumie rolę mediów i dziennikarstwa obywatelskiego w formowaniu się świadomości społecznej na temat inkluzji społecznej.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
IS_W01	ćwiczenia	ocena projektu
IS_U01 IS_U02	ćwiczenia	ocena projektu
IS_K01 IS_K02	ćwiczenia	ocena projektu udział w dyskusji

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w zajęciach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań (40% oceny)
- pozytywnej oceny z projektu zaliczeniowego – prezentacja multimedialna (60 % oceny).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

konwersatorium, przy zastosowaniu narzędzi internetowych, np. wykorzystanie tekstów źródłowych oraz materiałów wideo (np. wykłady TEDx) i refleksja na ich temat, realizacja zadań (analizy), dyskusja (w grupie, na forum grupy), współpraca wykładowcy ze studentami przy tworzeniu autorskich projektów.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Inkluzja społeczna jako przedmiot badań w naukach społecznych i humanistycznych	– Pojęcie inkluzji społecznej w naukach społecznych i humanistycznych. – Narzędzia i metody przeciwdziałania wykluczeniu i dyskryminacji. – Zasady tworzenia warunków pełnego uczestnictwa wszystkich obywateli w życiu społeczeństwa. jego członków. – Badania nad inkluzją społeczną obejmują analizę różnych aspektów, takich jak polityka społeczna, kultura, edukacja, i inne, w celu zrozumienia, jakie czynniki wpływają na procesy integracji społecznej.
3	Operacjonalizacja	– Operacjonalizacja zjawiska wykluczenia społecznego i marginalizacji. – Zasady organizacji badań społecznych. – Zasady konstrukcji narzędzi pomiarowych, wskaźników i wpływających na wykluczenie społeczne.
4-5	Polityka społeczna, praca socjalna jako instrumenty inkluzji społecznej.	– Polityka społeczna oraz praca socjalna i ich rola w promowaniu inkluzji społecznej. – Rodzaje programów i środki wsparcia stosowane w polityce społecznej. – Możliwości poprawy materialnego standardu życia i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. – Praca socjalna jako narzędzie dostarczania konkretnej pomocy jednostkom i grupom zagrożonym wykluczeniem.
6-7	Projektowanie zmiany – dobre praktyki integracji społecznej	– Proces integracji społecznej jako projektowanie zmian, które sprzyjają inkluzji społecznej. – Dobre praktyki integracji społecznej. – Zasady współpracy różnych sektorów, w tym instytucji publicznych, organizacji pozarządowych i społeczności lokalnych.
8-9	Mechanizmy integracji społecznej: edukacja, rynek pracy	– Edukacja i rynek pracy jako kluczowe mechanizmy integracji społecznej. – Charakterystyka współczesnego rynku pracy. – Edukacja całościowa. – Kapitał społeczny a uczestnictwo w życiu społecznym.
10-11	Projekty kulturalne jako narzędzia inkluzji społecznej w politykach publicznych i politykach miejskich, przykłady.	– Projekty kulturalne jako istotny element polityk publicznych i miejskich, które promują inkluzję społeczną. – Kultura jako podstawa budowania więzi społecznych. Przykłady takich projektów obejmują festiwale kulturalne, miejskie inicjatywy artystyczne i programy edukacyjne, które angażują różne grupy społeczne.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
12–13	Studium przypadku: projekty realizowane przez centra integracji społecznej	– Centra integracji społecznej i ich rola w praktycznym wdrażaniu działań mających na celu inkluzję społeczną. – Przykłady projektów realizowanych przez centra: programy szkoleniowe, wsparcie psychosocjalne, czy inicjatywy promujące aktywność społeczną. – Przykłady skutecznych działań na rzecz inkluzji społecznej w konkretnych społecznościach i regionach.
14–15	Podsumowanie zajęć	– Prezentacja i ewaluacja projektów autorskich studentów. – Dyskusja na temat roli mediów i dziennikarstwa obywatelskiego w formowaniu się świadomości społecznej na temat inkluzji społecznej.

Literatura	
Literatura podstawowa	Grotowska-Leder J., Faliszek K. (red.), <i>Ekskluzja i inkluzja społeczna. Diagnoza – uwarunkowania – kierunki</i>, Toruń 2005. Grewiński M., Rymsza M. (red.), <i>Polityka aktywizacji w Polsce: usługi reintegracji w sektorze gospodarki społecznej</i>, Warszawa 2011, cz. II Gospodarka społeczna i trzeci sektor. Jędrzejko M., <i>Polskie favele?</i>, w: M. Jarosz (red.), <i>Wykluczeni. Wymiar społeczny, materialny i etniczny</i>, Warszawa 2008, s. 177–209. Łodziński S., <i>Dyskryminacja czy nierówność. Problemy dyskryminacji osób należących do mniejszości narodowych i etnicznych w Polsce po 1989 roku</i>, w: K. Iglicka (red.), <i>Integracja czy dyskryminacja? Polskie wyzwania i dylematy u progu wielokulturowości</i>, Warszawa 2003, s. 21–121. Oliwa-Ciesielska M., Marginalizacja i wykluczenie społeczne jako trwałe cechy rzeczywistości społecznej. „Problemy Polityki społecznej. Studia i Dyskusje”, nr 35 (4)/2016, s. 109–128 [dostęp: 11.11.2023].
Literatura uzupełniająca	Mucha J., Narkiewicz-Niedbalec E., Zielińska M., (red.), <i>Co nas łączy, co nas dzieli?</i> Zielona Góra 2008. Winiarska A., Klaus W., Dyskryminacja i nierówne traktowanie jako zjawisko społeczno-kulturowe. Warszawa: Biuro Analiz Sejmowych. Murawska E., Rykowski M., Baum E., Schau J.E., (red.) <i>Edukacja jako impuls do społecznej inkluzji</i>, Poznań 2022 (link do pobrania) [dostęp: 11.11.2023].

Dodatkowe materiały	W różnorodności możemy być razem. Mynarska i Rychlik o kulturze inkluzywnej Podcast KBF: bliżej (KBF) [dostęp: 12.12.2023]. Komu żyje się najtrudniej? (cbos.pl) Raport z realizacji projektu „Wykluczenie społeczne i samokontrola a problemowy i patologiczny hazard. Badanie mechanizmów psychologicznych”, nr 189/HM/2017. ekonomiaspoleczna.pl ekonomiaspoleczna.gov.pl Wykład dostępny w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego. • Będkowska-Kopczyk, A., Język inkluzywny
-----------------------------------	---

KONSPEKT ZAJĘĆ
Sektor obywatelski NGO

Kod przedmiotu	FP-SS1-SONGO
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	5
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Sektor obywatelski NGO” ma na celu przygotowanie studentów do pracy w organizacjach pozarządowych, które pełnią istotną funkcję społeczną, przyczyniając się do integracji i włączenia grup marginalizowanych i wykluczonych. Ponadto budują platformę współpracy pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym – realizując ważne z punktu widzenia obywateli cele i zadania. Studenci zdobędą wiedzę i umiejętności niezbędne do weryfikacji zasadności i prawdziwości celów statutowych organizacji pozarządowych w kraju i w europejskiej przestrzeni społecznej.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	SONGO_W01	Student/studentka: ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zasad działalności sektora obywatelskiego NGO i ich funkcji społecznej w Polsce, UE i innych części świata.
	SONGO_W02	zna główne cele i obszary funkcjonowania organizaco pozarządowych w utrzymaniu demokracji, zachowania praw człowieka i funkcjonowania społeczeństwa obywatelskiego
	SONGO_W03	zna obszary wpływu sektora obywatelskiego NGO

Umiejętności	SONGO_U01	potrafi dokonać przeglądu sektora obywatelskiego NGO w Polsce i UE
	SONGO_U02	potrafi omówić misję i rolę sektora obywatelskiego NGO w kształtowaniu społecznych zmian i inicjatyw
	SONGO_U03	potrafi wybrać i opracować temat, relewantny dla działalności sektora obywatelskiego NGO
Kompetencje społeczne	SONGO_K01	ma świadomość roli pracownika sektora obywatelskiego NGO zaangażowanego we współtworzenie społeczeństwa obywatelskiego
	SONGO_K02	ma świadomość wyzwań i zagrożeń związanych z funkcjonowaniem sektora obywatelskiego NGO.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
SO_W01 SO_W02 SO_W03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
SO_U01 SO_U02 SO_U03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
SO_K01 SO_K02	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w zajęciach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań;
- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej w formie projektu na uzgodniony z wykładowcą temat, związany z tematyką funkcjonowania organizacji pozarządowych. Praca nad projektem realizowana jest w trakcie warsztatów (zajęcia w tygodniach 9 do 12.). Studenci wybierają temat po 9. zajęciach i konsultują postępy w pracy z wykładowcą; prezentacja projektów odbywa się na ostatnich zajęciach.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Mini wykład na wstępie do zajęć, ćwiczenia, studia przypadku, realizacja zadań (analizy), dyskusja (w grupach, na forum grupy).

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do sektora obywatelskiego NGO	– Definicja sektora obywatelskiego NGO w Polsce. – Czy terminy określające sektor obywatelski są tożsame z terminami: sektor pozarządowy, sektor społeczny? – Zakres działalności sektora obywatelskiego. – Sektor obywatelski jako podłoże współczesnej demokracji. – Charakterystyczne cechy organizacji pozarządowych.
3	Rodzaje organizacji pozarządowych	– Definicja i zakres działalności fundacji. – Definicja i zakres funkcjonowania stowarzyszeń rejestrowanych. – Definicja i zakres funkcjonowania stowarzyszeń zwykłych. – Definicja i zakres działania klubów sportowych.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
4	Fundacja	– Proces zakładania Fundacji. – Władze i organy Fundacji – podział zadań i prerogatyw. – Proces decyzyjny w Fundacji – analiza. – Zakres działania Fundacji – statut, jako dokument ramowy. – Omówienie zakresu działania znanych fundacji – dyskusja.
5	Stowarzyszenie rejestrowane	– Proces zakładania Stowarzyszenia rejestrowanego. – Władze i organy Stowarzyszenia rejestrowanego– podział zadań i prerogatyw. – Proces decyzyjny w Stowarzyszeniu rejestrowanym – analiza. – Zakres działania Stowarzyszenia rejestrowanego – statut, jako dokument ramowy. – Omówienie zakresu działania znanych stowarzyszeń rejestrowanych– dyskusja.
6	Stowarzyszenie zwykłe	– Proces zakładania Stowarzyszenia zwykłego – Władze i organy Stowarzyszenia zwykłego - podział zadań i prerogatyw.a – Proces decyzyjny w Stowarzyszeniu zwykłym – analiza. – Zakres działania Stowarzyszenia zwykłego– statut jako dokument ramowy. – Omówienie zakresu działania znanych stowarzyszeń zwykłych– dyskusja.
7–8	Spółeczeństwo obywatelskie	– Definicja społeczeństwa obywatelskiego. – Sposoby partycypacji obywatelskiej – czynna i bierna. – Przykłady działań społeczeństwa obywatelskiego – omówienie i dyskusja.
9	Warsztaty grupowe – NGO odpowiadające na realne potrzeby społeczeństwa lokalnego	– Określenie formy prawnej NGO. – Określenie misji i celu działalności NGO. – Określenie zasięgu działalności NGO.
10	Warsztaty grupowe – NGO odpowiadające na realne potrzeby społeczeństwa lokalnego	– Opracowanie statutu organizacji pozarządowej – praca w grupie. – Przygotowanie odpowiednich dokumentów do rejestracji organizacji pozarządowej.
11	Warsztaty grupowe – NGO odpowiadające na realne potrzeby społeczeństwa lokalnego	– Opracowanie strategii rozwoju organizacji pozarządowej. – Opracowanie odpowiednik aktów prawnych powołujących organy i władze. – Określenie mechanizmu finansowania działalności NGO.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
12	Warsztaty grupowe – NGO odpowiadające na realne potrzeby społeczeństwa lokalnego	– Zapoznanie się ze sposobami finansowymi organizacji pozarządowych – omówienie i dyskusja. – Zapoznanie studentów z mechanizmami finansowania pochodzących z fundraisingu; środków pochodzących z programów europejskich i krajowych. – Wolontariat, jako forma wsparcia NGO.
13	Media społecznościowe jako narzędzie promocji sektora obywatelskiego NGO	– Wykorzystanie mediów społecznościowych do promowania sektora obywatelskiego NGO. – Przykłady kampanii i projektów społecznych wśród masowego przekazu.
14	Podsumowanie	– Podsumowanie głównych tematów i zagadnień kursu. – Refleksja nad wpływem sektora obywatelskiego NGO na społeczeństwo i politykę. – Perspektywy rozwoju i wyzwania stojące przed sektorem obywatelskim NGO w Polsce i na świecie.
15	Prezentacje projektów	– Indywidualne i grupowe projekty NGO jako podsumowanie kursu (analiza i ocena).

Literatura

Literatura podstawowa	Fakty o NGO [dostęp: 23.11.2023]. Izdebski H., Ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. Komentarz. Warszawa 2003. Trzciński T., Planowanie i zarządzanie strategiczne w NGO: Od teorii do praktyki, Kraków 2017. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 roku. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie [dostęp: 23.11.2023].. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 roku Prawo o stowarzyszeniach [dostęp: 23.11.2023].
------------------------------	--

Literatura uzupełniająca	Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego z dnia 8 listopada 2018 roku w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań z zakresu wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, trybu składania wniosków oraz przekazywania środków z Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego [dostęp: 23.11.2023]. Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego z dnia 24 października 2018 roku w sprawie wzorów ofert i ramowych wzorów umów dotyczących realizacji zadań publicznych oraz wzorów sprawozdań z wykonania tych zadań [dostęp: 23.11.2023].. Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego z dnia 20 grudnia 2022 roku zmieniającego rozporządzenie wzorów rocznego sprawozdania merytorycznego oraz rocznego uproszczonego sprawozdania merytorycznego z działalności organizacji pożytku publicznego [dostęp: 23.11.2023].
Dodatkowe materiały	Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego z dnia 24 października 2018 roku w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego. [dostęp: 23.11.2023]. Portal organizacji pozarządowych Izdebski K., Organizacje w nowej rzeczywistości. Ciche czy donośne, dostępny w World Wide Web: www.ngo.pl [dostęp: 23.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Media niekomercyjne w Polsce i za granicą

Kod przedmiotu	FP-SS1-MNwPzG
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	5
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Media niekomercyjne w Polsce i za granicą” ma na celu zapoznanie studentów z terminologią dotyczącą mediów niekomercyjnych i ich rodzajami w Polsce i na świecie. Omówione są najważniejsze funkcje mediów niekomercyjnych, tematyka w nich poruszana (na podstawie studiów przypadku), a także prawno-finansowo-społeczne aspekty funkcjonowania tego rodzaju mediów.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	MNwPzG_W01	Student/studentka: ma podstawową wiedzę dotyczącą rodzajów mediów niekomercyjnych, ich rodzajów i funkcji w Polsce, UE i innych części świata.
	MNwPzG_W02	zna podstawy prawne i zasady finansowania mediów niekomercyjnych
	MNwPzG_W03	wie, jaka jest rola mediów niekomercyjnych w rozwoju i funkcjonowaniu społeczeństwa obywatelskiego

Umiejętności	MNwPzG _U01	potrafi dokonać przeglądu mediów niekomercyjnych w Polsce, UE i na świecie oraz zagadnień, poruszanych w tego rodzaju mediach
	MNwPzG _U2	potrafi omówić misję i rolę mediów niekomercyjnych w kształtowaniu społecznych zmian i inicjatyw
Kompetencje społeczne	MNwPzG _K01	ma świadomość roli dziennikarza mediów niekomercyjnych we współtworzeniu społeczeństwa obywatelskiego
	MNwPzG _K02	ma świadomość wyzwań i zagrożeń związanych z dezinformacją, jakie stoją przed dziennikarzem mediów niekomercyjnych.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
MNwPzG_W01 MNwPzG_W02 MNwPzG_W03	wykład	udział w zajęciach, praca zaliczeniowa na zadany temat
MNwPzG _U01 MNwPzG _U02	wykład	wykonywanie przydzielonych zadań
MNwPzG _K01 MNwPzG _K01	wykład	udział w dyskusji na zajęciach, praca zaliczeniowa na zadany temat

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań;
- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej na temat, związany z mediami niekomercyjnymi w formie prezentacji multimedialnej. Praca powinna być dostarczona za pomocą Moodle lub MS Teams. Studenci wybierają temat pracy po drugich zajęciach i konsultują postępy pracy z wykładowcą podczas semestru, przysyłając konspekt pracy (po 5. zajęciach) i jej zarys (po 10. zajęciach).

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Wykład interaktywny, analizy mediów niekomercyjnych (radio, prasa internetowa, telewizja), realizacja zadań (analizy poszczególnych programów), dyskusja (w grupach, na forum grupy), wykorzystanie narzędzi TIK (np. Slido – world cloud lub ankieta jako wstęp do dyskusji) i materiałów multimedialnych.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1 – 2	Wprowadzenie do mediów niekomercyjnych (definiowanie pojęć)	– Definicja mediów niekomercyjnych – Media niekomercyjne a media niezależne – Media niekomercyjne a media obywatelskie – Media społeczne/wspólnotowe (ang. community media) – Kanały informacyjne mediów niekomercyjnych: tradycyjnych (radio, prasa) i współczesnych (radio internetowe, społecznościowe portale internetowe, podcasty) – Misja mediów niekomercyjnych – Rola mediów w kształtowaniu społeczeństwa

Tydzień	Temat	Zagadnienia
3	Media niekomercyjne a media komercyjne	– Różnice między mediami niekomercyjnymi a mediami publicznymi i mediami komercyjnymi – Cele mediów niekomercyjnych – Wartość mediów niekomercyjnych dla społeczeństwa – Źródła finansowania mediów niekomercyjnych (np. fundusze europejskie)
4	Prawne aspekty mediów niekomercyjnych	– Regulacje prawne dotyczące funkcjonowania mediów niezależnych, m.in. w oparciu o wskaźniki Monitora Pluralizmu Mediów (kraje Unii Europejskiej). – Wolność słowa i etyka dziennikarska – Porównanie praw medialnych w UE – Prawo autorskie i Creative Commons w mediach niekomercyjnych
5	Etyka i odpowiedzialność mediów niekomercyjnych	– Etyczne wyzwania mediów niekomercyjnych – Cenzura a wolność mediów niekomercyjnych (studia przypadku – np. polska prasa podziemna/drugiego obiegu) – Odpowiedzialność społeczna mediów niekomercyjnych
6	Rozwój mediów niekomercyjnych w Polsce	– Przykłady mediów niekomercyjnych w Polsce – Historia rozwoju mediów niekomercyjnych w Polsce – Uwarunkowania prawne mediów niekomercyjnych w Polsce – Organizacje i stowarzyszenia mediów niekomercyjnych.
7	Rozwój mediów niekomercyjnych za granicą	– Przykłady mediów niekomercyjnych na świecie – Międzynarodowe organizacje wspierające media niekomercyjne – Wpływ mediów niekomercyjnych na globalną sferę mediów – Studia przypadków – niekomercyjne radia studenckie w Polsce i za granicą (np. Radio Študent ze Słowenii)
8	Tematyka podejmowana w mediach niekomercyjnych	– Główne tematy mediów niekomercyjnych – Walka z dezinformacją i propagandą – Propagowanie idei demokratyzacji i wielojęzyczności w mediach niekomercyjnych UE – Rola mediów niekomercyjnych w edukacji publicznej
9	Technologia a media niekomercyjne	– Technologiczne innowacje w mediach niekomercyjnych – Wpływ sztucznej inteligencji i automatyzacji na media niekomercyjne – Cyberbezpieczeństwo w mediach niekomercyjnych – Przyszłość technologii w mediach niekomercyjnych
10	Społeczność i zaangażowanie w mediach niekomercyjnych	– Rola zaangażowania społecznego w rozwoju mediów niekomercyjnych – Budowanie społeczności wokół mediów niekomercyjnych (np. organizacje społeczne, religijne, NGO, społeczności studenckie, emigranckie, aktywiści społeczni) – Wpływ społeczności na treść mediów niekomercyjnych – Wykorzystanie mediów niekomercyjnych w kampaniach społecznych

Tydzień	Temat	Zagadnienia
11	Współpraca międzysektorowa mediów niekomercyjnych	– Współpraca z trzecim sektorem (media trzeciego sektora) – Partnerstwa między mediami niekomercyjnymi a sektorem publicznym (konsorcja, partnerstwa dziennikarskie)
12	Studium przypadku: Radio Agora z Klagenfurtu	– Historia i misja Radia Agora – Integracja społeczności o różnym pochodzeniu kulturowym wokół Radia Agora – Działania (projekty) i programy w Radiu Agora – Wpływ Radia Agora na lokalną społeczność – Przykłady innowacyjnych podejść w innych mediach niekomercyjnych tego typu – Wnioski i perspektywy dla mediów niekomercyjnych
13	Wyzwania i perspektywy mediów niekomercyjnych	– Monitorowanie potrzeb dziennikarzy niekomercyjnych (na przykładzie Centrum Monitoringu Internetowego Dziennikarstwa Obywatelskiego) – Trendy i perspektywy rozwoju mediów niekomercyjnych – Potencjalne zagrożenia dla mediów niekomercyjnych – Rola młodych talentów w mediach niekomercyjnych
14–15	Podsumowanie zajęć	– Prezentacje multimedialnych prac zaliczeniowych i refleksja nad różnymi rodzajami dziennikarstwa niekomercyjnego – Dziennikarstwo niekomercyjne a dziennikarstwo obywatelskie (dyskusja)

Literatura

Literatura podstawowa	Doliwa U., Dziennikarstwo obywatelskie, czyli jakie? „Nowe Media”, 2012, nr 3, 81–100. Doliwa U., Elektroniczne media społeczne w Polsce. Stan obecny i perspektywy rozwoju. „Studia Medioznawcze”, 2010, nr 4, s. 65–78 [dostęp: 22.10.2023]. Klimkiewicz B., Wilk M., Pluralizm mediów a media wspólnotowe w Unii Europejskiej i Polsce w: Zeszyty Prasoznawcze, 2018, t. 61 nr 4., s. 715–729 [dostęp: 22.10.2023]. Zamith R., The International Journalism Handbook Concepts, Challenges, and Context, Amherst 2022 (rozdział 23: Non-profit journalism) [dostęp: 22.10.2023].
------------------------------	--

Literatura uzupełniająca	Kaszewski K., Media o sobie. Językowe elementy autopromocyjne w przekazach informacyjnych prasy, radia i telewizji. Warszawa 2018. Łosiewicz, M., Media obywatelskie dla trzeciego sektora, czyli jak to robią w Elblągu. W: B. Brodzińska, M. Jeziński, M. Mateja (red.), Zawód dziennikarz: między misją a profesją. Toruń 2015, s. 207–229. Peissl H. et al., COMMUNITY MEDIA contributions to citizens' participation, 2022, Council of Europe [dostęp: 22.10.2023]. Wall M., Citizen Journalism Practices, Propaganda, Pedagogy. London and New York 2019.
Dodatkowe materiały	Centrum Monitoringu Internetowego Dziennikarstwa Obywatelskiego [dostęp: 22.10.2023]. Lista publikacji dotyczących mediów wspólnotowych na świecie Międzynarodowe Zrzeszenie Wspierania Mediów [dostęp: 22.10.2023]. Declaration of the Committee of Ministers on the role of community media in promoting social cohesion and intercultural dialogue (Committee of Ministers of the Council of Europe, 2009) [dostęp: 22.10.2023]. Raporty Rady Europy dotyczące mediów wspólnotowych w Europie [dostęp: 22.10.2023]. Wykład dostępny w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego: Będkowska-Kopczyk, A., Dziennikarstwo obywatelskie na przykładzie radia społecznego w Austrii.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Prawo medialne i etyka dziennikarska

Kod przedmiotu	FP-SS1-PMiED
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	5
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot ma za zadanie wprowadzić do warsztatu studenta zagadnienia z zakresu prawa prasowego i medialnego. Omawiane będą podstawowe prawa i obowiązki dziennikarzy a także wynikająca z obowiązujących przepisów odpowiedzialność prawna. Analizowane będą także kwestie etyczne w odesłaniu do wybranych dokumentów regulujących te kwestie. Podczas zajęć omawiane będą także wybrane studia przypadku.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	PMiED_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat regulacji prawnych, które regulują przygotowanie, publikację oraz autorstwo materiałów medialnych
	PMiED_W02	zna podstawowe pojęcia związane z prawem medialnych oraz etyką dziennikarską
	PMiED_W03	potrafi wskazać podstawowe dokumenty regulujące kwestie prawa medialnego oraz główne instytucje odpowiedzialne za nadzór na etyką dziennikarską

Umiejętności	PMiED _U01	potrafi zastosować wiedzę teoretyczną dotyczącą prawa prasowego i medialnego w analizie studiów przypadku pochodzących z pracy dziennikarskiej
	PMiED _U02	w oparciu o posiadaną wiedzę i umiejętności potrafi przewidzieć konsekwencje realizowanych zadań obejmujących przygotowanie i publikację materiałów medialnych
Kompetencje społeczne	PMiED _K01	przyjmuje postawę odpowiedzialną i etyczną w realizacji powierzonych zadań zawodowych.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
PMiED _W01 PMiED _W02 PMiED _W03	wykład	kolokwium
PMiED _U01 PMiED _U02	wykład	kolokwium
PMiED _K01	wykład	kolokwium
Kryteria oceniania		
Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium obejmującego materiał prezentowany podczas wykładów. Skala ocen:		
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	
Dobry plus (4,5)	85%-93%	
Dobry (4,0)	76%-84%	
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	
Dostateczny (3,0)	60%-67%	
Metody dydaktyczne		
Dyskusja, wykład interaktywny z wykorzystaniem narzędzi TIK i materiałów multimedialnych, analiza przypadków.		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do zagadnień prawa prasowego i medialnego	– Definicje i podstawowe terminy w prawie medialnym – Główne dokumenty prawne regulujące działalność mediów – Związek między prawem medialnym a wolnością słowa i demokracją – Rozwój prawa medialnego na przestrzeni dziejów – Wpływ technologii cyfrowych na prawo medialne
3-4	Prawa dziennikarzy	– Prawo do informacji i jego znaczenie dla dziennikarzy – Prawo do krytyki i granice krytyki w mediach – Ochrona źródeł informacji dziennikarskich – Prawo do prywatności i sposób jego interpretacji w kontekście prasy i mediów – Zagadnienia związane z tajemnicą dziennikarską
5-6	Obowiązki dziennikarzy	– Obowiązek głoszenia prawdy i jego znaczenie w etyce dziennikarskiej – Zasada rzetelności i staranności w pracy dziennikarza – Odpowiedzialność za nieprawdziwe informacje i fałszywe oskarżenia – Samoregulacja dziennikarzy i kody etyczne – Kwestie związane z obiektywizmem w mediach
7-9	Odpowiedzialność prawna dziennikarzy	– Rodzaje odpowiedzialności prawnej (cywilna, karna, dyscyplinarna) – Odpowiedzialność autorów i wydawców mediów – Przebieg procesów sądowych w sprawach związanych z mediami-na wybranych przykładach – Skutki naruszenia dóbr osobistych i sposoby ich naprawy
10-11	Szczegółowe zagadnienia praktyki dziennikarskiej regulowane prawem	– Autoryzacja wypowiedzi i jej znaczenie w kontekście wiarygodności mediów – Tajemnica dziennikarska i jej granice – Sprostowanie i odpowiedź w prasie i mediach elektronicznych – Naruszenie dóbr osobistych i możliwości obrony przed pozwami sądowymi – Przykłady procesów sądowych związanych z prasą i mediami
12	Etyka wykonywania zawodu dziennikarza	– Podstawowe zagadnienia etyki dziennikarskiej i ich znaczenie – Wybrane dokumenty regulujące kwestie etyczne w mediach (Kodeks Etyki Dziennikarskiej, Dziennikarski Kodeks Obyczajowy, Karta Etyczna Mediów Polskich, Kodeks Dobrych Praktyk Wydawców Prasy, Kodeks Etyki Reklamy) – Etyka w działaniach dziennikarzy w trudnych sytuacjach (np. wojny, katastrofy)

Tydzień	Temat	Zagadnienia
13	Zagadnienia etyczne w reklamie i kampaniach politycznych	– Etyka reklamy i zasady uczciwej konkurencji – Manipulacje w reklamie i ich konsekwencje – Kampanie polityczne a etyka komunikacji politycznej – Rola mediów w kształtowaniu obrazu kandydatów i partii politycznych – Fake newsy i dezinformacja w kontekście kampanii politycznych
14-15	Analiza wybranych studiów przypadku (case study)	– Praktyczne przykłady trudnych sytuacji z zakresu prawa medialnego i etyki dziennikarskiej – Analiza mediów i działalności dziennikarzy w kontrowersyjnych przypadkach – Refleksja nad znaczeniem prawa medialnego i etyki dziennikarskiej w praktyce dziennikarskiej – Dyskusja nad wyzwaniami, jakie stawiają przed dziennikarzami współczesne media – Podsumowanie zajęć

Literatura

Literatura podstawowa	Karta Etyczna Mediów [dostęp: 11.12.2024]. Dobosz I., Prawo i etyka w zawodzie dziennikarza, Warszawa 2008. Sieńczyło-Chlabicz J. (red.), Prawo mediów, Warszawa 2013 i następne.
Literatura uzupełniająca	A. Demczuk, Wolność wypowiedzi w społeczeństwie informacyjnym, Lublin 2020. Wybrane akty prawne (fragmenty) m.in.: Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz. U.84.5.24). Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U.04.253.253) Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 01.112.1198) [dostęp: 11-16.12.2024].
Dodatkowe materiały	Pariser E, Uważaj na internetowe “bańki z filtrami” (TED2011) [dostęp: 11.12.2024]. Otwarte zasoby w Internecie (Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej) [dostęp: 11.12.2024]. Warsztaty metodyczne ARS 2020 online: literatura / redagowanie tekstów i etyka dziennikarska (KPCCK Bydgoszcz) [dostęp: 11.12.2024].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Warsztat dziennikarza obywatelskiego III

Kod przedmiotu	FP-SS1-WDO_III	
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny	
Katedra	Katedra Polonistyki	
Kierunek	filologia polska	
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie	
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia	
Profil	ogólnoakademicki	
Forma studiów	stacjonarne	
Rok	3	
Semestr	5	
Liczba godzin	45	
Liczba punktów ECTS	4	
Forma zajęć	ćwiczenia	
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną	
Opis przedmiotu	Celem zajęć „Warsztat dziennikarza obywatelskiego IIII” jest wprowadzenie studentów w zagadnienia związane z funkcjonowaniem blogów i wideoblogów w przestrzeni medialnej oraz ich dystrybucją i promocją, a także umożliwienie studentom wypracowanie własnego stylu prowadzenia blogu lub wideoblogu. W ramach zajęć praktycznych (warsztatów) przygotowywani są do profesjonalnego tworzenia blogów i wideoblogów. Zdobywają umiejętności niezbędne do pracy z tekstem (blogi) i przygotowania planu produkcyjnego i montażu (wideoblogi). Dzięki interaktywnym sesjom praktycznym i analizie przykładów blogów i wideoblogów, studenci mają okazję eksperymentować z różnymi formatami i tematami, aby ostatecznie stworzyć własne produkcje.	
Zakładane efekty uczenia się		
Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WDO_III_W01	Student/studentka: ma podstawową wiedzę na temat rodzajów blogów i wideoblogów oraz ich funkcjonowania w przestrzeni mediów (publicznych, komercyjnych i społecznych)
	WDO_III_W02	ma podstawową wiedzę dotyczącą stylów narracji w blogach i wideoblogach
	WDO_III_W03	ma podstawową wiedzę na temat tworzenia blogów i montażu wideoblogów

Umiejętności	WDO_III_U01	potrafi dobrać tematykę i styl blogów i wideoblogów odpowiadające własnym zainteresowaniom, a także zdefiniować publiczność docelową i kanały dystrybucji
	WDO_III_U2	posiada podstawowe umiejętności dotyczące prowadzenia blogów i wideoblogów oraz ich promocji
Kompetencje społeczne	WDO_III_K01	ma świadomość zagadnień dotyczących etyki w prowadzeniu blogów i wideoblogów, w tym kwestie związane z prawami autorskimi, rzetelnością informacji oraz reprezentacją różnorodności społecznej i kulturowej; zna i stosuje zasady zawarte w Karcie Etycznej Mediów.
	WDO_III_K02	ma świadomość wyzwań związanych z pracą w zespole podczas tworzenia blogów i wideoblogów.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WDO_III_W01 WDO_III_W01 WDO_III_W01 WDO_III_U1 WDO_III_U2 WDO_III_K01	ćwiczenia, udział w dyskusji	ocena projektu bloga oraz projektu zespołowego
WDO_III_K02	ćwiczenia, praca w grupach	ocena bloga, ocena realizacji zadań zespołowych (projekt zespołowy)

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej, polegającej na opracowaniu projektu bloga (tytuły 10 odcinków, treści odcinków i tekst, stanowiący wstęp do bloga).
- pozytywnej oceny z projektu (opracowanie w zespole koncepcji wideobloga i wyprodukowanie jednego odcinka)
- aktywnego uczestnictwa w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.2) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.5) i projektu (waga 0.3).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia praktyczne, prezentacja multimedialna, analiza blogów i wideoblogów, tworzenie koncepcji blogów i wideoblogów, dyskusja, analiza i korekta materiałów, przygotowanych przez studentów.

Treści programowe realizowane podczas zajęć (jedne zajęcia obejmują 3 jednostki 45-minutowe)

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Blog i jego rodzaje: definicje i funkcjonowanie w przestrzeni medialnej	– Definicja blogu i jego odmian (mikroblog, fotoblog, linklog, audioblog, wideoblog/vlog, weblog) – Audiolog a podcast – Funkcjonowanie blogosfer(y) – Funkcjonowanie blogów w przestrzeni mediów publicznych, komercyjnych i społecznych – Zalety prowadzenia bloga, wyzwania – Etyczne aspekty tworzenia blogów i ich odmian (przypomnienie informacji zawartych w Karcie Etycznej Mediów).
2-3	Przegląd blogów i wideoblogów możliwości ich udostępniania	– Rodzaje blogów – tematyka, formaty i style narracji (analiza blogów i wideoblogów, wybranych przez studentów) – Przegląd współczesnych platform hostingowych – Dokonanie wyboru przez studentów tematyki bloga do przygotowania indywidualnego i wideobloga w ramach projektu (podział na grupy robocze)

Tydzień	Temat	Zagadnienia
5	Przygotowanie do projektowania i tworzenia blogów (warsztaty)	– Umiejętności kluczowe w profesjonalnym tworzeniu blogów z wykorzystaniem tekstu – Wybór platformy blogowej (kreator witryn i inne możliwości, np. Blogger) – Rejestracja domeny – Wybór szablonu – Aspekty techniczne
6	Przygotowanie do pisania bloga	– Przegląd blogów, wybranych przez studentów pod kątem treści i stylu oraz analiza tytułów (studia przypadku) – Dokonanie wyboru przez studentów tematyki, rodzaju i nazwy bloga, który zostanie przez nich zaprojektowany w ramach pracy zaliczeniowej
7-8	Tworzenie bloga (warsztaty)	– Weryfikacja ustalonej wcześniej tematyki – Określenie audytorium swojego bloga – Angażowanie czytelników i tworzenie własnego stylu pisarskiego – Konspekt tekstów tworzących blog – Dodatkowe materiały (fotografie, grafiki, linki) – Konspekt tekstu otwierającego blog: tytuł, nagłówki – Weryfikacja treści tekstu otwierającego i jego korekta
9	Praca nad projektami blogów	– Analiza i wzajemna ewaluacja pierwszych szkiców – Praca w grupie nad ulepszaniem szkiców (wzajemne korekty, omawianie dalszych kroków). – Dyskusja nad rozwijaniem własnego stylu blogowego – Ustalenie, pod jakim względem i w jaki sposób projektu blogów powinny zostać dopracowane na końcowym etapie pracy.
10	Przygotowanie do utworzenia wideobloga	– Przegląd vlogów, wybranych przez studentów pod kątem treści i stylu oraz analiza tytułów (studia przypadku) – Dyskusja nad określeniem tematyki kanału i wyboru platformy do vlogowania – Jak zaangażować odbiorców? – Dokonanie wyboru przez studentów tematyki, rodzaju i nazwy vloga, który zostanie przez nich zaprojektowany i nagrany w ramach pracy w grupie (uformowanie się grup roboczych)
11-12	Tworzenie wideobloga (warsztaty, praca w grupach)	– Przygotowanie planu produkcyjnego – Nagrywanie pierwszego filmu za pomocą smartfonu (przygotowanie siebie, miejsca i sprzętu) – Edycja i montaż materiału filmowego – Udostępnianie nagrania w wybranym serwisie/platformie – Techniki promocji vloga i kanału

Tydzień	Temat	Zagadnienia
13	Zajęcia warsztatowe – praca nad podcastami studentów	– Analiza i wzajemna ewaluacja pierwszych wersji wideoblogów. – Praca w grupie nad ulepszaniem wideoblogów (wzajemne korekty, omawianie dalszych kroków). – Dyskusja nad rozwijaniem własnego stylu wideobloga. – Ustalenie, pod jakim względem i w jaki sposób wideoblogi powinny zostać dopracowane na końcowym etapie pracy.
14-15	Podsumowanie zajęć	– Prezentacja prac zaliczeniowych w formie blogów i projektów, realizowanych w grupach (wideoblogi). – Dyskusja nad wykorzystaniem zdobytej wiedzy i umiejętności w pracy dziennikarza obywatelskiego.

Literatura

Literatura podstawowa	Cisek S., Weblogi (blogi) — nowe narzędzie komunikacji w nauce, w: Zarządzanie informacją w nauce, red. D. Diana Pietruch-Reizes, Katowice 2008, s. 170–177. [dostęp: 3.11.2023] Maryl M., Niewiadomski K., Kidawa M., Teksty elektroniczne w działaniu: typologia gatunków blogowych. „Zagadnienia Rodzajów Literackich” 2016, nr 59(118) z. 2, s. 51–73. [dostęp: 8.11.2023] Olszański L., Media i dziennikarstwo internetowe. Warszawa 2012.
Literatura uzupełniająca	Maryl M., Blog jako „dziennik elektroniczny”. Analiza genologiczna blogów pisarzy, „Zagadnienia Rodzajów Literackich” 2013, nr 56 (112), z. 2, s. 87–110. [dostęp: 8.11.2023]
Dodatkowe materiały	Jak pisać teksty na bloga? Kompleksowy poradnik [dostęp: 11.12.2023]. Passaris, Ch., Kompletny przewodnik po edytowaniu wideobloga dla początkujących Jeleśniański M., Definicja i rodzaje blogów [dostęp: 8.11.2023]

KONSPEKT ZAJĘĆ
Współczesny kryzys ekologiczny

Kod przedmiotu	FP-SS1-WKE
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	6
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	W ramach przedmiotu „Współczesny kryzys ekologiczny” studenci zapoznają się z właściwym znaczeniem podstawowych terminów stosowanych w opisywaniu współczesnych problemów ekologicznych, poznają zależność jakości życia człowieka od stanu środowiska, pojęcie usług ekosystemowych i skutków zdrowotnych degradacji środowiska, przyczyny i specyfikę współczesnego kryzysu ekologicznego, najważniejsze globalne problemy środowiskowe a także znaczenie ekologii jako podstawy systemu filozoficznego oraz kierunki, zasady i dylematy filozofii i etyki ekologicznej. Znajomość tych zagadnień jest kluczowa dla zrozumienia przez studentów aktualnej i przyszłej sytuacji ekosystemu ziemskiego, co stanowi jeden z ważnych tematów podejmowanych przez dziennikarstwo obywatelskie.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WKE_W01	Student/studentka: Rozumie społeczny wymiar współczesnego kryzysu ekologicznego
	WKE_W02	ma wiedzę na temat przyczyn i skutków globalnych problemów środowiskowych
	WKE_W03	zna podstawowe założenia filozofii i etyki ekologicznej i jej znaczenie dla stanu środowiska naturalnego

Umiejętności	WKE_U01	potrafi formułować komunikaty i informacje na temat przyczyn współczesnych problemów ekologicznych, przedstawiając różne opinie i stanowiska
Kompetencje społeczne	WKE_K01	ma świadomość wpływu indywidualnej i zbiorowej działalności człowieka na stan środowiska naturalnego w przeszłości i współcześnie oraz potrafi dokonać refleksji na ten temat z perspektywy dziennikarstwa obywatelskiego.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WKE _W01 WKE _W02 WKE _W03	wykład	praca zaliczeniowa na zadany temat
WKE _U01	wykład	wykonywanie przydzielonych zadań
WKE _K01	wykład	udział w dyskusji

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie następujących kryteriów:

- będzie aktywnie uczestniczyć w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań
- uzyska pozytywną ocenę z pracy zaliczeniowej na uzgodniony z wykładowcą temat (6 – 7 stron sformatowanego tekstu, czcionka: 12, Times New Roman, interlinia 1.5). Praca powinna być dostarczona za pomocą Moodle lub MS Teams. Kryteria oceny pracy: styl językowy wypowiedzi, merytoryczna zawartość opracowania, zgodność z tematem, kompozycja. Studenci wybierają temat pracy po drugich zajęciach, a w trakcie semestru konsultują z wykładowcą etapy przygotowania pracy.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Wykład interaktywny, dyskusja na forum grupy i w mniejszych grupach (porównywanie różnych stanowisk w dyskusji ogólnej), wykorzystanie narzędzi TIK i materiałów multimedialnych.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Wprowadzenie do zajęć – terminologia zagadnień środowiskowych	– Znaczenie terminów takich jak środowisko, ekosystem, biosfera, ochrona środowiska i ekologia – Zrównoważony rozwój jako pojęcie kluczowe. – Rola właściwego rozumienia tych terminów w analizie kryzysu ekologicznego.
2–3	Zależność jakości życia człowieka od stanu środowiska przyrodniczego	– Usługi ekosystemowe i ich wpływ na życie człowieka. – Skutki zdrowotne degradacji środowiska i zanieczyszczenia powietrza i wody. – Wykorzystanie raportu Millennium Ecosystem Assessment (MEA) do zrozumienia roli ekosystemów w ludzkim życiu.
4	Specyfika współczesnego kryzysu ekologicznego	– Przyczyny i przejawy współczesnego kryzysu ekologicznego. – Definicja kryzysu ekologicznego jako problemu nie tylko naturalnego, ale przede wszystkim społecznego. – Zrozumienie kryzysu ekologicznego jako aspektu kryzysu cywilizacyjnego.
5–11	Przegląd globalnych problemów środowiskowych	– Przyczyny i skutki globalnych problemów środowiskowych – Skutki globalnego ocieplenia i zmian klimatycznych. – Dziura ozonowa i jej konsekwencje. – Degradacja gleby i jej wpływ na produkcję żywności. – Zanieczyszczenie i degradacja wód. – Zagrożenie różnorodności biologicznej i jej znaczenie.
12–14	Podstawowe założenia i znaczenie filozofii i etyki środowiskowej	– Geneza, kierunki, zasady i dylematy filozofii i etyki ekologicznej – Filozofia i etyka ekologiczna jako dyscyplina badająca moralny stosunek człowieka do środowiska przyrodniczego. – Różne perspektywy filozofii i etyki ekologicznej, od antropocentrycznych do nie antropocentrycznych. – Konsekwencje przyjęcia ekologicznego światopoglądu.
15	Podsumowanie zajęć	– Wnioski płynące z wykładów – Wykorzystanie omówionych zagadnień w praktyce dziennikarza obywatelskiego

Literatura

Literatura podstawowa	Dobrzańska B., Dobrzański G. Kiełczewski D., Ochrona środowiska przyrodniczego, Warszawa 2008. Karaczun Z., Obidoska M., Indeka L. Ochrona środowiska – współczesne problemy, Warszawa 2016. Wójcik J., Antropogeniczne zmiany środowiska przyrodniczego Ziemi, Warszawa 2020. Salachna A., Współczesny kryzys ekologiczny – wykład wideo, dostępny w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego.
Literatura uzupełniająca	Wilson E., Różnorodność życia, Warszawa 1999. Curry P., Ecological Ethics: An Introduction, Polity Press, Cambridge 2006.
Dodatkowe materiały	Ecosystems and Human Well-Being: Synthesis, Millennium Ecosystem Assessment, World Resources Institute, Washington 2005, www.wri.org/research/millennium-ecosystem-assessment-ecosystems-and-human-well-being [dostęp: 2.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Psychologia mediów

Kod przedmiotu	FP-SS1-PM
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	6
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Głównym celem zajęć jest zapoznanie z teoretycznymi podstawami wiedzy o psychologii oraz jej relacjach ze światem mediów a oraz poszerzenie kompetencji studentów w zakresie praktycznego tej wiedzy zastosowania. Przedmiot ma charakter interdyscyplinarny a refleksje teoretyczne wzbogacone będą o studia przypadku i elementy prezentacji filmowych wybranych zagadnień i zjawisk. Przedmiotem analizy będą zarówno wybrane zjawiska psychiczne będące wynikiem oddziaływania mediów zwłaszcza tzw. nowych mediów, jak również przykłady zastosowania wiedzy psychologicznej dla rozumienia zjawisk mających charakter społeczny. Przekrojowy charakter materiału pozwala na budowanie całościowego spojrzenia na omawiane zagadnienia, a proponowane przykłady, obejmujące teksty kultury współczesnej oraz przykłady praktycznych zastosowań wiedzy teoretycznej, motywują do wypracowania indywidualnej postawy wobec tak istotnych współcześnie zjawisk związanych z rozwojem mediów i nowych technologii.

Zakładane efekty uczenia się		
Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	PM_W01	Student/Studentka: zna definicję psychologii i jej różnorodne relacje mediami, a także potrafi wyjaśnić ich znaczenie
	PM_W02	posiada wiedzę i podstawową terminologię obejmującą problematykę psychologii oraz nowych mediów
Umiejętności	PM_U01	potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę i umiejętności do analizy i opisu rzeczywistości społecznej oraz przygotowania materiałów dziennikarskich
	PM_U02	potrafi posłużyć się terminologią związaną z problematyką mediów i psychologii w analizie komunikatów medialnych
Kompetencje społeczne	PM_K01	wykazuje zrozumienie dla odmienności jednostek w zakresie funkcjonowania w środowisku medialnym oraz rozumienie zjawisk społecznych dla powiązanych z mediami.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
PM_W01 PM_W02	konwersatorium	aktywność, projekt
PM_U01 PM_U02	konwersatorium	aktywność, projekt
PM_K01	konwersatorium	aktywność na zajęciach, czynny udział w dyskusjach, projekt

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w zajęciach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań (jedno kolokwium) (40% oceny)
- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej w formie projektu (wystąpienie publiczne lub realizacja podcastu) na uzgodniony z wykładowcą temat, związany z psychologią mediów). Realizacja projektu możliwa jest samodzielnie lub w parach (60% oceny). Studenci ustalają temat projektu po zajęciach wprowadzających do tematu, następnie konsultują z wykładowcą postępy w realizacji projektu.

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Dyskusja, wykład interaktywny, analiza przypadku (case study), wykorzystanie materiałów multimedialnych (video, podcasty) i TIK.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do tematyki psychologii mediów	– Definicja psychologii mediów i jej główne obszary badawcze – Związek historii mediów z problematyką psychologiczną – Relacje psychologii mediów z innymi działami psychologii – Rozwój dziedziny psychologii mediów w kontekście mediów społecznościowych – Główne pytania badawcze w psychologii mediów
3-4	Psychologia mediów jako sytuacja komunikacyjna	– Problematyka odbioru i jej znaczenie w psychologii mediów – Charakterystyka publiczności mediów i jej wpływ na przekaz medialny – Różnice w odbiorze mediów przez różne grupy społeczne – Skuteczna komunikacja w mediach i jej znaczenie w praktyce dziennikarskiej – Analiza psychologiczna odbiorców mediów i rola profilowania psychograficznego

Tydzień	Temat	Zagadnienia
5-6	Wpływ mediów na psychikę człowieka	– Percepcja mediów i procesy kognitywne (uwaga, rozumienie, pamięć) – Procesy afektywne i regulacja nastroju podczas korzystania z mediów – Rola mediów w kształtowaniu postaw (stereotypy, działania prospołeczne, zachowania agresywne) – Efekty długotrwałego narażenia na przekazy medialne – Badania nad wpływem mediów na psychikę człowieka w różnych kontekstach
7-10	Społeczne oddziaływanie mediów	– Jak media kształtują obraz świata i społeczeństwa – Kłamstwo w mediach – Problem dezinformacji i fake newsów w mediach – Wpływ mediów na zmianę postaw społecznych (np. politycznych, konsumenckich) – Rola mediów w kreowaniu stereotypów i uprzedzeń – Skutki manipulacji medialnej i technik propagandowych
11-12	Specyfika tzw. nowych mediów	– Wpływ internetu na tożsamość jednostki – Relacje interpersonalne w środowisku sieciowym (np. w mediach społecznościowych) – Rozwój kompetencji cyfrowych jako kluczowych umiejętności dla rozumienia świata – Nowe trendy w mediach cyfrowych (np. influencer marketing, streaming, podcasty) – Psychologiczne aspekty korzystania z mediów społecznościowych
13-14	Wybrane aspekty negatywnego oddziaływania mediów	– Problematyka cyberuzależnień i uzależnienia od mediów – Zaburzenia poznawcze wynikające z nadmiernego korzystania z mediów – Skutki negatywnego wpływu mediów na zdrowie psychiczne i fizyczne – Przykłady działań profilaktycznych i interwencji w obszarze negatywnego oddziaływania mediów – Etyczne aspekty korzystania z psychologicznej wiedzy w mediach
15	Podsumowanie	– Podsumowanie głównych zagadnień, omówionych na zajęciach, i zdobytych umiejętności w kontekście pracy dziennikarza obywatelskiego. – Perspektywy rozwoju zrozumienia i krytycznej analizy mediów w kontekście psychologicznym.

Literatura

Literatura podstawowa	Ogonowska A., (red.), Psychologia mediów i komunikowania: wprowadzenie, Kraków 2018. Ogonowska A., Ptaszek G., Współczesna psychologia mediów: nowe problemy i perspektywy badawcze, Kraków 2013. Winterhoff-Spurk P., Psychologia mediów, Kraków 2007.
Literatura uzupełniająca	Jabłońska M.R., (red.) Człowiek w cyberprzestrzeni: wprowadzenie do psychologii Internetu, Łódź 2018. Ogonowska A., Cyberpsychologia: media, użytkownicy, zastosowania, Kraków 2021. Pluta J., (red.) Psyche w mediosferze: geneza i współczesność psychologii mediów, Lublin 2021. Batorski D., Społeczna przestrzeń Internetu, Warszawa 2006.
Dodatkowe materiały	Dembiński B., Cyfrowy obrzęk mózgu, TEDxAGHUniversity, Childhood 2.0. [dostęp: 17.10.2023]. https://www.youtube.com/watch?v=He3IJhFy-I&t=2768s Grzyb T., Techniki wpływu społecznego – jak rozpoznać, że ktoś nami manipuluje? https://www.youtube.com/watch?v=kf_ocdRCfs0 [dostęp: 17.10.2023]. Pyżalski J., Cyberprzemoc – co ważnego mówią najnowsze międzynarodowe badania? (SWSP) [dostęp: 17.10.2023]. Social Learning Theory: Bandura's Bobo Beatdown Experiments, SPROUTS [dostęp: 17.10.2023]. Psychologia mediów – dlaczego media kłamią (Ocal siebie), [dostęp: 12.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Socjologia mediów

Kod przedmiotu	FP-SS1-SM
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	6
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Na zajęciach „Socjologia mediów” studenci poznają strukturę ekosystemu medialnego. Zgłębiają funkcje społeczne mediów, takie jak informowanie, edukacja, rozrywka i integracja społeczna. Rozwijają świadomość regulacji prawnych mających na celu kontrolę treści medialnych, ochronę prywatności i zapewnienie równowagi interesów społecznych.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	SM_W01	Student/Studentka: zna i rozumie metody analizy i interpretacji wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych dyscyplin zajmujących się komunikacją i komunikologią
Umiejętności	SM_U01	potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, zmierzające do doskonalenia własnego warsztatu pracy w obszarze działalności medialnej, w tym ekosystemu medialnego

Kompetencje społeczne	SM_K01	ma świadomość dynamiki komunikacji masowej w społeczeństwie płynnym i nietrwałym o rozumie rolę mediów, zwłaszcza obywatelskich, w społeczeństwie demokratycznym.										
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów												
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania										
SM_W01	ćwiczenia	zaliczenie w formie pracy pisemnej lub nagrania										
SM_U01	ćwiczenia	zaliczenie w formie pracy pisemnej lub nagrania										
SM_K01	ćwiczenia	zaliczenie w formie pracy pisemnej lub nagrania										
Kryteria oceniania												
Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną z aktywności podczas zajęć (40%) oraz oceny z pracy zaliczeniowej (60% oceny). Studenci opracowują autorski projekt w formie tekstu lub nagrania (prezentacja wideo). Kryteria oceny: prawidłowy styl wypowiedzi, komunikatywność, spójność narracyjna. Skala ocen: <table><tr><td>Bardzo dobry (5,0)</td><td>94%-100%</td></tr><tr><td>Dobry plus (4,5)</td><td>85%-93%</td></tr><tr><td>Dobry (4,0)</td><td>76%-84%</td></tr><tr><td>Dostateczny plus (3,5)</td><td>68%-75%</td></tr><tr><td>Dostateczny (3,0)</td><td>60%-67%</td></tr></table>			Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	Dobry plus (4,5)	85%-93%	Dobry (4,0)	76%-84%	Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	Dostateczny (3,0)	60%-67%
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%											
Dobry plus (4,5)	85%-93%											
Dobry (4,0)	76%-84%											
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%											
Dostateczny (3,0)	60%-67%											
Metody dydaktyczne												
Mini wykład wprowadzający połączony z dyskusją, czytanie zadanych tekstów, rozwiązywanie bieżących zadań, m.in. przy zastosowaniu TIK (np. slido, canva).												

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Teorie mediów, komunikacja społeczna w epoce ponowoczesnej	– Analiza dynamiki komunikacji masowej w społeczeństwie płynnym i nietrwałym. – Wpływ mediów na kreowanie społecznej rzeczywistości i budowanie tożsamości w warunkach postmodernistycznej rzeczywistości. – Rola mediów, dziennikarzy i regulacji prawnych w systemach demokratycznych.
3-4	Komunikacja masowa: pojęcia i modele	– Charakterystyka komunikacji masowej – Pojęcia i modele, emisja, przekaz, kanał, odbiorca oraz modele liniowe, dwuwarstwowe i wielowarstwowe. – Analiza dynamiki komunikacji masowej.
5-6	Charakterystyka ekosystemu medialnego	– Funkcje społeczne i prawne regulacje. – Ekosystem medialny i jego charakterystyka: telewizja, radio, prasa, internet. – Funkcje społeczne mediów: informowanie, edukacja, rozrywka i integracja społeczna. – Regulacje prawne mające na celu kontrolę nad treściami medialnymi, ochronę prywatności i zapewnienie równowagi interesów społecznych.
7-8	Funkcje społeczne i prawne regulacje	– Ekosystem medialny i jego charakterystyka: telewizja, radio, prasa, internet. – Funkcje społeczne mediów: informowanie, edukacja, rozrywka i integracja społeczna. – Regulacje prawne mające na celu kontrolę nad treściami medialnymi, ochronę prywatności i zapewnienie równowagi interesów społecznych. – Neoplemiona współczesne grupy społeczne. – Metody tworzenia alternatywnych narracji i poglądów.
9-10	Narracje, storytelling i dyskurs medialny a kreowanie społecznej rzeczywistości	– Rola narracji i storytellingu w kreowaniu społecznej rzeczywistości – Dyskurs medialny (w jaki sposób media opisują i interpretują zdarzenia) a percepcja i rozumienie społecznych wydarzeń przez masowego odbiorcę.
11-12	Media, dziennikarze oraz ich rola w systemach demokratycznych	– Media i dziennikarze w systemach demokratycznych. – Etyka i zadania dziennikarzy, niezależność, rzetelność i odpowiedzialność.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
13	Mediatyzacja polityki	– Rola mediów w kształtowaniu politycznego przekazu, kampanii wyborczych i procesów decyzyjnych. – Relacje mediów z polityką.
14	Przekaz, twórca i odbiorca, zmiana paradygmatu w epoce ponowoczesnej.	– Kontrola nad przepływem informacji, wpływ mediów na kształtowanie społecznych dyskursów i świadomości. – Współczesny paradygmat przekazu – twórca przekazu nie jest już jedynym autorytetem, a odbiorca staje się aktywnym uczestnikiem w procesie interpretacji i konstruowania znaczeń. Przekaz staje się bardziej wielowymiarowy, interaktywny i zależny od kontekstu społecznego i kulturowego.
15	Determinanty przekazów medialnych	– Determinanty przekazów medialnych: agenda-setting i gatekeeping. – Podsumowanie zajęć.

Literatura

Literatura podstawowa	Briggs A., Burke P., Społeczna historia mediów. Od Gutenberga do Internetu, Warszawa 2010. Berger P. L., Luckmann T., Społeczne tworzenie rzeczywistości. Traktat z socjologii wiedzy, Warszawa 2010. Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, wyd. II Warszawa 2009. McQuail D., Teorie komunikowania masowego, PWN Warszawa 2022. Szpunar M., Nowe-stare medium. Internet między tworzeniem nowych modeli komunikacyjnych a reprodukowaniem schematów komunikowania masowego, Warszawa 2012.
Literatura uzupełniająca	Wróblewska-Jachna J., Pandemia i infodemia. Refleksje nad jakością ekosystemu medialnego podczas pandemii COVID-19. Media i Społeczeństwo 16/2022. Postman N., Zabawić się na śmierć. Dyskurs publiczny w epoce show-businessu. Spectrum 2010.
Dodatkowe materiały	Media Ecosystems, Influence, and Impact Natalie Gyenes (IntraHealth International) [dostęp: 12.12.2023]. Clay Shirky: Jak media społecznościowe mogą zmieniać historię. (TED Talks) [dostęp: 12.12.2023]. Wykłady dostępne w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego: » Wróblewska-Jachna, J., wykład wideo: Rola ekosystemu medialnego w społeczeństwie obywatelskim. » Piątek K., Komunikowanie informacyjne a komunikowanie perswazyjne.

KONSPEKT ZAJĘĆ
Realia społeczno-kulturowe

Kod przedmiotu	FP-SS1-RSK
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	3
Semestr	6
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	zaliczenie na ocenę
Opis przedmiotu	Przedmiot przybliży studentom koncepcje i realia społeczno-kulturowe, które są istotne w kontekście dziennikarstwa obywatelskiego. Studenci zgłębiają różnorodność kultur, społeczeństw i zjawisk społecznych oraz rozwijają umiejętności analitycznego myślenia i odpowiedzialnego relacjonowania wydarzeń. Kurs ma na celu przygotowanie przyszłych dziennikarzy obywatelskich do lepszego zrozumienia kontekstu społecznego i kulturowego, w którym pracują, co pozwoli im efektywniej komunikować się z różnorodnymi społecznościami i budować świadomość obywatelską.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	RSK_W01	Student/Studentka: zna i rozumie złożoność procesów kulturowych i społecznych zachodzących we współczesnym społeczeństwie oraz potrafi je omówić w odniesieniu do różnych koncepcji badawczych

Umiejętności	RSK_U01	potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę w celu formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów związanych z wyzwaniami społeczno-kulturowymi, właściwie dobierając źródła oraz informacje z nich pochodzące i dokonując oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji
Kompetencje społeczne	RSK_K01	jest gotów/gotowa do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego
	RSK_K02	jest świadomy roli dziennikarstwa obywatelskiego w kontekście zmian realiów społeczno-kulturowych.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
RSK_W01	konwersatorium	zaliczenie w formie pracy pisemnej
RSK_U01	konwersatorium	zaliczenie w formie pracy pisemnej
RSK_K01	konwersatorium	zaliczenie w formie pracy pisemnej

Kryteria oceniania

Podstawową formą i metodą sprawdzania wiedzy jest zaliczenie oparte na: aktywnym udziale w dyskusjach, realizacji zadań bieżących, a także złożeniu pracy pisemnej.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceny z:

- aktywności podczas zajęć oraz
- pracy pisemnej w formie artykułu (6 stron znormalizowanego tekstu, 1800 znaków/strona, Times New Roman 12, odstępy 1.5, bibliografia).

Kryteria oceny pracy: styl językowy wypowiedzi, merytoryczna zawartość opracowania, zgodność z tematem, kompozycja. Tematy prac wybierane są po trzecich zajęciach, a postępy w realizacji pracy dyskutowane są z wykładowcą podczas semestru.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Mini wykład, dyskusja na temat tekstów źródłowych.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Społeczeństwo ponowoczesne w ujęciu Z. Baumana	– Pojęcie społeczeństwa ponowoczesnego i cechy charakterystyczne. – Nietrwałość i płynność jako główne cechy społeczeństwa ponowoczesnego. – Rozpraszanie tradycyjnych struktur społecznych i wartości. – Konsekwencje braku stabilności i przewidywalności dla jednostek i społeczeństwa. – Problematyka tożsamości w społeczeństwie ponowoczesnym. – Wyzwania związane z budowaniem stałej tożsamości (nieustanne zmiany i płynność, poczucie alienacji i dezorientacji).
3	Charakterystyka społeczno-demograficzna współczesnej Europy i Świata	– Procesy demograficzne: starzenie się ludności, spadek dzietności. – Migracje jako istotny czynnik kształtujący społeczeństwa. Wpływ starzenia się populacji na struktury społeczne i gospodarcze. – Kulturowa różnorodność w wyniku migracji. – Polityki demograficzne i integracja kulturowa.
4	Globalna konkurencja: zasoby materialne, surowce, ludność	– Konkurencja o zasoby materialne i surowce naturalne. – Rywalizacja państw i firm w celu zwiększenia pozycji gospodarczej i politycznej. – Wzrost liczby ludności a konkurencja o miejsca pracy i zasoby. – Strategie państw i firm w kontekście globalnej konkurencji. – Wyzwania i korzyści wynikające z globalnej konkurencji.
5-6	Zmiany społeczno-gospodarcze i ich źródła	– Determinanty zmian społeczno-gospodarczych w społeczeństwie ponowoczesnym. – Rola postępu technologicznego w przekształcaniu struktur społecznych. – Globalizacja jako czynnik kształtujący gospodarkę i kulturę. – Wpływ nowych technologii, takich jak internet i sztuczna inteligencja, na życie społeczne. – Nierówności społeczne i migracje jako konsekwencje zmian społeczno-gospodarczych.
7-8	Mechanizmy współczesnej transformacji cyfrowej	– Szybki rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych. – Internet, smartfony, sztuczna inteligencja i big data jako kluczowe elementy transformacji cyfrowej. – Zmiany w sposobie życia, pracy i komunikacji w społeczeństwie cyfrowym. – Wpływ transformacji cyfrowej na edukację i tożsamość jednostek. – Przykłady praktyczne z dziedziny dziennikarstwa obywatelskiego w erze cyfrowej.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
9–10	Społeczeństwo informacyjne, nauka a rozwój społeczno-gospodarczy	– Kluczowa rola informacji i wiedzy w społeczeństwie informacyjnym. – Dostęp do informacji i umiejętność jej przetwarzania jako czynniki rozwoju społecznego i gospodarczego. – Wpływ nauki na generowanie nowej wiedzy i innowacji. – Przykłady projektów badawczych i innowacyjnych inicjatyw. – Działania społeczne i ekonomiczne wspierające rozwój społeczeństwa informacyjnego.
11	Miasta i regiony wobec procesów globalnych	– Rola miast jako ośrodków globalnych procesów. – Koncentracja władzy, kapitału i kultury w dużych metropoliach. – Społeczne, gospodarcze i kulturowe przemiany zachodzące w miastach. – Nierówności społeczne, migracje i zrównoważony rozwój jako wyzwania dla miast. – Przykłady działań mających na celu zrównoważony rozwój miejski.
12	Gospodarka kognitywno-kulturalna	– Koncepcja gospodarki opartej na wiedzy, kreatywności i innowacji. – Produkcja dóbr niematerialnych, takich jak usługi, rozrywka, design i badania naukowe. – Rola kultury w kształtowaniu wartości i znaczenia. – Kreowanie wartości w gospodarce kognitywno-kulturalnej. – Praktyczne przykłady projektów i inicjatyw z obszaru gospodarki kulturowej.
13	Integracja i dezintegracja społeczności lokalnych	– Procesy integracji społeczności lokalnych w wyniku globalizacji i migracji. – Wyjątkowość wielokulturowych społeczności i wyzwania związane z różnicami kulturowymi. – Dezintegracja tradycyjnych społeczności lokalnych wskutek urbanizacji i uprzemysłowienia. – Przykłady działań wspierających integrację i zrównoważony rozwój lokalny. – Rola dziennikarstwa obywatelskiego w budowaniu więzi społeczności lokalnych.
14	Społeczeństwo ryzyka wg U. Becka, a współczesne zagrożenia	– Koncepcja społeczeństwa ryzyka Ulricha Becka. – Współczesne zagrożenia i wyzwania, takie jak zmiany klimatu, terroryzm, pandemie, kryzysy finansowe. – Wzrost złożoności i globalnych powiązań jako źródło ryzyka. – Nowe formy zarządzania ryzykiem i działania prewencyjne. – Rola mediów i dziennikarstwa obywatelskiego w informowaniu o zagrożeniach i zarządzaniu ryzykiem społecznym.
15	Podsumowanie zajęć i prac zaliczeniowych	– Omówienie autorskich prac zaliczeniowych studentów. – Wnioski i refleksje na temat omawianych zagadnień. – Dyskusja nad przyszłością dziennikarstwa obywatelskiego w kontekście społeczno-kulturowych realiów.

Literatura

Literatura podstawowa	Baumann Z., Ponowoczesność jako źródło cierpień, Wydawnictwo Sic!, Warszawa 2000. Zygmunt Bauman - o nowoczesności i zagładzie [w ramach: Rytuał III - Kombinat Zagłady] (TheNetineti) [dostęp: 16.12.2023]. Beck U., Społeczeństwo ryzyka. W drodze do innej nowoczesności, Warszawa 2004. Śledziwska K., Włoch R., Gospodarka cyfrowa. Jak nowe technologie zmieniają świat, Warszawa 2020.
Literatura uzupełniająca	Wróblewska-Jachna J., Migranci i uchodźcy we współczesnej Europie. Wyzwania dla Polski w kontekście obecnej sytuacji demograficznej W: Zawartka, Monika (red.) (2019) Migracje i problemy bezpieczeństwa wynikające z uwarunkowań społecznych i kulturowych.
Dodatkowe materiały	Podcasty Delab Efekt sieci, np. Efekt Sieci. #74 Metaverse, czyli wizja przeniesienia życia do wirtualnej rzeczywistości [dostęp: 12.12.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Projekt społeczny

Kod przedmiotu	FP-SS1-PS
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2 i 3
Semestr	4 i 5
Liczba godzin	60
Liczba punktów ECTS	4
Forma zajęć	Projekt
Rygor zaliczenia	Zaliczenie bez oceny
Opis przedmiotu	Projekt społeczny to szczególny rodzaj projektu, ponieważ zakłada współpracę i zaangażowanie społeczności lokalnej. Jego podstawowym celem jest wprowadzenie konkretnej zmiany w otoczeniu. W trakcie trwania drugiego i trzeciego roku studiów studenci będą realizowali projekt w wybranym przez siebie środowisku lokalnym. Uczestnictwo w projekcie pozwoli słuchaczom na rozwijanie kompetencji m.in. w zakresie: współpracy z grupą – budowania dialogu społecznego (mieszkańcy, instytucje); rozwiązywania problemów – w tym negocjacji i mediacji z osobami pochodzącymi z różnych środowisk. Studenci będą musieli wykazać się umiejętnością krytycznego myślenia, samodzielnością w podejmowanych działaniach oraz odpowiedzialnością. Realizacja projektu będzie podzielona na poszczególne etapy, których realizacja będzie konsultowana z opiekunem projektu.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	PS_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę z zakresu realizacji projektu społecznego, wie jakie są cechy dobrego projektu
	PS_W02	posiada podstawową wiedzę na temat procesów komunikacji społecznej, mediacji, negocjacji oraz na temat wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych w realizacji projektów społecznych
Umiejętności	PS_U01	posiada rozwinięte kompetencje komunikacyjne – prowadzi rozmowy z osobami pochodzącymi różnych środowisk m.in. potrafi zbudować dobrą atmosferę, animować i zachęcać do współpracy.
	PS_U02	dokonuje obserwacji, analizy i oceny sytuacji i zdarzeń w społeczności lokalnej, wykorzystuje wiedzę pedagogiczno-psychologiczną, aksjologiczną, socjologiczną i biomedyczną oraz proponuje rozwiązania problemów
	PS_U03	posiada umiejętności w zakresie: diagnozowania potrzeb, możliwości środowiska społecznego; planowania, realizacji i oceny potrzeb lokalnych społeczności
Kompetencje społeczne	PS_K01	posługuje się normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się przede wszystkim szacunkiem dla innych
	PS_K02	dokonuje autoewaluacji podejmowanych działań społecznych i poszukuje innowacyjnych rozwiązań, inicjuje i wdraża zmiany w środowisku lokalnym;
	PS_K03	podejmuje działania na rzecz środowiska społecznego, inspirując otoczenie podejmowania kolejnych inicjatyw społecznych.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
PS_W01 PS_W02	projekt	zaliczenie praktyczne – realizacja projektu
PS_U01 PS_U02 PS_U03	projekt	zaliczenie praktyczne – realizacja projektu
PS_K01 PS_K02 PS_K03	projekt	zaliczenie praktyczne – realizacja projektu
Metody dydaktyczne		
metoda projektu, analizy dokumentacyjnej, SWOT, studium przypadku, symulacje, praca w grupach		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1–10	Etap I – diagnoza potrzeb (rozpoznanie wstępne)	– Pozyskiwanie informacji, to jedna z podstawowych umiejętności dziennikarza obywatelskiego. Etap I tzw. diagnoza potrzeb polega na zebraniu jak największej liczby informacji na temat społeczności lokalnej i środowiska, z którą student będzie współpracował. W związku z tym, słuchacz: • dokonuje analizy: dokumentów strategicznych tj. strategii rozwoju gminy, rozwiązywania problemów społecznych; dokumentów lokalnych instytucji m.in. kulturalno-oświatowych, które mają w swoich zadaniach wpisane aktywizowanie mieszkańców; zawartości informacyjnej mediów lokalnych (gazety, informatory, portale, media społecznościowe); • organizuje wizję lokalną; • obserwuje wydarzenia lokalne; • zbiera inne informacje od różnych instytucji, osób • przeprowadza spotkania (w zależności od możliwości) indywidualne, grupowe np. z sołtysem, pracownikami np. szkoły, różnych instytucji; – Podejmowane działania mają na celu zwiększenie wiedzy wstępnej na temat środowiska lokalnego, jego potrzeb i możliwych aktywności. Diagnoza środowiska pozwoli na sformułowanie i wybór tematu projektu.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
11-15	Etap II – planowanie działań	– określenie tematu, – sformułowanie celów, – analiza SWOT, – określenie osób, instytucji współpracujących, – ustalenie sposobu prezentacji efektów pracy, – harmonogram, podział zadań, – opracowanie ankiety
16-27	Etap III – działanie	– realizacja projektu według harmonogramu – monitorowanie działań, – promocja projektu, – prezentacja projektu,
28-30	Etap IV – ewaluacja	– analiza ankiety ewaluacyjnej; – upowszechnianie działań po zakończeniu projektu

Literatura	
Literatura podstawowa	Krajewska Z., Przewodnik po realizacji projektu społecznego. Centrum Edukacji Obywatelskiej [dostęp: 15.11.2023]. Jakubczyk K., Kitowski P., Społecznie odpowiedzialny projekt – opracowanie definicji na podstawie przeglądu literatury z zakresu społecznej odpowiedzialności i zarządzania projektami, „E-mentor” 62/2015, s. 50–64 [dostęp: 15.11.2023].
Literatura uzupełniająca	ABC tworzenia projektu. Praktyczny przewodnik. (Materiał opracowany przez Zespół Centrum PISOP) [dostęp: 15.11.2023] Olejniczak M., „Zmysłowisko” – projekt społeczny, Studia Lednickie, t. XX (2021), s. 287–293. Napisz dobry projekt z logiką projektową (portalngopl) [dostęp: 15.11.2023]. CSR – społeczna odpowiedzialność biznesu (PARP) [dostęp: 15.11.2023].
Dodatkowe materiały	Katarzyna Sołtan-Modożeniec, Metoda projektu edukacyjnego, Warszawa 2019 [dostęp: 15.11.2023]. Przykłady projektów: https://www.power.gov.pl/strony/o-programie/projekty/przyklady-najciekawszych-projektow/ [dostęp: 15.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ
Komunikacja międzykulturowa

Kod przedmiotu	FP-SS2-KM
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1
Semestr	1
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	2
Forma zajęć	ćwiczenia i wykład
Rygor zaliczenia	egzamin
Opis przedmiotu	Zajęcia „Komunikacja międzykulturowa” odbywają się w formie wykładów i ćwiczeń (każda z form po 15 godzin – 1 ECTS). Mają na celu uświadomienie studentom uwarunkowań kulturowych, które zachodzą podczas komunikacji między przedstawicielami różnych kultur – w środowisku dwu- lub wielokulturowym. W trakcie wykładów omawiane są źródła różnic kulturowych, kryteria klasyfikacji kultur oraz aspekty komunikacji międzykulturowej w różnych środowiskach. W trakcie ćwiczeń studenci utrwalają wiedzę, zdobytą na wykładzie oraz realizują zadania praktyczne. Studenci dzięki tym zajęciom rozwijają świadomość kulturową oraz umiejętność porozumiewania się w globalnym społeczeństwie, potrzebną do wykonywania zawodu dziennikarza obywatelskiego.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	KM_W01	Student/studentka: zna i potrafi krytycznie stosować klasyfikacje kultur, opisane w literaturze przedmiotu, w procesie komunikacji międzykulturowej
	KM_W02	rozumie najważniejsze zagadnienia teoretyczne związane z komunikacją międzykulturową, zna korzyści i wyzwania związane z komunikacją w wielokulturowej społeczności
	KM_W03	zna zasady komunikacji werbalnej i niewerbalnej w środowisku wielokulturowym
Umiejętności	KM_U01	potrafi wyszukać, dobrać i ocenić krytycznie istniejące teorie i metody badań nad różnicami między kulturami i komunikacją międzykulturową.
	KM_U02	potrafi ocenić krytycznie wyzwania związane z komunikacją w danej społeczności wielokulturowej i swój poziom kompetencji kulturowych (tzn. inteligencji kulturowej)
Kompetencje społeczne	KM_K01	rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się i rozwoju w dziedzinie komunikacji międzykulturowej i unikania myślenia stereotypowego na temat przedstawicieli różnych kultur
	KM_K02	ma świadomość różnic kulturowych i potrzeby wzbogacania wiedzy na temat różnych kultur.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
KM_W01 KM_W02 KM_W03	wykład i ćwiczenia	udział w zajęciach, kolokwium, realizacja projektu
KM_U01 KM_U02	wykład i ćwiczenia	udział w zajęciach, kolokwium, realizacja projektu
KM_K01 KM_K02	wykład i ćwiczenia	dyskusja na zajęciach, realizacja projektu

Kryteria oceniania

Wykład:

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie egzaminu ustnego.

Ćwiczenia:

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w wykładach (obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań)
- pozytywnej oceny z projektu zaliczeniowego (temat związany z komunikacją międzykulturową). Tematyka projektu wybierana jest przez studentów po trzecim tygodniu zajęć, następnie konsultowane są z wykładowcą postępy nad pracą (wysyłanie fragmentów do konsultacji przez platformę MS Teams lub Moodle). Studenci mogą nad projektami pracować w grupach, a podział i realizację zadań dokumentują w raporcie dostarczonym wykładowcy wraz z prezentacją projektu.

Ocena końcowa z ćwiczeń jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z projektu (waga 0.7).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Wykład: wykład interaktywny przy zastosowaniu narzędzi TIK (np. slido), wykorzystanie materiałów multimedialnych (np. wykłady TEDx) i refleksja na ich temat, realizacja zadań (analizy), dyskusja (w grupie, na forum grupy).

Ćwiczenia: miniwykład, ćwiczenia, studia przypadku (m.in. na podstawie materiałów wideo), praca z tekstem, realizacja zadań (analizy), dyskusja (w grupie, na forum grupy), projekt.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

WYKŁAD:

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Kultura i zróżnicowanie kulturowe: definiowanie pojęć	– Definicje kultury w antropologii kognitywnej (modele kulturowe, poznanie kulturowe) i naukach społecznych (model kultury jako góry lodowej) – Tożsamość kulturowa i jej formowanie – Świadomość kulturowa i jej rola w komunikacji – Stereotypy kulturowe – Globalna wioska – Szok kulturowy
3-4	Komunikacja międzykulturowa jako przedmiot badań interdyscyplinarnych	– Teorie komunikacji interkulturowej – Bariery w komunikacji międzykulturowej – Rozwijanie świadomości kulturowej (aspekty dydaktyczne) – Trening umiejętności komunikacyjnych – Etyka i postawy w komunikacji międzykulturowej
5-8	Systematyka różnic kulturowych	– Źródła różnic kulturowych – Kryteria podziału kultur – Klasyfikacje kultur wg Halla, Hofstede, Hampden-Turnera i Trompenaarsa, Meyer i w ramach projektu GLOBE – Różnice międzykulturowe w komunikacji werbalnej i niewerbalnej
9	Inteligencja kulturowa	– Definicja i aspekty inteligencji kulturowej – Rozwijanie inteligencji kulturowej – Samoocena w kontekście odmienności kulturowej – Inteligencja kulturowa a kompetencje związane z komunikacją interkulturową
10	Wpływ nowych mediów na komunikację międzykulturową na świecie	– Użycie mediów społecznościowych w różnych kulturach – Międzykulturowa komunikacja online – Język angielski jako globalny język komunikacji w mediach

Tydzień	Temat	Zagadnienia
11-12	Komunikacja w wielokulturowych społecznościach	– Kultury organizacyjne – Komunikacja w wielokulturowym środowisku pracy – Kulturowe różnice i strategie w negocjacjach biznesowych – Metody integracji kulturowej w społecznościach – Wielokulturowych
13	Adaptacja kulturowa w obcym środowisku	– Proces adaptacji w nowym kulturowo środowisku – Kulturowe wyzwania i strategie adaptacyjne – Psychologiczne aspekty adaptacji kulturowej
14	Konflikty kulturowe i ich rozwiązywanie	– Rodzaje konfliktów międzykulturowych – Skuteczne strategie rozwiązywania konfliktów – Mediacja i negocjacje kulturowe
15	Podsumowanie zajęć	– Podsumowanie głównych zagadnień omawianych na wykładzie

ĆWICZENIA:

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Kultura i zróżnicowanie kulturowe	– Ukryte i jawne elementy kultury w kontekście definicji kultury jako metafory góry lodowej – Źródła nieporozumień kulturowych: studia przypadku – Ukryte i jawne elementy kultury w kontekście definicji kultury jako metafory góry lodowej
2-4	Systematyka różnic kulturowych	– Klasyfikacje kultur w kontekście komunikacji: kultury wysokiego i niskiego kontekstu – studia przypadku – Wymiary kultury według Hofstede w kontekście komunikacji (zwłaszcza: dystans władzy, indywidualizm vs. kolektywizm, męskość vs. kobiecość, unikanie niepewności) – Style perswazji w różnych kulturach wg Meyer – Kulturowy wymiar negocjacji
5-6	Komunikacja w zespole wielonarodowym	– Źródła konfliktów komunikacyjnych – Przewycięzanie konfliktów komunikacyjnych (wskazówki praktyczne) – Przełamywanie barier komunikacyjnych (ćwiczenia) – Budowanie zaufania w różnych kulturach

Tydzień	Temat	Zagadnienia
7-10	Komunikacja werbalna i niewerbalna a kontekst kulturowy	– Interpretacja mowy ciała w różnych kulturach – Werbalne i niewerbalne wyrażane emocji w różnych kulturach – Rola języka jako nośnika znaczeń kulturowych (analizy metafor językowych, przysłów i wyrażeń odzwierciedlających wartości kulturowe) – Językowe aspekty skryptów kulturowych – Bezpośrednie i pośrednie (zawoalowane) sposoby dawania negatywnej informacji zwrotnej – Różne conceptualizacje czasu – komunikacja w kulturach mono- i polichronicznych
11	Komunikacja międzykulturowa podczas spotkań oficjalnych	– Zwyczaje związane z powitaniem w różnych kulturach – Prezenty i ich znaczenie w kontekście międzykulturowym – Small talk w różnych kulturach
12	Kulturowe uwarunkowania wychowania	– Wartości w kulturze polskiej a wartości w innych kulturach (porównanie) – Dystans władzy (wymiar Hofstede) a edukacja szkolna i modele zarządzania (studia przypadku)
13	Przewycięzanie szoku kulturowego	– Emocje, procesy poznawcze, zachowania charakterystycznych dla szoku kulturowego (studia przypadku) – Sposoby przewycięzania szoku kulturowej
14-15	Podsumowanie zajęć i prezentacja projektów	– Prezentacja projektów – Refleksja nad zdobytą wiedzą i umiejętnościami w dziedzinie komunikacji międzykulturowej – Umiejętności komunikacji międzykulturowej w pracy dziennikarza obywatelskiego

Literatura

Literatura podstawowa	Wilczewski M., Søderberg A.M., Badania and komunikacja międzykulturową: dotychczasowe paradygmaty i perspektywy badawcze. „Zeszyty Prasoznawcze”, Tom 60, Numer 3 (231), s. 540–566 [dostęp: 21.11.2023]. Hurn B.J.; Tomalin B., Cross-Cultural Communication Theory and Practice, London 2013. Meyer, E., Mapa kulturowa. Jak skutecznie radzić sobie z różnicami kulturowymi w biznesie. Kraków 2023. Mikułowski-Pomorski J., Komunikacja międzykulturowa. Wprowadzenie, Kraków 2003. Ptaszek G., i in., Komunikacja społeczna, rozdział: Komunikacja międzykulturowa (M. Stojkow). (e-podręcznik), Copyright © AGH, OpenAGH 2021, Creative Commons [dostęp: 21.11.2023].
Literatura uzupełniająca	Earley P.Ch., Mosakowski E., Cultural Intelligence, Harvard Business Review (2004) [dostęp: 21.11.2023]. Kiliańska-Przybyło G., The Anatomy of Intercultural Encounters. A Sociolinguistic Cross-Cultural Study. Katowice 2017 [dostęp: 21.11.2023]. Trompenaars F., Riding the Waves of Culture. London 1993.
Dodatkowe materiały	How Culture Drives Behaviours Julien S. Bourrelle TEDxTrondheim [dostęp: 10.11.2023] The surprising paradox of intercultural communication Helena Merschdorf TEDxNelson [dostęp: 12.11.2023] How cross-cultural understanding can help us to see each other Simone Buijzen TEDxSittardGeleen [dostęp: 12.11.2023] Hofstede – Insights [dostęp: 21.11.2023]. GLOBE Project [dostęp: 21.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Społeczeństwo wielokulturowe a obywatelskość

Kod przedmiotu	FP-SS2- SWaO	
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny	
Katedra	Katedra Polonistyki	
Kierunek	filologia polska	
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie	
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia	
Profil	ogólnoakademicki	
Forma studiów	stacjonarne	
Rok	1	
Semestr	1	
Liczba godzin	15	
Liczba punktów ECTS	1	
Forma zajęć	konwersatorium	
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną	
Opis przedmiotu	W ramach zajęć „Społeczeństwo wielokulturowe a obywatelskość” studenci poznają rolę komunikacji publicznej w kształtowaniu społeczeństwa otwartego i pluralistycznego i skupiają się na misji mediów i instytucji publicznych w tworzeniu przestrzeni dialogu i promowaniu równego dostępu do informacji. Zajęcia mają na celu uświadomienie studentom znaczenia procesu budowania zaufania i odpowiedzialności w społeczeństwie za pomocą komunikacji publicznej.	
Zakładane efekty uczenia się		
Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	SWaO_W01	Student/Studentka: w rozszerzonym zakresie zna i rozumie ekonomiczne, prawne i etyczne uwarunkowania funkcjonowania instytucji związanych z wybraną sferą działalności twórczej, kulturalnej, edukacyjnej, medialnej i/lub promocyjno-reklamowej, a w szczególności zna podstawy prawa autorskiego i zasady zarządzania zasobami własności intelektualnej

Umiejętności	SWaO_U01	potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, zmierzające do doskonalenia własnego warsztatu pracy w obszarze kultury, edukacji, działalności medialnej i/lub promocyjno-reklamowej, a także ukierunkowywać innych w tym zakresie
Kompetencje społeczne	SWaO_K01	jest gotów do profesjonalnego współorganizowania działań związanych z animacją kulturalną, edukacją, komunikacją promocyjno-reklamową wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i kreatywnego, a także do samodzielnego organizowania działalności kulturalnej, edukacyjnej, medialnej i/lub promocyjno-reklamowej.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
SWaO_W01	konwersatorium	zaliczenie w formie pracy pisemnej
SWaO_U01	konwersatorium	zaliczenie w formie pracy pisemnej
SWaO_K01	konwersatorium	zaliczenie w formie pracy pisemnej
Kryteria oceniania		
Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiot na podstawie		
– aktywnego uczestnictwa w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań; – pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej na temat, uzgodniony z wykładowcą (6–7 stron sformatyzowanego tekstu, czcionka: 12, Times New Roman, interlinia 1.5). Praca powinna być dostarczona za pomocą Moodle lub MS Teams. Temat pracy zostaje uzgodniony po zajęciach w trzecim tygodniu semestru.		
Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z projektu (waga 0.7).		
Skala ocen:		
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	
Dobry plus (4,5)	85%-93%	
Dobry (4,0)	76%-84%	
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	
Dostateczny (3,0)	60%-67%	

Metody dydaktyczne

Główną metodą jest dyskusja na temat przeczytanych tekstów poprzedzona mini wykładem. Środkiem do osiągnięcia celu będzie zachęcanie studentów do samodzielnego rozwiązywania zadań problemowych.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Problematyka wielokulturowości w perspektywie historycznej	– Pogranicza jako szczególne obszary spotkania kultur. – Wielokulturowość jako przedmiot badań w Polsce i Europie, współistnienie różnych kultur w jednym społeczeństwie. – Analiza zmian i interakcji międzykulturowych na przestrzeni czasu. – Przenikanie się kultur specyfika form kulturowych obecnych na pograniczach.
2–3	Społeczeństwo wielokulturowe a społeczeństwo wielu kultur.	– Społeczeństwo wielokulturowe i jego definicja. Różnorodność kulturowa jako zasób – Różnorodność kulturowa jako zasób, a wdrażanie równego statusu dla obywateli. – Społeczeństwo wielu kultur, które niekoniecznie współistnieją harmonijnie.
4	Modele państw wielokulturowych	– Modele państw wielokulturowych. – <i>Boutiquemulticulturalism</i> – <i>Strongmulticulturalism.</i> – Strategie państw w zarządzaniu i promowaniu wielokulturowości.
5–6	Pokojowa koegzystencja i konflikty w społeczeństwach wielokulturowych	– Wolności prawne: wolność słowa, zgromadzeń czy wyznania jako fundamentalne prawa jednostki w społeczeństwie. – Przepisy międzynarodowe i krajowe określające zakres i ograniczenia tych wolności, ochrona praw innych jednostek, kategoria dobra publicznego. – Modele organizacji koegzystencji różnych grup etnicznych, religijnych i kulturowych w duchu tolerancji, dialogu i zrozumienia międzykulturowego. – Charakterystyka mechanizmów rozwiązywania konfliktów oraz promowanie sprawiedliwości społecznej.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
7-8	Demokracja w działaniu, modele demokracji, a prawa obywatelskie	– Praktyczne funkcjonowanie systemu demokratycznego, partycypacja wieloszczeblowa. – Metody uczestniczenia w procesie podejmowania decyzji politycznych. – Różne modele demokracji: demokracja parlamentarna, prezydencka czy semi-prezydencka, różnice w zakresie władzy wykonawczej, ustawodawczej i sądowniczej. – Obowiązki jednostki wobec społeczeństwa i państwa.
9-10	Problematyka integracji i dezintegracji społecznej	– Problematyka integracji i dezintegracji społecznej - wprowadzenie. – Integracja społeczna i jej determinanty. – Dezintegracja społeczna, podział, wykluczenie, konflikty i nierówności społeczne. – Analiza przykładów.
11-12	Rola komunikacji publicznej w kształtowaniu społeczeństwa otwartego	– Rola komunikacji publicznej w kształtowaniu społeczeństwa otwartego. – Dostęp do różnorodnych perspektyw, informacji i opinii. – Media i instytucje publiczne a tworzenie przestrzeni dialogu, propagowanie zasad równego dostępu do informacji oraz budowanie zaufania i odpowiedzialności w społeczeństwie.
13-14	Inkluzja i partycypacja społeczna	– Inkluzja i partycypacja społeczna. – Metody i narzędzia kształtowania kapitału relacyjnego w społecznościach lokalnych i regionalnych.
15	Podsumowanie	– Podsumowanie, ewaluacja zajęć. – Dyskusja na temat omawianych zagadnień w kontekście misji dziennikarstwa obywatelskiego.

Literatura

Literatura podstawowa	Sadowski A., Socjologia wielokulturowości jako nowa subdyscyplina socjologiczna. „Pogranicze. Studia Społeczne”, t. XVIII, 2011, s. 5–25 [dostęp: 13.12.2023]. Śliz A., Szczepański M.S., Wielokulturowość: konflikt czy koegzystencja?, Warszawa 2011. Śliz A., Szczepański M.S., Wielokulturowość współczesna: terminy, idee, teorie i aktorzy, „Górnośląskie Studia Socjologiczne. Seria Nowa”, t. 6, 13–27 [dostęp: 13.12.2023]. Walczak-Duraj D., Pierzchała M., Obywatelskość jako płaszczyzna integracji społeczności muzułmańskich ze społeczeństwem polskim. Na przykładzie Ligi Muzułmańskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, Łódź 2014. Młynarczuk-Sokołowska A., Szostak-Król K., Edukacja ku różnorodności i inkluzji na przykładzie projektu Przez trudy do gwiazd, [w:] A. Młynarczuk-Sokołowska, K. Szostak-Król (red.), Różnorodność – Aktywność twórcza – Inkluzja w edukacji, Białystok 2013, s. 78–101.
Literatura uzupełniająca	Cekiera R., Między lekkością a ciężarem – czyli emigrant jako człowiek pogranicza, „Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej. Organizacja i Zarządzanie”, z. 65, 2013, s. 71–85. [dostęp: 13.12.2023].
Dodatkowe materiały	Stepaniuk J., Wielokulturowość w (przed)pandemicznym świecie i jej znaczenie dla procesu uczenia się międzykulturowego, „Podstawy Edukacji”, 14/2021, s. 41–57 [dostęp: 13.12.2023]. Polska wielokulturowa. Procesy migracyjne a przyszłość polskiego społeczeństwa (Uniwersytet Warszawski – Klub Absolwentów UW) [dostęp: 13.12.2023]. Wielokulturowy elementarz, czyli jak mówić o wielokulturowości [Wielokulturowy Kraków] [dostęp: 13.12.2023]. Społeczeństwo wielokulturowe – polskie stereotypy, kompleksy, nadzieje Narodowe Centrum Kultury (Narodowe Centrum Kultury) [dostęp: 13.12.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Warsztaty fotograficzno-filmowe

Kod przedmiotu	FP-SS2-WF-F
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1
Semestr	1
Liczba godzin	45
Liczba punktów ECTS	4
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Warsztaty fotograficzno-filmowe” obejmuje łącznie 30 godzin ćwiczeń i został podzielony na dwie główne części: wstęp do warsztatów fotograficznych i wstęp do warsztatów filmowych, zakończenie będące podsumowaniem zajęć i pracy studentów. Studenci opanowują podstawy fotografii, w tym terminologię filmową i fotograficzną, różnice między reportażem a dokumentem oraz obsługę aparatu. Następnie skupiają się na fotografiach reportażowych, ucząc się tworzenia istotnych elementów i fotografowania wydarzeń na żywo. Kolejna część programu koncentruje się na filmie, gdzie poznają budowę kamer, cele i strukturę reportażu oraz techniki filmowania. Warsztaty filmowe obejmują obsługę sprzętu i praktyczne ćwiczenia w studio. Na zakończenie części fotograficznej i filmowej uczestnicy zdobywają umiejętności edycji i archiwizacji materiałów. Program kończy się prezentacją prac i refleksjami studentów nad ich własną pracą oraz reportażem i dokumentem. Jako materiały poglądowe wykorzystywane są fotografie i materiały filmowe z zakresu dziennikarstwa obywatelskiego.

Zakładane efekty uczenia się		
Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WF-F_W01	Student/studentka: ma podstawową wiedzę dotyczącą rodzajów i gatunków filmowych oraz fotograficznych
	WF-F_W02	zna i rozumie podstawowe zasady dotyczące realizacji prac fotograficznych i filmowych oraz zasady dotyczące wykorzystywania umiejętności warsztatowych właściwych dla tych dziedzin
Umiejętności	WF-F_U01	zna techniki realizacji obrazu filmowego i fotograficznego, podstawy kadrowania oraz kompozycji
	WF-F_U02	potrafi posługiwać się sprzętem niezbędnym do realizacji projektów filmowych oraz fotograficznych i jest w stanie wykorzystać to przy realizacji zadań
	WF-F_U03	umie posługiwać się oprogramowaniem do edycji materiału filmowego oraz fotograficznego
Kompetencje społeczne	WF-F_K01	potrafi organizować i realizować zadania zespołowe oraz ponosić za te zadania odpowiedzialność
	WF-F_K02	w sposób kreatywny podchodzi do realizacji postawionych przed nim zadań.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WF-F_W01 WF-F_W02 WF-F_W03	ćwiczenia	praca zaliczeniowa na zadany temat realizacja projektu zaliczeniowego

WF-F _U01 WF-F _U02 WF-F_U03	ćwiczenia	wykonywanie przydzielonych zadań realizacja projektu zaliczeniowego										
WF-F _K01 WF-F _K02	ćwiczenia	udział w dyskusji realizacja projektu zaliczeniowego										
Kryteria oceniania												
Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie: – aktywnego uczestnictwa w ćwiczeniach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań; – pozytywnej oceny z projektu – dwóch prac zaliczeniowych na wybrany temat, związany z tematyką społeczną (reportaż lub dokument). Na projekt składają się: 1) praca fotograficzna indywidualna – zestaw 8 do 10 fotografii, 2) praca filmowa (projekt zespołowy) – film o długości 5 minut. Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z prac zaliczeniowych (waga 0.7). Skala ocen: <table><tr><td>Bardzo dobry (5,0)</td><td>94%-100%</td></tr><tr><td>Dobry plus (4,5)</td><td>85%-93%</td></tr><tr><td>Dobry (4,0)</td><td>76%-84%</td></tr><tr><td>Dostateczny plus (3,5)</td><td>68%-75%</td></tr><tr><td>Dostateczny (3,0)</td><td>60%-67%</td></tr></table>			Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	Dobry plus (4,5)	85%-93%	Dobry (4,0)	76%-84%	Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	Dostateczny (3,0)	60%-67%
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%											
Dobry plus (4,5)	85%-93%											
Dobry (4,0)	76%-84%											
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%											
Dostateczny (3,0)	60%-67%											
Metody dydaktyczne												
Mini wykład interaktywny, studia przypadku, realizacja zadań (praca warsztatowa i analizy), dyskusja (w grupach, na forum grupy).												

**Treści programowe realizowane podczas zajęć
(jedne zajęcia obejmują 3 jednostki 45-minutowe)**

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Wstęp do warsztatów filmowo-fotograficznych	– Definicja, rodzaje oraz gatunki filmowe i fotograficzne – Wprowadzenie terminologii dotyczącej mediów filmowych oraz fotograficznych – Rozróżnienie zasadnicze między reportażem a dokumentem – Cechy form reportażowych i dokumentalnych w filmie na wybranych przykładach – Cechy form reportażowych i dokumentalnych w fotografii na wybranych przykładach
2–3	Podstawy fotografii	– Podstawowe pojęcia i techniki fotograficzne – Budowa aparatu fotograficznego i jego parametry – Dostosowanie parametrów fotograficznych do różnych sytuacji – Formaty rejestracji – Fotografia reportażowa i dokumentalna – Przykłady znanych fotografii reportażowych i istotne elementy ich tworzenia – Techniki fotografowania wydarzeń na żywo i znalezienie interesujących kadrów
4–5	Warsztaty fotograficzne	– Praca w zaaranżowanym studio fotograficznym – Praca z modelem – Poznanie oświetlenia – Wykorzystanie zdobytej wiedzy w praktyce – Studenci wybierają tematy prac zaliczeniowych (zestaw fotografii)
6–7	Archiwizacja i edycja zdjęć	– Metody archiwizacji zdjęć od albumu do folderu – Oprogramowanie do edycji zdjęć i darmowe alternatywy – Funkcje i użytkowanie oprogramowania do edycji i obróbki fotografii – Nauka edycji fotografii na przykładach wykonanych na warsztatach – Edycja fotografii składających się na pracę zaliczeniową.
8	Wstęp do warsztatów filmowych	– Podstawy filmu – Poznanie budowy kamery filmowej i jej parametrów – Poznanie budowy struktury filmowej – Kompozycja kadru i teoria montażu
9	Reportaż i dokument filmowy	– Cel reportażu a cel dokumentu w filmie – Struktura reportażu i dokumentu na wybranych przykładach – Metody pracy przy realizacji – Techniki filmowania wydarzeń na żywo

Tydzień	Temat	Zagadnienia
10-11	Technika filmowa	– Zapoznanie się z osprzętem i akcesoriami filmowymi – Nagrywanie dźwięku podczas realizacji – Optyka i jej właściwości – Akcesoria filmowe: statywy, stabilizatory i inny przydatny sprzęt – Studenci wybierają tematy prac zaliczeniowych (film) i tworzą grupy robocze
12	Warsztaty filmowe	– Praca w zaaranżowanym studio filmowym – Praca z modelem – Poznanie oświetlenia – Nagrywanie dźwięku – Metody archiwizacji materiału filmowego
13-14	Archiwizacja i edycja materiału filmowego	– Oprogramowanie do edycji filmów i darmowe alternatywy – Funkcje i użytkowanie oprogramowania do edycji i obróbki materiału filmowego – Nauka edycji materiału filmowego na przykładach zarejestrowanych na warsztatach i z pracy zespołowej studentów
15	Podsumowanie zajęć	– Prezentacja wybranych realizacji – Podsumowanie zajęć – Refleksje na temat reportażu i dokumentu w pracy dziennikarza obywatelskiego.

Literatura	
Literatura podstawowa	Lanier T., Nichols C., Filmowanie. Podręcznik dla młodych, Warszawa 2010. Płazewski J., Język filmu, Warszawa 1982. Briot A., Fotografia artystyczna. Od inspiracji do obrazu, Freeman M., Wizja fotografa. Jak czytać i zrozumieć wspaniałe zdjęcia, Warszawa 2011
Literatura uzupełniająca	Zonn L., O montażu w filmie dokumentalnym, Warszawa 1986 Carroll H., Fotografuj jak mistrz, Warszawa 2019
Dodatkowe materiały	Ferenc T., Olechnicki K., Fotografia w działaniu: kontestacja, aktywizacja i interwencja Eloy Cichocka M., Pionierzy fotografii. [dostęp: 11.12.2023]. Hine L.: Czy fotografia zaangażowana może być fotogeniczna? [dostęp: 11.12.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ
Komunikacja wizerunkowa i kreowanie wizerunku

Kod przedmiotu	FP-SS2-KWiKW	
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny	
Katedra	Katedra Polonistyki	
Kierunek	filologia polska	
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie	
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia	
Profil	ogólnoakademicki	
Forma studiów	stacjonarne	
Rok	1	
Semestr	1	
Liczba godzin	15	
Liczba punktów ECTS	1	
Forma zajęć	ćwiczenia	
Rygor zaliczenia	zaliczenie z ocenę	
Opis przedmiotu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, mechanizmami komunikacji wizerunkowej. Problematyka zajęć koncentrować się będzie na dwóch głównych obszarach problemowych tj. budowaniu marki osobistej oraz budowaniu wizerunku przedsiębiorstwa. Ćwiczenia poświęcone będą analizie wybranych przykładów skutecznej komunikacji, omówione zostaną także podstawowe techniki autoprezentacyjne, ułatwiające budowanie profesjonalnego dziennikarza.	
Zakładane efekty uczenia się		
Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	KWiKW_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat komunikacji wizerunkowej oraz sposobów kreowania wizerunku osób i instytucji
	KWiKW_W02	posiada szeroką wiedzę na temat mechanizmów budowania wizerunku i wywierania wrażenia w sytuacjach społecznych.

Umiejętności	KWiKW _U01	stosuje wiedzę teoretyczną dotyczącą do analizy wizerunku w sytuacjach społecznych (m.in. w czasie wystąpień publicznych).
	KWiKW _U02	potrafi, w oparciu o posiadaną wiedzę i umiejętności, współprzygotować koncepcje budowania wizerunku firm i instytucji.
Kompetencje społeczne	KWiKW _K01	wykorzystuje posiadaną wiedzę do realizacji zadań zawodowych oraz budowania wiarygodnego i godnego zaufania wizerunku siebie i instytucji w pracę których jest zaangażowany.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
KWiKW _W01 KWiKW _U02	ćwiczenia	Zaliczenie w formie praktycznej (kolokwium, wystąpienie publiczne)
KWiKW _U01 KWiKW _U02	ćwiczenia	Zaliczenie w formie praktycznej (kolokwium, wystąpienie publiczne)
KWiKW _K01	ćwiczenia	Zaliczenie w formie praktycznej (kolokwium, wystąpienie publiczne)
Kryteria oceniania		
Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium opartego o analizę wybranego przykładu komunikacji wizerunkowej (60%) oraz aktywności realizowanych przez studenta w trakcie zajęć: aktywność, przygotowanie krótkiego wystąpienia na wybrany temat (40%).		
Skala ocen:		
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	
Dobry plus (4,5)	85%-93%	
Dobry (4,0)	76%-84%	
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	
Dostateczny (3,0)	60%-67%	
Metody dydaktyczne		
Miniwykład interaktywny, analiza przypadków, analiza: materiałów multimedialnych, stron internetowych, profili społecznościowych, dyskusja, ćwiczenia w grupach.		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Wprowadzenie do komunikacji wizerunkowej	– Podstawowe zagadnienia dotyczące komunikacji wizerunkowej – Cele komunikacji wizerunkowej – Psychologiczne aspekty komunikacji wizerunkowej
2	Budowanie wizerunku – osoba publiczna / marka osobista	– Kluczowe komponenty budowania wizerunku – Wygląd jako źródło wiedzy o osobie (i jej wiarygodności) – Tworzenie schematów dotyczących innych (atrybucje, ukryte cechy osobowości) – Atrakcyjność i jej wpływ na wizerunek (kryteria atrakcyjności, efekt halo, efekt Pigmaliona) – Czynniki wpływające na wizerunek osoby publicznej
3	Budowanie wizerunku instytucji / przedsiębiorstwa	– Kluczowe sposoby budowania tożsamości i wizerunku instytucji / przedsiębiorstwa – Identyfikacja wizualna i jej znaczenie – Rankingi jako narzędzie budowania wizerunku – Relacje z interesariuszami a wizerunek instytucji / przedsiębiorstwa – Relacje z mediami i ich wpływ na wizerunek
4	Autoprezentacja – techniki wywierania wrażenia	– Ćwiczenia praktyczne w autoprezentacji – Wykorzystywanie komunikacji niewerbalnej w autoprezentacji – Techniki wywierania wrażenia na innych – Budowanie pewności siebie w prezentacji wizerunku – Skuteczne zarządzanie pierwszym wrażeniem
5–14	Skuteczna komunikacja wizerunkowa – analiza przypadków	– Analiza wybranych przypadków z zakresu komunikacji wizerunkowej – Studium przypadków jako narzędzie nauki – Rozpoznawanie skutecznych i nieskutecznych strategii w komunikacji wizerunkowej – Praktyczne wskazówki – Wpływ mediów na kształtowanie wizerunku
15	Podsumowanie	– Refleksja nad znaczeniem komunikacji wizerunkowej w budowaniu – Perspektywy rozwoju umiejętności komunikacji wizerunkowej na przyszłość

Literatura

Literatura podstawowa	Budzyński W., Wizerunek firmy, Warszawa 2002. Leary M., Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, Gdańsk 2003.
Literatura uzupełniająca	Gallo C., Mów jak TED. Dziewięć sposobów na skuteczną prezentację, Warszawa 2016. Cialdini R.B., Wywieranie wpływu na ludzi, wyd. dowolne. Morreale S.P., Spitzberg, B.H., Barge J.K., Komunikacja między ludźmi, Warszawa 2015. Smektała T., 2015, Komunikacja wizerunkowa: e-public relations, Wrocław. Stopczyńska K., Wykorzystanie nowych technologii w komunikacji wizerunkowej na przykładzie OFF Piotrkowska Center, „Ekonomiczne Problemy Usług” 2013 nr 109, s. 217–230 [dostęp: 29.11.2023].
Dodatkowe materiały	Drzewiecka M., Zarządzanie wizerunkiem w polityce (Sfera Zarządzania Uniwersytetu SWPS) [dostęp: 24.11.2023]. The Halo Effect: The Superpower of Beautiful People (Sprouts) Treasure J., Jak mówić, żeby nas słuchali TEDGlobal 2013 (TedTalk) [dostęp: 24.11.2023]. Public Speaking: 12 Rules for The Perfect Speech (Sprouts) [dostęp: 24.11.2023]. Employer branding – jak dbać o pozytywny wizerunek firmy? dr Paweł Zdziech, dr Justyna Sarnowska (Sfera Zarządzania Uniwersytetu SWPS) [dostęp: 24.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ
Komunikacja niewerbalna

Kod przedmiotu	FP-SS2-KN
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1
Semestr	1
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie na ocenę
Opis przedmiotu	Celem przedmiotu jest przekaz wiedzy praktycznej komunikacji niewerbalnej oraz jej roli i znaczenia w interakcjach społecznych. Celem ćwiczeń jest praktyczne rozpoznanie podstawowych zasad rządzących przekazem pozawerbalnym, wystąpieniami publicznymi oraz kształtowaniem własnego wizerunku. Przedmiotem zajęć będzie także analiza specyfiki komunikacji językowej oraz objaśnienie udziału środków pozawerbalnych w akcie komunikacji (rola kodu proksemicznego, kinezycznego, paraleksykalnego). Z uwagi na specyfikę kierunku szczegółowej analizie poddane będą kwestie istotne z punktu widzenia zawodu dziennikarza (etykieta, kłamstwo). Zajęcia sprzyjają także rozwijaniu wrażliwości komunikacyjnej, uświadamiając sobie wpływ kultury na formy komunikacji językowej i pozajęzykowej.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WKN_W01	Student/Studentka: posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą pozawerbalnych elementów języka w akcie komunikacji
	WKN_W02	posiada wiedzę na temat pozawerbalnych aktywności komunikacyjnej człowieka w wybranych sytuacjach komunikacyjnych

Umiejętności	WKN_U01	stosuje wiedzę posiadaną wiedzę dotyczących pozawerbalnych aspektów komunikacji w analizie sytuacji komunikacyjnych
	WKN_U02	potrafi przewidzieć sposoby zachowania rozmówcy odczytując komunikaty niewerbalne
	WKN_U03	potrafi skutecznie wykorzystywać wiedzę dotyczącą niewerbalnych aspektów komunikacji do realizowania powierzonych zadań
Kompetencje społeczne	WKN_K01	potrafi uczestniczyć w sytuacjach komunikacyjnych i trafnie, w oparciu o posiadaną wiedzę i zgodnie nabytymi umiejętnościami, odczytywać komunikaty niewerbalne.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WKN_W01 WKN_W02	ćwiczenia	kolokwium, prezentacja multimedialna
WKN_U01 WKN_U02 WKN_U03	ćwiczenia	kolokwium, prezentacja multimedialna
WKN_K01	ćwiczenia	aktywność na zajęciach – dyskusja, prezentacja multimedialna

Kryteria oceniania

Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium – test wyboru (50%) oraz aktywności realizowanych przez studentów w trakcie zajęć, tj. udział w ćwiczeniach (20%), przygotowanie i zaprezentowanie zespołowej prezentacji multimedialnej (30%) – wybór tematyki następuje w piątym tygodniu, prezentacja materiałów w ostatnim tygodniu zajęć (zajęcia podsumowujące).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Miniwykład interaktywny, dyskusja na forum grupy i w mniejszych grupach, praca w grupach, analiza materiałów multimedialnych, ćwiczenia udoskonalające komunikację, analiza przypadku. Studenci pracują w grupach nad projektem, do którego zagadnienia zostają przedstawione po wprowadzeniu do problematyki przedmiotu.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do zagadnień komunikacji	– Podstawowe definicje – Wybrane typologie – Różnice między komunikacją werbalną a niewerbalną – Omówienie listy zagadnień, które będą stanowić temat projektów zaliczeniowych, dokonanie wyboru przez studentów, podział na grupy robocze.
3-5	Specyfika komunikacji interpersonalnej	– Znaczenie kodu proksemicznego – przestrzeń i jej wykorzystanie w komunikacji – Znaczenie kodu kinezycznego – gesty i ich znaczenie w komunikacji niewerbalnej, zachowania wzrokowe i ich funkcje, mimika jako forma ekspresji i regulator wyrażania emocji – Znaczenie kodu paraleksykalnego - dotyk, jego funkcja w komunikacji, dystans i jego znaczenie w komunikacji (strefy komfortu, bagno behawioralne) – Wybór i omówienie tematów studenckich prezentacji multimedialnych; podział na grupy robocze.
6-7	Komunikacja niewerbalna a kłamstwo	– Definicje kłamstwa – Sposoby wykrywania kłamstwa według P. Ekmana – Konstrukcja nowych narracji a wiarygodność – Ćwiczenia w rozpoznawaniu kłamstwa
8-9	Komunikacja niewerbalna w etykiecie	– Zasady komunikacji niewerbalnej w etykiecie biznesowej – Zasady komunikacji niewerbalnej w towarzystwie – Praktyczne ćwiczenia w zachowaniu się w różnych sytuacjach społecznych
10-12	Komunikacja niewerbalna w wystąpieniach publicznych	– Rola komunikacji niewerbalnej w przemówieniach publicznych – Ćwiczenia w poprawianiu umiejętności wyrazu ciała podczas wystąpień – Analiza znanych przemówień pod kątem komunikacji niewerbalnej
13	Różnice kulturowe w komunikacji niewerbalnej	– Różnice kulturowe w gestach i mimice – Znaczenie dystansu społecznego w różnych kulturach – Przykłady błędów kulturowych w komunikacji niewerbalnej
14-15	Prezentacje	– Przedstawienie i omówienie prezentacji studentów

Literatura

Literatura podstawowa	Leathers D. G., Komunikacja niewerbalna: zasady i zastosowanie, (red. nauk.) Z. Nęcki, Warszawa 2000. Knapp M.L., Hall J.A., Komunikacja niewerbalna w interakcjach międzyludzkich, Wrocław 2000.
Literatura uzupełniająca	Ekman P., Kłamstwo i jego wykrywanie w biznesie, polityce i małżeństwie, Warszawa 1997. Hall E., Ukryty wymiar, Warszawa 2001. Jarząbek K., Słownik mowy ciała Polaków, Katowice 2016 [dostęp: 23.11.2023]. Sikorski W., Gesty zamiast słów: psychologia i trening komunikacji niewerbalnej, Kraków 2005. Sikorski W., Niewerbalna komunikacja interpersonalna, Warszawa 2013.
Dodatkowe materiały	Cudy A., Język ciała kształtuje naszą osobowość (TedTalk) [dostęp: 23.11.2023]. Jak mówić, żeby nas słuchano – Prof. Jerzy Bralczyk (WSliZ) [dostęp: 23.11.2023]. Exploring Facial Expressions with Paul Ekman with Paul Ekman (Technovation).[dostęp: 23.11.2023]. Czytanie w myślach przez mowę ciała I Lynne Frankin (TedxNaperville) [dostęp: 23.11.2023]. The Halo Effect: The Superpower of Beautiful People (Sprouts) [dostęp: 23.11.2023]. Make Body Language Your Superpower (Stanford Graduate School of Business) [dostęp: 23.11.2023]. The Pygmalion Effect (Sprouts) [dostęp: 23.11.2023]. Public Speaking: 12 Rules for The Perfect Speech (Sprouts) [dostęp: 23.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ**Sztuka debaty**

Kod przedmiotu	FP-SS2-SD	
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny	
Katedra	Katedra Polonistyki	
Kierunek	filologia polska	
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie	
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia	
Profil	ogólnoakademicki	
Forma studiów	stacjonarne	
Rok	1	
Semestr	1	
Liczba godzin	15	
Liczba punktów ECTS	1	
Forma zajęć	ćwiczenia	
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną	
Opis przedmiotu	Nadrzędnym celem ćwiczeń w ramach przedmiotu „Sztuka debaty” jest przygotowanie studentów do skutecznego i asertywnego udziału w komunikacji publicznej ze szczególnym uwzględnieniem sztuki debaty, budowania argumentacji oraz uczestnictwa w dyskusji na istotne tematy społeczne i polityczne. Studenci zgłębiają tajniki debatowania, analizują różne aspekty komunikacji, rozwijają swoje umiejętności perswazji i przemawiania na forach publicznych; przyswajają ponadto treści związane z etyką dyskursu publicznego.	
Zakładane efekty uczenia się		
Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	SD_W01	Student/Studentka: posiada pogłębioną wiedzę o zasadach rządzących perswazyjnym przekazem werbalnym i pozawerbalnym, wystąpieniami publicznymi oraz kształtowaniem własnego wizerunku. Posiada także pogłębioną wiedzę o formach dyskusji, strategii debatowania zgodnej z Kodeksem Dobrej Debaty

Umiejętności	SD_U01	potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do rozwiązywania nowych i nietypowych problemów, właściwie dobierając źródła oraz informacje z nich pochodzące
	SD_U02	potrafi komunikować się z różnymi kręgami odbiorców na specjalistyczne tematy, między innymi biorąc udział w debacie, zarówno w roli prowadzącego, jak i uczestnika – przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska oraz dyskutując o nich
Kompetencje społeczne	SD_K01	ma świadomość znaczenia komunikacji językowej (werbalnej i pozawerbalnej) w kontaktach interpersonalnych z przedstawicielami różnych kultur i środowisk oraz rozumie znaczenie dialogu społecznego w życiu publicznym
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
SD_W01	ćwiczenia	kolokwium zaliczeniowe
SD_U01 SD_U02	ćwiczenia	kolokwium zaliczeniowe
SD_U02 SD_K01	ćwiczenia	kolokwium zaliczeniowe
Kryteria oceniania		
Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium zaliczeniowego oraz aktywności studentów podczas zajęć. W przypadku otrzymania oceny niedostatecznej student/studentka jest zobowiązany/a do powtórnego zaliczenia kolokwium w terminie ustalonym z wykładowcą.		
Skala ocen:		
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	
Dobry plus (4,5)	85%-93%	
Dobry (4,0)	76%-84%	
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	
Dostateczny (3,0)	60%-67%	

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia praktyczne na bazie wcześniejszego wprowadzenia w formie miniwykładu, prezentacji lub pogadanki; metoda podająco-poszukująca (dyskusja dydaktyczna, praca z tekstem, analiza przypadku, ćwiczenia indywidualne i grupowe);
dyskusja; prezentacje zapisów debat (filmy video).

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Wprowadzenie do sztuki debaty	– Definicja debaty i jej znaczenie. – Rodzaje debat i dyskusji. Pierwsze debaty w Polsce i na świecie. – Cele i korzyści płynące z opanowania sztuki debaty. – Zasady konstruktywnej debaty.
2	Elementy skutecznej komunikacji	– Podstawy werbalnej i niewerbalnej komunikacji. – Techniki przemawiania publicznego, podstawowe elementy schematu wystąpienia retorycznego. – Budowanie wiarygodności w debacie. – Znaczenie autoprezentacji i etykiety w debacie – Etyka i estetyka w debacie (waga słów).
3–4	Analiza argumentacji	– Budowa argumentacji i kontrargumentacji. – Elementy skutecznego argumentu: teza, dowody, wnioski. – Analiza logicznej struktury argumentu. – Rozpoznawanie błędów logicznych. – Wykorzystywanie retoryki i emocji w debacie.
5–6	Techniki perswazji	– Techniki przekonywania audytorium. – Umiejętność odpierania ataków perswazyjnych; podstawowe chwytły erystyczne – Organizacja debat w małych grupach. – Trening umiejętności słuchania i reagowania na argumenty innych. – Rozwiązywanie konfliktów w dyskusji.
7	Etapy debaty	– Etapy przygotowania do debaty: badanie, analiza, konstrukcja argumentacji. – Praca nad konstruktywnym, retorycznym schematem wystąpienia publicznego.
8	Debata testowa	– Praktyczne przeprowadzenie debaty w grupie studenckiej. – Ocena umiejętności uczestników w kontekście przygotowania, argumentacji i przemawiania. – Przykładowy konkurs wstępny z wyłonieniem zespołu najlepiej przygotowanego do debaty.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
9	Prezentacje	– Techniki oceny i konstruktywnej krytyki wystąpień. – Identyfikacja mocnych i słabych stron mówcy. – Wskazówki dotyczące poprawy umiejętności przemawiania.
10-11	Przygotowanie do debaty finalnej	– Przydzielanie tematów i stron debaty. – Indywidualna praca nad argumentacją i przemówieniem. – Popisy retoryczne i erystyczne.
12-13	Debata finalna	– Ostatnie szlify w konstrukcji argumentów i przemówień. – Sesja pytań i odpowiedzi. – Przeprowadzenie oficjalnej debaty z udziałem całej grupy.
14	Etyka i rozwój umiejętności	– Dyskusja na temat etycznych aspektów debatowania. – Granice w korzystaniu z argumentacji i przekonywaniu. – Planowanie dalszego rozwoju umiejętności komunikacyjnych. – Indywidualne porady dotyczące pracy nad słabościami.
15	Podsumowanie	– Omówienie wniosków płynących z całego kursu. – Omówienie praktycznych zastosowań umiejętności debatowania w życiu zawodowym dziennikarza obywatelskiego i społecznym. – Kolokwium zaliczeniowe (z teorii).

Literatura	
Literatura podstawowa	Kochan M., Pojedynek na słowa: techniki erystyczne w publicznych sporach, wyd. 2, Kraków, 2012. Kochan M., (red.) Sztuka debaty, Gdańsk, 2014.
Literatura uzupełniająca	Lemmermann H., Sztuka debaty i dyskutowania: podstawy retoryki, techniki argumentowania, tłum. Beata Sierocka, Wrocław, 2016. Nęcki Z., Negocjacje w biznesie, Kraków 1996 (lub wyd. następne). Schopenhauer A., Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów (wyd. III), przełożył Jan Lorentowicz, Kraków 2010.
Dodatkowe materiały	Debata Oxfordzka w formacie AMPDO – film instruktażowy (Stowarzyszenie Mówców) [dostęp: 8.11.2023]. Jak poradzić sobie ze stresem związanym z debatowaniem. Tłumaczy Krzysztof Buła (Stowarzyszenie Mówców) [dostęp: 8.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Ekologia społeczna

Kod przedmiotu	FP-SS2-ES
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1
Semestr	2
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	W ramach przedmiotu „Ekologia społeczna” studenci zapoznają się z procesem ewolucji człowieka jako gatunku biologicznego, etapami rozwoju społeczno-kulturowego, kształtowaniem się relacji między człowiekiem a środowiskiem na przestrzeni wieków, specyfiką antropocenu jako nowej epoki w historii geologicznej Ziemi oraz z przyczynami i podłożem konfliktów ekologicznych związanych głównie z lokalizacją inwestycji szczególnie uciążliwych dla środowiska oraz z powoływaniem obszarów chronionych. Znajomość tych zagadnień jest niezbędna do właściwego opisywania przez studentów współczesnych problemów środowiskowych oraz edukowania społeczeństwa w tym zakresie, co jest kluczowym zadaniem dziennikarstwa obywatelskiego (ekologicznego).

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	ES_W01	Student/studentka: ma podstawową wiedzę dotyczącą ewolucji biologicznej i kulturowej człowieka oraz etapów rozwoju społeczno-kulturowego człowieka
	ES_W02	potrafi scharakteryzować antropocen - nową epokę geologiczną, w której działalność człowieka jest główną siłą ewolucyjną
	ES_W03	definiuje pojęcie konfliktu ekologicznego, opisuje główne przyczyny i sposoby zapobiegania tym zjawiskom

Umiejętności	ES_U01	potrafi formułować komunikaty i informacje przedstawiając różne opinie i stanowiska dotyczące zagadnień środowiskowych (w tym konfliktów ekologicznych)										
Kompetencje społeczne	ES_K01	ma świadomość roli dziennikarza w opisywaniu problemów ekologicznych										
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów												
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania										
ES_W01 ES_W02 ES_W03	wykład	praca zaliczeniowa na zadany temat										
ES_U01	wykład	wykonywanie przydzielonych zadań										
ES_K01	wykład	udział w dyskusji										
Kryteria oceniania												
Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiot na podstawie – aktywnego uczestnictwa w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań; – pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej na temat, uzgodnionej z wykładowcą (6–7 stron sformatowanego tekstu, czcionka: 12, Times New Roman, interlinia 1.5). Praca powinna być dostarczona za pomocą Moodle lub MS Teams. Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z projektu (waga 0.7). Skala ocen: <table><tr><td>Bardzo dobry (5,0)</td><td>94%-100%</td></tr><tr><td>Dobry plus (4,5)</td><td>85%-93%</td></tr><tr><td>Dobry (4,0)</td><td>76%-84%</td></tr><tr><td>Dostateczny plus (3,5)</td><td>68%-75%</td></tr><tr><td>Dostateczny (3,0)</td><td>60%-67%</td></tr></table>			Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	Dobry plus (4,5)	85%-93%	Dobry (4,0)	76%-84%	Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	Dostateczny (3,0)	60%-67%
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%											
Dobry plus (4,5)	85%-93%											
Dobry (4,0)	76%-84%											
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%											
Dostateczny (3,0)	60%-67%											
Metody dydaktyczne												
Wykład interaktywny, dyskusja na forum grupy i w mniejszych grupach (porównywanie różnych stanowisk w dyskusji ogólnej), wykorzystanie narzędzi TIK i materiałów multimedialnych.												

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-4	Ewolucja biologiczna i kulturowa człowieka oraz etapy rozwoju społeczno-kulturowego	– Człowiek jako gatunek biologiczny i jego miejsce w systemie organizmów żywych. – Cechy człowieka: poziom intelektualny jako nowy poziom integracji, nisza ekologiczna człowieka (strefy adaptacyjne człowieka) – Ewolucja biologiczna człowieka i proces antropogenezy, kolonizacja Ziemi przez człowieka, środowisko życia człowieka. – Koncepcja systemu człowieka – antropocenoza. – Koncepcja kultury i ewolucji kulturowej. – Etapy rozwoju społeczno-kulturowego człowieka – społeczeństwa paleolityczne: gospodarka łowiecko-zbieracka, cechy i skutki rewolucji paleolitycznej (łowieckiej); społeczeństwa neolityczne: rolnictwo i pasterstwo, cechy i skutki uchwały neolitycznej (rolniczej); społeczeństwa przemysłowe: cechy i skutki rozwiązania przemysłowego. – Koncepcje relacji między człowiekiem a przyrodą (ekologia, antropocentryzm, homeostaza antropogeniczna, paradygmaty obrazu świata, człowieka i przyrody na poszczególnych etapach rozwoju biokultury: naturalizm, ekspansywizm, mechanizm, systemizm).
5-9	Antropocen – epoka człowieka w historii geologicznej Ziemi	– Historia geologiczna Ziemi. – Wpływ wielkiego przyspieszenia na środowisko globalne – wskaźnik IPAT (wpływ na człowieka (I) = populacja (P) x zamożność (A) x technologia (T)). – Globalne zmiany w systemie Ziemi spowodowane działalnością antropogeniczną: ▪ globalne zmiany w systemie Ziemi w wyniku intensyfikacji działalności antropogenicznej: stężenie CO₂, N₂O, CH₄ w atmosferze, procentowa utrata ozonu nad Antarktydą, anomalie średniej temperatury powierzchni półkuli północnej, zmiany klimatu, globalne ocieplenie. ▪ zagrożenie bioróżnorodności, wymieranie gatunków, degradacja gleb (problem pustynnienia), kryzys wodny. ▪ skutki degradacji środowiska naturalnego dla ludzi i gospodarki, klęski żywiołowe, problem głodu na świecie. ▪ międzynarodowe działania podejmowane na rzecz rozwiązywania globalnych problemów ekologicznych, najważniejsze konwencje i akty prawne z zakresu ochrony środowiska, ▪ przyszłość populacji ludzkiej w biosferze antropocenu.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
10-12	Konflikty ekologiczne jako wyraz stanu świadomości ekologicznej współczesnych społeczeństw	– Pojęcie świadomości ekologicznej i jej znaczenie dla ochrony środowiska. – Prawo obywateli do informacji o stanie środowiska i udziału w działaniach ekologicznych. – Działania obywateli w obronie środowiska na skalę globalną. – Przyczyny i podłoże konfliktów ekologicznych. – Przykłady konfliktów ekologicznych na świecie i w Polsce. – Rozwiązywanie i zapobieganie konfliktom ekologicznym oraz rola dziennikarza w tym procesie.
13-14	Rola mediów w kształtowaniu świadomości ekologicznej	– Wpływ mediów na percepcję i zrozumienie kwestii ekologicznych. – Przykłady udanych i nieudanych kampanii medialnych związanych z ochroną środowiska. – Rola dziennikarzy w edukacji ekologicznej społeczeństwa. – Etyka dziennikarstwa ekologicznego. – Analiza i krytyka mediów pod kątem prezentacji tematów ekologicznych.
15	Podsumowanie i refleksja nad wyzwaniem ekologicznymi	– Podsumowanie głównych tematów i zagadnień kursu. Refleksja nad wyzwaniami ekologicznymi współczesnego świata. – Zachęta do kontynuowania działań związanych z ochroną środowiska. – Indywidualne i grupowe projekty na rzecz ochrony środowiska. – Perspektywy rozwoju dziennikarstwa ekologicznego.

Literatura

Literatura podstawowa	Bednarek-Szczepańska M., Dmuchowska K., Syndrom Nimby na obszarach wiejskich w Polsce. Uwarunkowania i specyfika konfliktów wokół lokalizacji niechcianych inwestycji, Warszawa 2016. Biernacka-Ligieza I., Fil K. (red.), Człowiek, media, środowisko naturalne: ekologiczny wymiar komunikacji, Toruń 2016. Campbell B., Ekologia człowieka. Historia naszego miejsca w przyrodzie od prehistorii do czasów współczesnych, Warszawa 1995 (link do wersji w języku angielskim). Górczyńska – Sady K, Sady W., Antropocen. Szanse i zagrożenia, Warszawa 2022. Steciąg M., Dziennikarstwo ekologiczne – problem języka, „Studia Medioznawcze” 2008, nr 1, s. 55–65.
Literatura uzupełniająca	Bińczyk E., Epoka człowieka. Retoryka i marazm antropocenu, Warszawa 2018. Dubel A., Jamontt- Skotis M., Dubel K., Czapski M., Metody rozwiązywania konfliktów ekologicznych na obszarach Natura 2000, Wrocław, Kraków 2013. Folke, C., Polasky, S., Rockström, J., et al., Our future in the Anthropocene biosphere, „Ambio” 2021 nr 50, s. 834–869. Lewin R., Wprowadzenie do ewolucji człowieka. Warszawa 2002. Scheidel A, Del Bene D, Liu J, Navas G, Mingorría S, Demaria F, Avila S, Roy B, Ertör I, Temper L, Martínez-Alier J., Environmental conflicts and defenders: A global overview, „Global Environmental Change” nr 63, 102104, ss. 12.
Dodatkowe materiały	Salachna A., Antropocen – epoka człowieka – wykład wideo, dostępny w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego. Anthropocene Working Group (materiały) [dostęp: 23.11.2023]. Environmentaljournalists.org [dostęp: 23.11.2023]. Antropocen: Epoka człowieka (film dokumentalny). [dostęp: 23.11.2023]. Bielenin-Lenczowska K., Konflikty ekologiczne to konflikty społeczne. Rozmowa z Jackiem Żukowskim, „Dziki Życie. Miesięcznik poświęcony ochronie dzikiej przyrody” kwiecień 2011, nr 4/202 [dostęp: 23.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Rzecznictwo prasowe

Kod przedmiotu	FP-SS2-RP
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1
Semestr	2
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Podczas zajęć „Rzecznictwo prasowe” studenci nabywają wiedzy i umiejętności z zakresu profesjonalnego reprezentowania organizacji w komunikacji zewnętrznej, zarządzania obiegiem informacji, korzystania z nowoczesnych technik komunikacji interpersonalnej, zarządzania kryzysami i mediami oraz tworzenie tekstów i komunikatów o charakterze PR.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	RP_W01	Student/Studentka: ma uporządkowaną podstawową wiedzę o pojęciach i terminach związanych z PR, głównie w zakresie związanym z pracą rzecznika prasowego
	RP_W02	zna podstawowe zasady komunikowania wewnętrznego i zewnętrznego organizacji, zna techniki i narzędzia efektywnej komunikacji w zakresie rzecznictwa prasowego
	RP_W03	zna psychologiczne i społeczne podstawy działań z zakresu PR, głównie w zakresie związanym z pracą rzecznika prasowego

Umiejętności	RP_U01	umie wykorzystywać techniki twórczego myślenia (również w zespole) na każdym etapie działań rzecznictwa prasowego
	RP_U02	potrafi tworzyć komunikaty perswazyjne, planować i organizować działania w biurze prasowym
	RP_U03	umie samodzielnie zdobywać wiedzę z różnych źródeł kierując się wskazówkami opiekuna naukowego
Kompetencje społeczne	RP_K01	potrafi pracować w grupie (również jako jej lider), potrafi także sprawnie prezentować na forum wyniki swojej pracy.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
RP_W01 RP_W02 RP_W03	ćwiczenia	Praca zaliczeniowa
RP_U01 RP_U02 RP_U03	ćwiczenia	Praca zaliczeniowa
RP_K01	ćwiczenia	Praca zaliczeniowa

Kryteria oceniania

Praca projektowa realizowana jest w grupach roboczych. Podstawą oceny jest zaprezentowanie wyników pracy w formie prezentacji multimedialnej oraz raport ukazujący zaangażowanie każdego z członków zespołu. Tematy prac wybierane są w drugim tygodniu zajęć, a ich prezentacja i ewaluacja dokonywana jest w czternastym tygodniu. Na ocenę pracy składają się: poziom merytoryczny (30%), poprawność prezentacji (30%), sposób prowadzenia prezentacji / wystąpienia (40%).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia zakładają aktywny udział studentów (dyskusję), symulacje, studium przypadku, zastosowanie metod interaktywnych.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Instytucja rzecznika	– Polityka informacyjna w instytucjach i organizacjach. – Elementy Public Relations (PR) w rzecznictwie prasowym. – Uczestnictwo rzecznika w życiu publicznym i dyskursie społeczno-politycznym. – Przykłady rzeczników prasowych w polskim życiu publicznym. – Analiza wizerunku rzecznika prasowego i jego cech charakterystycznych. – Omówienie tematów prac projektów zaliczeniowych i dokonanie wyboru tematów przez studentów oraz podział na grupy robocze.
3-4	Opracowywanie strategii informacyjnych	– Metody gromadzenia informacji i zarządzania nimi w rzecznictwie prasowym. – Komunikacja z instytucjami i społeczeństwem. – Rola monitoringu mediów i służb informacyjnych w pracy rzecznika prasowego. – Tworzenie prasówek jako narzędzia pracy. – Organizacja konferencji prasowych i briefingów.
5-9	Autoprezentacja werbalna i niewerbalna	– Znaczenie autoprezentacji w komunikacji rzecznika prasowego. – Występy przed kamerą i praca nad autoprezentacją w mediach. – Formy pisane w PR i ich rola w komunikacji. – Optymalizacja komunikacji przez internet i wykorzystanie nowoczesnych narzędzi. – Ćwiczenia praktyczne w autoprezentacji.
10-11	Media relations	– Budowanie relacji z mediami i dziennikarzami. – Rola rzecznika w mediach i w kontaktach z nimi. – Tworzenie materiałów prasowych i komunikatów dla mediów. – Analiza skuteczności działań w obszarze mediów. – Studium przypadku udanych działań media relations.
12-13	Komunikacja w sytuacjach „kryzysowych”	– Zarządzanie komunikacją w sytuacjach kryzysowych. – Przygotowanie do reakcji na afery, skandale, klęski, wypadki, kryzysy gospodarcze lub finansowe. – Techniki radzenia sobie z presją mediów w trudnych sytuacjach. – Przykłady skutecznej komunikacji kryzysowej. – Ćwiczenia w opracowywaniu planów reakcji na sytuacje kryzysowe.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
14	Prezentacja projektów zaliczeniowych	– Prezentacje i ewaluacja prac projektowych.
15	Podsumowanie zajęć	– Podsumowanie omawianych zagadnień. – Dyskusja na temat wykorzystania wiedzy i umiejętności zdobytych na zajęciach w pracy dziennikarza obywatelskiego.

Literatura	
Literatura podstawowa	B. Czechowska-Derkacz, Zimnak M., Gajdka K., (red.) Rzecznik prasowy w otoczeniu mediów. Teoria i praktyka, Kraków 2012. Gajdka K., (red.) Rzecznictwo prasowe. Teoria – praktyka – konteksty, Katowice 2010. Gajdka K., (red.) Rzecznik prasowy w otoczeniu mediów. Teoria i praktyka, Kraków 2012. Rott D., Martela I., Rzecznik prasowy. Kompetencje interpersonalne – wybrane problemy i zagrożenia, Sosnowiec 2011.
Literatura uzupełniająca	Pietrzak H., Hałaj J.B., Rzecznik prasowy. Teoria i praktyka, Warszawa 2006. Dziewulska-Siwek K., Fundamenty etyczne rzecznika prasowego, Warszawa 2016. Drzycimski A. (et al.) Komunikatorzy. Wpływ, wrażenie, wizerunek, Warszawa-Bydgoszcz 2000. Leary M., Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, Gdańsk 2002.
Dodatkowe materiały	Polskie Stowarzyszenie Public Relations (Klub rzeczników prasowych) [dostęp: 16.10.2023]. Media relations w: Encyklopedia Zarządzania [dostęp: 16.10.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Strategie komunikacyjne w obszarach życia publicznego

Kod przedmiotu	FP-SS2-SKwOŻP
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1
Semestr	2
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	2
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Celem przedmiotu jest prezentacja tematyki dyskursu publicznego. Omówione zostanie zróżnicowanie strategii komunikacyjnych w zależności od specyfiki dyskursu publicznego. Analizy obejmować będą m.in. dyskurs polityczny, naukowy, medialny, ekonomiczny, religijny. Omówione zostaną także mediatyzacja oraz i inne procesy kluczowe dla komunikacji w przestrzeni publicznej z uwzględnieniem nowych technologii i ich roli w przemianach dyskursu. Zajęcia koncentrować się będą na szczegółowej analizie wybranych fragmentów dyskursu publicznego obrazujących problemy współczesnego życia publicznego.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	SKwOŻP _W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat strategii komunikacyjnych obecnych w życiu publicznym i specyfiki dyskursu publicznego
	SKwOŻP _W02	posiada wiedzę dotyczącą narzędzi pozwalających na krytyczną analizę strategii komunikacyjnych dyskursu publicznego

Umiejętności	SKwOŻP _U01	stosuje posiadaną wiedzę teoretyczną dotyczącą strategii komunikacyjnych praktycznej analizy dyskursu publicznego
	SKwOŻP _U02	potrafi nazwać i opisać fragmenty prezentowanego dyskursu publicznego i obecne w nim strategie komunikacyjne
	SKwOŻP _U03	potrafi merytorycznie uargumentować prezentowane stanowisko dotyczące odwołując się do argumentów teoretycznych
Kompetencje społeczne	SKwOŻP _K01	prezentuje otwartą postawę i świadomie uczestniczy komunikacji w różnych obszarach życia publicznego.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
SKwOŻP _W01 SKwOŻP _W02	konwersatorium	kolokwium, projekt (prezentacja multimedialna)
SKwOŻP _U01 SKwOŻP _U02 SKwOŻP _U03	konwersatorium	kolokwium, projekt (prezentacja multimedialna)
SKwOŻP _K01	konwersatorium	aktywność na zajęciach – dyskusja, projekt (prezentacja multimedialna)

Kryteria oceniania

Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium (40%) oraz aktywności realizowanych przez studentów w trakcie zajęć, tj. udział w ćwiczeniach (20%), przygotowanie i zaprezentowanie projektu, czyli zespołowej prezentacji multimedialnej prezentującej rozwiązanie określonego problemu (40%).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Miniwykład interaktywny, dyskusja na forum grupy i w mniejszych grupach, analiza tekstów, ćwiczenia w grupach. Studenci pracują w grupach nad projektem, do którego zagadnienia zostają przedstawione po wprowadzeniu do problematyki przedmiotu.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do problematyki	– Pojęcie dyskursu publicznego. – Kluczowe strategie komunikacyjne. – Propozycja typologii omawianych zagadnień. – Omówienie listy zagadnień, które będą stanowić temat projektów zaliczeniowych, dokonanie wyboru przez studentów, podział na grupy robocze.
3-4	Zróżnicowanie strategii komunikacyjnych	– Dyskurs polityczny: charakterystyka i strategie komunikacyjne. – Dyskurs naukowy: cechy i rodzaje przekazów. – Dyskurs medialny: rola mediów w komunikacji publicznej. – Dyskurs ekonomiczny: strategie komunikacji w biznesie. – Dyskurs religijny: znaczenie i specyfika przekazów religijnych.
5-6	Interesariusz, odbiorca, uczestnik komunikacji	– Rola i znaczenie adresata w procesie komunikacji publicznej. – Segmentacja i analiza grup docelowych. – Budowanie relacji z różnymi interesariuszami. – Rola opinii publicznej w kształtowaniu przekazów. – Skuteczna komunikacja z różnymi grupami społecznymi.
7-8	Mediatyzacja i inne procesy kluczowe dla komunikacji w przestrzeni publicznej	– Mediatyzacja jako istotny proces w komunikacji publicznej. – Efekty mediatyzacji na treści komunikacyjne. – Procesy społeczne kształtujące przestrzeń publiczną. – Rola wydarzeń publicznych w kreowaniu dyskursu. – Interakcje między mediami a społeczeństwem obywatelskim.
9-10	Nowe technologie i ich rola w przemianach dyskursu	– Wpływ nowych technologii na komunikację publiczną. – Social media jako platformy komunikacji publicznej. – Rola internetu w budowaniu społeczności online. – Analiza trendów technologicznych w kontekście komunikacji publicznej. – Wykorzystanie narzędzi cyfrowych w kreowaniu przekazów.
11	Wybrane problemy współczesnego życia publicznego	– Polityka historyczna jako istotny element dyskursu publicznego. – Perswazja jako narzędzie wpływania na opinię publiczną. – Kryzysy komunikacyjne i zarządzanie nimi. – Kampanie społeczne jako narzędzia edukacji i aktywizacji. – Komunikacja kryzysowa i zarządzanie ryzykiem w komunikacji publicznej.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
12-14	Analiza wybranych fragmentów dyskursu publicznego	– Praktyczne przykłady analizy fragmentów dyskursu publicznego. – Zrozumienie wpływu strategii komunikacyjnych na kształtowanie opinii publicznej. – Dyskusja nad obserwowanymi tendencjami w komunikacji publicznej. – Studium przypadków wybranych wydarzeń medialnych. Analiza w kontekście określonej tematyki.

Literatura	
Literatura podstawowa	Czyżewski M., Kowalski S., Piotrowski A., Rytualny chaos. Studium dyskursu publicznego, Warszawa 2010. Skowronek M., Nowe media a funkcjonowanie dyskursu społecznego. „Polszczyzna w dobie cyfryzacji” (red. A. Hącia, K. Kłosińska, P. Zbróg), Warszawa 2020, s. 7–15 [dostęp: 23.11.2023]. Witosz B., Sujkowska-Sobisz K, Ficek E., Dyskurs i jego odmiany, Katowice 2016.
Literatura uzupełniająca	Lisowska-Magdżiarz M., Analiza tekstu w dyskursie medialnym, Kraków 2006. Morreale S.P., Spitzberg B.H, Barge J. K., Komunikacja między ludźmi, Warszawa 2015. Poprawa, P., Telewizyjne debaty polityków jako przykład dyskursu publicznego, Kraków 2009.
Materiały dodatkowe	Pros and cons of public opinion polls – Jason Robert Jaffe (TED-Ed) Jak zrozumieć współczesną sztuczną inteligencję, Michał Kosiński (Copernicus) Media społecznościowe a dyskurs społeczny prof. Bogusław Skowronek ABC Humanistyki #53 (Copernicus) Komunikacja, nauka, biznes, społeczeństwo - prof. Michael Fleischer i Andrzej Tucholski Można! (Sfera Psyche Uniwersytetu SWPS) [Dostęp do wszystkich materiałów: 23.11.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ
Warsztat dziennikarza obywatelskiego

Kod przedmiotu	FP-SS2-WDO
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1
Semestr	2
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	2
Forma zajęć	ćwiczenia o charakterze warsztatowym
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Celem zajęć „Warsztat dziennikarza obywatelskiego” jest podsumowanie zagadnień związanych z formami i gatunkami dziennikarskimi, stosowanymi w mediach obywatelskich (np. blog, wideoblog, podcast, reportaż). W ramach zajęć praktycznych (warsztatów) studenci pogłębiają umiejętności niezbędne do pracy z podcastem wideo (przygotowania treści, planu produkcyjnego i montażu). Dzięki interaktywnym sesjom praktycznym studenci mają okazję pracować nad własnymi produkcjami w zespole. Wymagania wstępne do zajęć: Warsztaty dziennikarza obywatelskiego I–III (specjalność „Dziennikarstwo obywatelskie” na studiach pierwszego stopnia lub zdobyte w innym miejscu umiejętności praktyczne związane z pisanie tekstów dziennikarskich oraz tworzeniem podcastów, blogów, wideoblogów. Dodatkowo: wiedza praktyczna i teoretyczna, zdobyta w ramach przedmiotu: Warsztaty fotograficzno-filmowe.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WDO_W01	Student/studentka: ma pogłębioną wiedzę na temat rodzajów gatunków dziennikarskich funkcjonujących przestrzeni mediów obywatelskich
	WDO_W01	ma pogłębioną wiedzę na temat rodzajów, specyfiki i produkcji podcastów wideo

Umiejętności	WDO_U01	potrafi wyprodukować podcast wideo na wybrany temat, tzn. określić jego plan produkcyjny i zrealizować materiał na profesjonalnym poziomie
	WDO_III_U2	posiada umiejętności dotyczące definiowania publiczności docelowej, kanałów dystrybucji i promocji produkowanych przez siebie treści
Kompetencje społeczne	WDO_K01	zna i stosuje zasady zawarte w Karcie Etycznej Mediów, tym kwestie związane z prawami autorskimi, rzetelnością informacji oraz reprezentacją różnorodności społecznej i kulturowej
	WDO_K02	ma świadomość wyzwań związanych z pracą w zespole podczas tworzenia pracy dziennikarza, w tym dziennikarza obywatelskiego.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WDO_III_W01 WDO_III_W01 WDO_III_W01 WDO_III_U1 WDO_III_U2 WDO_III_K01	ćwiczenia, udział w dyskusji	ocena projektu zespołowego
WDO_III_K02	ćwiczenia, praca w grupach	ocena realizacji zadań zespołowych i projektu zespołowego

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- pozytywnej oceny z projektu (opracowanie w grupie koncepcji podcastu wideo związanego z tematyką społeczną, wyprodukowanie indywidualnie jednego odcinka podcastu wideo solo lub w grupie) – ocenie poddany jest sposób realizacji odcinka (70% oceny), w przypadku pracy zespołowej: a) zespół produkuje tyle odcinków, ile osób wchodzi w jego skład, b) wkład każdej studentki/studenta w realizację zadań oceniany jest dodatkowo na podstawie raportu.
- aktywnego uczestnictwa w warsztatach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań, wspólne zaprojektowaniu kanałów dystrybucji i promocji podcastu zespołowego – ocena na podstawie raportu sporządzonego przez grupę, uwzględniającego wkład każdego studenta/studentki w realizację zadań (30%) oceny.

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia praktyczne, prezentacja multimedialna, analiza podcastów wideo, tworzenie koncepcji podcastu wideo, dyskusja, produkcja materiałów (np. za pomocą [Wave.video](https://wave.video)) analiza i korekta materiałów, przygotowanych przez studentów.

Studenci tworzą zespołowo pomysł podcastu wideo i dokonują produkcji jednego z jego odcinków. Ideą zajęć jest zainicjowanie działalności dziennikarskiej studentów. Tematyka podcastu powinna mieścić się w tematyce, podejmowanej przez dziennikarstwo obywatelskie.

**Treści programowe realizowane podczas zajęć
(jedne zajęcia obejmują 2 jednostki 30-minutowe)**

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Gatunki dziennikarstwa obywatelskiego – przegląd i powtórzenie	– Gatunki prasowe (informacyjne, publicystyczne) – Podcast i jego rodzaje – Blog i jego odmiany (mikroblog, fotoblog, linklog, audioblog, wideoblog/vlog, weblog) – Etyczne aspekty pracy dziennikarza (przypomnienie informacji zawartych w Karcie Etycznej Mediów).
2–3	Gatunki podcastów i ich dystrybucja (potwótrzenie)	– Rodzaje podcastów – tematyka, formaty i style narracji (analiza podcastów i podcastów wideo, wybranych przez studentów) – Przegląd współczesnych platform hostingowych i sposób promocji podcastów wideo – Budowanie audytorium – Budowanie marki za pomocą podcastu – Sposoby dystrybucji i promocji podcastów (zwłaszcza podcastów wideo)
3–6	Przygotowanie do projektowania i produkcji podcastów wideo (warsztaty)	– Dokonanie wyboru przez studentów tematyki podcastu wideo (tematyka powinna być związana z kwestiami społecznymi) – Określenie grupy odbiorców (stworzenie persony) – Zaprojektowanie tematyki poszczególnych odcinków – Wybór form (gatunków), np. solo, duet, wywiad, sposób narracji, rodzaj obrazu) – Zaprojektowanie planu produkcyjnego i omówienie aspektów technicznych
7–11	Produkcja podcastu wideo	– Przygotowanie studia (kamera, oświetlenie, mikrofon, komputer etc.) – Nagrywanie materiału – Edycja: dodawanie tytułu, numeru odcinka, tworzenie miniaturki, dodanie napisów (jeśli tak zostanie ustalone)
12–13	Dystrybucja i promocja	– Przesyłanie na wybraną przez studentów platformę hostingową (jedną lub więcej) – Udostępnianie podcastu i promocja przez studentów – Śledzenie wydajności
14–15	Podsumowanie zajęć	– Śledzenie zasięgów wyprodukowanego podcastu wideo – Plany dalszej realizacji podcastu (trwałość projektu) – Ewaluacja poszczególnych podcastów i pracy nad projektem – Dyskusja nad wykorzystaniem zdobytej wiedzy i umiejętności w pracy dziennikarza obywatelskiego.

Literatura

Literatura podstawowa	Henzel P., Czym są podcasty wideo i dlaczego warto je nagrywać? 26.07.2022 [dostęp: 23.12.2023]. Rozhdestvenskaya M., Czym są podcasty wideo i jak je rozpocząć [dostęp: 23.12.2023].
Literatura uzupełniająca	Doliwa, U., Chyczewska, A., Grobelski, F., Łatacz, R., Podcasting w Polsce – próba analizy zjawiska, Media – Kultura – Komunikacja Społeczna, 2020, nr 1(15), 37–54 [dostęp 19.12.2023]. Kobus, A., Introduction: Podcasting as the Marker of Cultural Shift in Media. Literatura Ludowa. Journal of Folklore and Popular Culture, T. 66, nr 2, s. 7–9 [dostęp 19.12.2023].
Dodatkowe materiały	RSS (Really Simple Syndication) Podcasty.net Gdzie publikować podcast Jak stworzyć własny podcast? Po kawałku! 53 Podcast Statistics: Listeners, Growth & Trends (2023) Dziennikarstwo obywatelskie (Pracownia Pro Age i M-Łodzi Duchem) i inne wywiady, realizowane przez seniorów w ramach projektu finansowanego przez Funduszu Inicjatyw Obywatelskich.

KONSPEKT ZAJĘĆ
Dziennikarstwo w mediach społecznościowych

Kod przedmiotu	FP-SS2-DwMS
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	2
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Dziennikarstwo w mediach społecznościowych” ma na celu zapoznanie studentów z formami działalności dziennikarskiej w mediach społecznościowych. Omówione zostaną cechy charakterystyczne mediów społecznościowych (jako rodzaju nowych mediów), ich zróżnicowanie (blogi, portale, wirtualne światy) i aktywność ich odbiorców w internecie. Studenci zapoznają się także z możliwościami działalności dziennikarzy obywatelskich w mediach społecznościowych. W części praktycznej studenci dokonają analiz profili dziennikarzy, sposobów ich autopromocji, przyjrzą się także problemom technicznym, prawnym i etycznym działalności dziennikarskiej w sieci (także w kontekście nowych technologii). Poruszone zostaną także zagadnienia związane z dezinformacją i manipulacją w mediach społecznościowych (fake newsy, deepfake).

Zakładane efekty uczenia się		
Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	DwMS_W01	Student/studentka: ma podstawową wiedzę dotyczącą rodzajów mediów społecznościowych, funkcjonujących obecnie w przestrzeni medialnej, ich odbiorów i twórców z branży dziennikarskiej
	DwMS_W02	zna podstawy prawne i etyczne funkcjonowania mediów społecznościowych
	DwMS_W03	wie, w jaki sposób wykorzystać media społecznościowe w rozwoju i funkcjonowaniu społeczeństwa obywatelskiego
Umiejętności	DwMS_U01	potrafi dokonać przeglądu współczesnych mediów społecznościowych i odnaleźć w nich treści związane z dziennikarstwem obywatelskim (kampaniami społecznymi)
	DwMS_U02	potrafi zidentyfikować elementy dezinformacji w mediach społecznościowych
Kompetencje społeczne	DwMS_K01	ma świadomość korzyści związanych z wykorzystaniem mediów społecznościowych jako narzędzia do współtworzeniu społeczeństwa obywatelskiego
	DwMS_K02	ma świadomość wyzwań i zagrożeń związanych z dezinformacją, jakie stoją przed dziennikarzem w mediach społecznościowych, także w kontekście generatorów informacji, opartych na AI.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
DwMS_W01 DwMS_W02 DwMS_W03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu

DwMS_U01 DwMS_U02	ćwiczenia	udział w zajęciach, wykonywanie przydzielonych zadań (analizy), realizacja projektu
DwMS_K01 DwMS_K01	ćwiczenia	udział w zajęciach (dyskusja), realizacja projektu
Kryteria oceniania		
Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie: – aktywnego uczestnictwa w wykładach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań; – pozytywnej oceny z projektu realizowanego w grupie na temat <i>Analiza skuteczności kampanii informacyjnych na platformach społecznościowych i ocena ich wpływu na kształtowanie opinii publicznej</i> – wyniki projektu przedstawione w formie prezentacji multimedialnej, opatrzonej wykazem źródeł, do której studenci dołączają raport końcowy z informacjami nt. sposobu podziału i realizacji poszczególnych działań. Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).		
Metody dydaktyczne		
Wykład interaktywny, analizy globalne i studia przypadku (serwisy i platformy społecznościowe), realizacja zadań, dyskusja (w grupach, na forum grupy), praca nad projektem – indywidualnie lub w grupach.		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Wprowadzenie do mediów społecznościowych	– Ewolucja komunikacji masowej – Nowe media – Media społecznościowe jako rodzaj nowych mediów – Podział i rodzaje mediów społecznościowych przegląd (np. blogi, portale i serwisy społecznościowe, wirtualne światy społeczne) – Odbiorcy mediów społecznościowych i ich aktywność w internecie – Trwałość mediów społecznościowych
3-4	Działalność dziennikarzy w mediach społecznościowych	– Konwergencja mediów (technologiczna, ekonomiczna, zawartości) – Stosowanie algorytmów do dystrybucji treści w mediach społecznościowych a jakość dziennikarstwa i kwestie etyczne – Konwersje nadawców publicznych (kierowanie użytkowników na własne strony) – Wykorzystywanie sztucznej inteligencji do tworzenia treści w mediach społecznościowych – aspekty techniczne, prawne i etyczne
5-7	Działalność dziennikarska w mediach społecznościowych	– Język nowych mediów – Autopromocja dziennikarzy – Dziennikarz czy influencer? Kształtowanie opinii publicznej na platformach społecznościowych. – Formy działalności dziennikarskiej w mediach społecznościowych (informacje, komentarze, reportaże, recenzje) – Przegląd kanałów dziennikarskich i/lub profili dziennikarzy w mediach społecznościowych: Facebook, Instagram, X (dawniej Twitter), YouTube, LinkedIn, Snapchat, Telegram, Pinterest, Reddit
8-9	Dziennikarstwo obywatelskie w mediach społecznościowych	– Działalność dziennikarzy obywatelskich w mediach społecznościowych (blogi, wideoblogi, rolki, podcasty, transmisje – studia przypadku) – Interaktywne formy reportażu i zaangażowanie społeczności online – Odpowiedzialność społeczna w nowych mediach

Tydzień	Temat	Zagadnienia
10-11	Dezinformacja i rodzaje treści zmanipulowanych	- Fake newsy w mediach społecznościowych - Deepfaki w mediach społecznościowych - Kampanie dezinformacyjne - Przykłady dezinformacji w mediach społecznościowych (np. dyskusja w oparciu o film Sala Samobójców. Hejter (2020), reż. J. Komasa) - Weryfikacja źródeł informacji na przykładzie działalności portalu Demagog (pierwsza w Polsce organizacja factcheckingowa) - Edukacja w zakresie technik manipulacyjnych z zastosowaniem AI - Młode osoby w sieci – zagrożenia
12-14	Praca nad projektem	Temat projektu: Analiza skuteczności kampanii informacyjnych na platformach społecznościowych i ocena ich wpływu na kształtowanie opinii publicznej. Praca na zajęciach: - Utworzenie grup roboczych - Wybór platformy (np. Facebook, Instagram, X) - Wybór kampanii i opis jej celów - Przeprowadzenie analizy treści związanych z kampanią - Analiza form (tekst, grafiki) - Zebranie danych dotyczących zaangażowania społecznego w ramach kampanii (liczba polubień, udostępnień, liczba i rodzaj komentarzy) - Identyfikacja zaangażowanych grup społecznych - Podsumowanie wyników analizy - Praca nad raportem końcowym
15	Podsumowanie zajęć	- Prezentacje projektów - Refleksja nad rodzajami działalności dziennikarskiej, w tym obywatelskiej, w mediach społecznościowych - Pytania i dyskusja studentów

Literatura

Literatura podstawowa	Bauer Z., Dziennikarstwo wobec nowych mediów. Historia. Teoria. Praktyka, Kraków 2009. Kaplan A.M., Haenlein M., Users of the world, unite! The challenges and opportunities of social media, „Business Horizons” 53/1, 2010, s. 59-68 [dostęp: 23.11.2023]. Laskowska, M., Komunikacja za pomocą social media – możliwości i zagrożenia. Zarys problematyki, w: Komunikacja – (po)rozumienie – obecność społeczna, red. M. Biedroń, M. Wawrzak-Chodaczek, Toruń 2012, 29-41. Łokić P., Nowe media i dziennikarstwo. Galopująca ewolucja komunikacji masowej. Poznań 2021. Łokić, P., Aktywność polskich dziennikarzy w serwisie Twitter – analiza wybranych przypadków, „e-politikon”, Kwartalnik Naukowy Ośrodka Analiz Politologicznych Uniwersytetu Warszawskiego, nr 12/2014, Warszawa, s. 126-149 [dostęp: 23.11.2023].
Literatura uzupełniająca	Kopecka-Piech, K., Koncepcje konwergencji mediów, „Studia Medioznawcze” 3(46), 2011, s. 11-26 [dostęp: 12.11.2023]. Zamith R., The International Journalism Handbook Concepts, Challenges, and Context, Amherst 2022 (rozdział 34: Misinformation and Disinformation) [dostęp: 23.11.2023]. Młode osoby w sieci – dezinformacja, bezpieczeństwo, przemoc (Demagog, 11.12.2023) [dostęp: 20.12.2023]
Dodatkowe materiały	European Journalism Observatory Demagog – analizy i raporty Fake news w mediach społecznościowych. Problem, który dotyka marki [dostęp: 23.11.2023] Facebook i Microsoft chcą skutecznie walczyć z deepfake’ami. 10 mln dolarów na nowe narzędzia [dostęp: 23.11.2023] Czy platformy mediów społecznościowych pomagają czy przeszkadzają w realizacji misji nadawców publicznych? [dostęp: 23.11.2023]

KONSPEKT ZAJĘĆ
Fundraising i zarządzanie projektami

Kod przedmiotu	FP-SS2-FiZP
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Fundraising i zarządzanie projektami” ma na celu przygotowanie studentów do pozyskiwania źródeł finansowania działalności organizacji, instytucji działających zarówno w sektorze publicznym prywatnym jak i pozarządowych w obszarze Dzięki zdobytej wiedzy i umiejętności Student potrafi zbudować partnerstwa międzysektorowe, realizując zadania i cele obszaru obywatelskiego, społecznego.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	FiZP_W01	Student/studentka: ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zasad działania mechanizmów finansowych, programów krajowych i zagranicznych
	FiZP_W02	zna główne cele i mechanizmy wyszukiwania dotacji, grantów i mechanizmów wsparcia celem realizacji zadań obywatelskich
	FiZP_W03	zna obszary wpływu fundraisingu

Umiejętności	FiZP_U01	potrafi dokonać przeglądu dostępnych narzędzi finansowania sektora obywatelskiego w Polsce i Unii Europejskiej
	FiZP_U02	potrafi omówić cel i zakres działania fundraisingu
	FiZP_U03	potrafi wybrać i aplikować o właściwe narzędzia finansowe: programy celem realizacji zadań obywatelskich
Kompetencje społeczne	FiZP_K01	zna mechanizmy funkcjonowania krajowych i zagranicznych programów, jak i fundraisingu
	FiZP_K02	ma świadomość wyzwań i zagrożeń związanych z funkcjonowaniem pozyskiwaniem zewnętrznych źródeł finansowania

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
FiZP_W01 FiZP_W02 FiZP_W03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
FiZP_U01 FiZP_U02 FiZP_U03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
FiZP_K01 FiZP_K01	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu

Kryteria oceniania

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w zajęciach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań;
- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej w formie projektu na uzgodniony z wykładowcą temat, związany z tematyką funkcjonowania organizacji pozarządowej.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).

Metody dydaktyczne

Mini wykład na wstępie do zajęć, ćwiczenia, studia przypadku, realizacja zadań (analizy), dyskusja (w grupach, na forum grupy).

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Wprowadzenie do tematyki fundraisingu i mechanizmów zarządzania programami	– Definicja fundraisingu. – Wyszczególnienie rodzaje kampanii fundraisingowych: listy fundraisingowe, bezpośrednia kampania mailowa, regularne wsparcie finansowe, kampania 1,5% podatku. – Wprowadzenie do tematyki zarządzania projektami pochodzącymi ze źródeł krajowych i międzynarodowych.
2-3	Fundraising – metody i działania	– Listy fundraisingowe – definicja, cele i zasady działania. – Bezpośrednia kampania mailowa – definicja, cele i zasady działania. – Regularne wsparcie finansowe – definicja, cele i zasady działania. – Kampania 1,5% podatku – definicja, cele i zasady działania.
4	Podstawy działań marketingowych	– Marketing bezpośredni jako skuteczne narzędzie w procesie pozyskiwania wsparcia finansowego. – Rodzaje działań marketingowym w działaniach fundraisingowych. – Komunikacja i etyka w procesie fundraisingowym.
5	Prawne aspekty fundraisingu	– Ustawa z dnia 14 marca 2014 roku o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych. – Wewnętrzne akty prawne regulujące pozyskiwanie funduszy na cele działalności organizacji. – Jawność i kontrola przepływów finansowych.
6	Zarządzanie projektami w organizacjach obywatelskich	– Zarządzanie projektem – definicja i wprowadzenie do tematyki. – Dostępne międzynarodowe i krajowe mechanizmy wsparcia dla sektora obywatelskiego – wprowadzenie. – Szczegółowe omówienie perspektywy finansowej programów europejskich i krajowej w ramach perspektywy finansowej Unii Europejskiej 2021–2027.
7-8	Międzynarodowe programy wsparcia sektora obywatelskiego	– Międzynarodowe programy wsparcia sektora obywatelskiego – cele, zasady finansowani i metody pozyskiwania środków. – Europejskie programy wsparcia sektora obywatelskiego – cele, zasady finansowani i metody pozyskiwania środków. – Krajowe programy wsparcia sektora obywatelskiego – cele, zasady finansowani i metody pozyskiwania środków.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
9	Warsztaty grupowe – projekt kampanii społecznej	– Określenie celu, zasięgu i czasu oddziaływania kampanii społecznej. – Opracowanie strategii i scenariusza kampanii społecznej. – Określenie zadań członków zespołu. – Wprowadzenie do metodologii zarządzania zespołem i projektem.
10	Warsztaty grupowe – projekt kampanii społecznej	– Opracowanie planu finansowego kampanii społecznej oraz metod pozyskiwania środków finansowych na jej realizację – w oparciu o fundraising oraz/lub dostępne dotacje, granty, konkursy.
11–12	Warsztaty grupowe – projekt kampanii społecznej	– Komunikacja i zasady etyczne w fundraisingu – opracowanie. przykładowych pism, postulatów, przemówień, maili. – Dyskusja nad etycznym wykorzystaniem darowizn. – Media społecznościowe jako pomocy – Wykorzystanie mediów społecznościowych w kampaniach fundarisingowuch. – Przykłady kampanii i projektów społecznych wśródkach masowego przekazu.
13–14	Podsumowanie	– Podsumowanie głównych tematów i zagadnień kursu. – Refleksja nad wpływemfundraisingu na społeczeństwo i politykę. – Perspektywy rozwoju i wyzwania stojące przed sektorem obywatelskim NGO w Polsce i na świecie.
15	Prezentacje projektów	– Indywidualne i grupowe projekty jako podsumowanie kursu (analiza i ocena)

Literatura

Literatura podstawowa	Gnyszka M., Fundraising. Pierwszy polski praktyczny podręcznik, Gliwice 2017. Kasiński Sz., Fundraising. Jak stworzyć i zrealizować strategię fundraisingową, Sobolów 2022. Trzeciński T., Planowanie i zarządzanie strategiczne w NGO: Od teorii do praktyki, Kraków 2017. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 roku. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie [dostęp: 14.12.2023].
Literatura uzupełniająca	Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego z dnia 24 października 2018 roku w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego [dostęp: 14.12.2023]. Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego z dnia 8 listopada 2018 roku w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań z zakresu wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, trybu składania wniosków oraz przekazywania środków z Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego. [dostęp: 14.12.2023].
Dodatkowe materiały	Portal funduszy europejskich [dostęp: 15.12.2023]. Portal organizacji pozarządowych [dostęp: 15.12.2023]. EU funding programmes [dostęp: 16.12.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ

Wiedza o kulturze współczesnej

Kod przedmiotu	FP-SS2-WoKW
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	2
Forma zajęć	wykład
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Zajęcia wykładowe z wiedzy o kulturze mają utrwalić oraz rozszerzyć wiedzę studentów z obszaru zjawisk współtworzących obszar kultury współczesnej – zarówno z perspektywy krajowej, jak i globalnej. W obszar zainteresowania włączono zjawiska charakterystyczne dla wymiaru elitarnego kultury i sztuki, jak i kultury popularnej. Wzięto pod uwagę zależności pomiędzy rozwojem technologicznym, postępom w naukach ścisłych oraz społecznych a odbiciem tych zjawisk w kulturze, obyczajowości i świadomości społeczeństw współczesnych. Zajęcia uwzględniają ponadto narzędzia, jakimi do opisu zjawisk kulturowych, posługuje się współczesna humanistyka (m.in. studia postkolonialne, studia ekologiczne).

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	WoKW_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat kluczowych zjawisk z zakresu kultury współczesnej
	WoKW_W02	orientuje się w obszarze związków, jakie zachodzą między poszczególnymi obszarami kultury, potrafi je adekwatnie nazwać i ocenić ich znaczenie w szerszym kontekście

Umiejętności	WoKW_U01	stosuje w praktyce wiedzę teoretyczną z obszaru wiedzy o kulturze współczesnej, dysponuje zasobem pojęciowym pomocnym w opisie i rozumieniu zjawisk
	WoKW_U02	potrafi oceniać sens, wartość i wagę zjawisk w obrębie współczesnej kultury, mierzyć się intelektualnie ze zjawiskami nowymi
Kompetencje społeczne	WoKW_K01	prezentuje postawę otwartą wobec ludzi i nowych zjawisk, z jakimi się styka.
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
WoKW_W01 WoKW_W02	wykład	zaliczenie w formie testowej
WoKW_U01 WoKW_U02	wykład	zaliczenie w formie testowej
WoKW_K01	wykład	dyskusja na zajęciach
Kryteria oceniania		
Podstawą do zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie testu z zakresu zagadnień omawianych na zajęciach. Studenci zostaną zapoznani uprzednio z listą tematów. Test oceniany jest na podstawie ustalonych kryteriów, które mają odniesienie do wartości punktowych, te zaś przekładają się na punkty procentowe. Ocenę ustala się według następującego zestawu:		
Skala ocen:		
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	
Dobry plus (4,5)	85%-93%	
Dobry (4,0)	76%-84%	
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	
Dostateczny (3,0)	60%-67%	

Metody dydaktyczne

Zajęcia mają charakter wykładu, co znaczy, że główny ciężar ich prowadzenia spoczywa na prowadzącym. Ten w komunikatywny sposób stara się wprowadzić słuchaczy w prezentowaną problematykę, nie zarzucając jednak metod aktywacyjnych. Służą temu pytania problemowe stawiane jako zadania do rozwiązania i omawiane na forum grupy. Przebieg tych dyskusji stanowi dla wykładowcy wskazówkę odnoszącą się do wiedzy, świadomości i zaangażowania studentów, w ten sposób wyznaczając przebieg całego kursu i jego tempo.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Kategorie nazewnicze	– późna nowoczesność, – postmodernizm, – ponowoczesność.
2-3	Kulturowa teoria analizy	– definicja kulturowej teorii analizy, – interpretacja znaków i symboli, – kontekst i znaczenie, – dyskurs kulturowy, – wpływ władzy i nierówności, – rozumienie znaczenia kultury masowej, – zastosowania i praktyka badawcza.
4	Obiegi współczesnej kultury zachodniej	– kultura popularna, – „kultura konsumpcji”, – technologia i cyfryzacja, – kultura masowa, – różnorodność kulturowa, – kultura polityczna, – zmiany w wartościach i normach społecznych.
5	Rola sztuki wysokiej we współczesnej cywilizacji zachodniej	– definicja sztuki wysokiej, – współczesne wyzwania, – twórczość eksperymentalna, – krytyka społeczna i polityczna, – współpraca międzydziedzinowa, – dostępność i dystrybucja, – przyszłość sztuki wysokiej.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
6-7	Kultura popularna i jej oddziaływanie	- aktualności i narracje, definicja kultury popularnej, - media masowe, - globalizacja kultury, - konsumpcja kultury (rola odbioru kultury w kształtowaniu tożsamości jednostek i wyrażaniu przynależności kulturowej), - kultura młodzieżowa, - krytyka kultury popularnej (zarzuty wobec przemysłu kulturalnego – komercjalizacja, stereotypy czy konsumpcjonizm i in.), - przyszłość kultury popularnej, - kulturotwórcza rola mediów społecznościowych, - tworzenie i udostępnianie treści, - kształtowanie opinii (w tym rola hashtagów), - rozwijanie subkultur, - współpraca artystyczna, - aktywizm kulturalny.
8	Globalizacja kultury	- definicja globalizacji kultury, - globalizacja i regionalizacja, - media i komunikacja, - kultura popularna, - kulturowa różnorodność, - homogenizacja vs. hybrydyzacja, - turystyka i mobilność, - krytyka globalizacji kultury, - przyszłość globalizacji kultury.
9-10	Społeczeństwo informacyjne – kluczowe aspekty	- rozwój technologii komunikacyjnych, - dostęp do informacji, dezinformacja i cyberbezpieczeństwo, - prywatność w sieci - społeczeństwo wirtualne - kształcenia przez social media – edukacja medialna (np. You Tube narzędziem edukacyjnym), - kulturotwórczy wymiar platform streamingowych - wspieranie niezależnych twórców, - wpływ na kulturę popularną i obyczajowość, - globalna dystrybucja i nowe modele biznesowe

Tydzień	Temat	Zagadnienia
11-13	Postkolonializm jako perspektywa opisu kultury współczesnej	– dziedzictwo kolonializmu, – dekolonizacja, – krytyka eurocentryzmu, – hybrydyzacja kultury i tożsamości, – dyskurs władzy i nierówności, – kultura oporu i emancypacja – polskie konteksty dyskursu postkolonialnego – feminizm, – ruch LGBT+, – ruchy rasowe, – ruchy mniejszości etnicznych, – osoby z niepełnosprawnościami, – ekofeminizm, – emancypacja kulturowa – ruchy robotnicze i ekonomiczne
14	Ekologia we współczesnej kulturze	– świadomość ekologiczna, – sztuka ekologiczna, – ekoturystyka, – ekologiczne trendy w modzie, – ekologiczna kuchnia, – filmy i literatura ekologiczna, – aktywizm ekologiczny, – przesunięcie wartości kulturowych i zmiana stylu życia.
15	Podsumowanie zajęć	– Podsumowanie zdobytej wiedzy – Dyskusja na temat wykorzystania zdobytej wiedzy w pracy dziennikarza obywatelskiego

Literatura

Literatura podstawowa	Dziamski G., Kulturoznawstwo, czyli wprowadzenie do kultury ponowoczesnej, Gdańsk 2016. Bauman Z., Ponowoczesność jako źródło cierpień (wybrane teksty), dowolne wydanie. Szlendak T., Olechnicki K., Nowe praktyki kulturowe Polaków. Megaceremoniały i subświaty, Warszawa 2017.
Literatura uzupełniająca	Lisowska B., Aspekty kultury współczesnej. Analizy i interpretacje wybranych zjawisk, Warszawa 2011.
Dodatkowe materiały	Discussions in Contemporary Culture – Thomas Hirschhorn and Hal Foster [dostęp: 15.12.2023]. Kultura jako praxis. Spotkanie z prof. Zygmuntem Baumanem [dostęp: 15.12.2023]. Wykłady dostępne w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego: Czernek-Pasierbek P., 1) Kształcenie przez social media: rola dziennikarstwa obywatelskiego we współczesnej edukacji online, 2) Kultura literacka online – internetowe zjawisko krytyki literackiej jako działalności społecznej, 3) YouTube jako narzędzie dydaktyczne – media społecznościowe i obywatelskie jako alternatywa dla tradycyjnej szkoły. Bizoń Jopek M., Globalizacja a tożsamość w społeczeństwie wielokulturowym.

KONSPEKT ZAJĘĆ
Dziennikarstwo zaangażowane

Kod przedmiotu	FP-SS2-DZ
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Przedmiot „Dziennikarstwo zaangażowane” ma na celu przygotowanie studentów do pracy w mediach jako profesjonalnych dziennikarzy, którzy nie tylko informują, ale także angażują się w istotne kwestie społeczne, polityczne i kulturowe. Studenci zdobędą wiedzę i umiejętności niezbędne do tworzenia treści dziennikarskich o wysokiej jakości, które mają potencjał wpływania na zmiany społeczne i polityczne.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	Dz_W01	Student/studentka: ma pogłębioną wiedzę dotyczącą rodzajów dziennikarstwa zaangażowanego i jego funkcji społecznej w Polsce, UE i innych części świata.
	Dz_W02	zna rolę dziennikarstwa zaangażowanego w utrzymaniu demokracji, zachowania praw człowieka i funkcjonowania społeczeństwa obywatelskiego
	Dz_W03	zna obszary wpływu dziennikarstwa zaangażowanego

Umiejętności	Dz_U01	potrafi dokonać przeglądu mediów będących głosem dziennikarstwa zaangażowanego w Polsce, UE i na świecie oraz zagadnień, poruszanych w tego typu mediach
	Dz_U02	potrafi omówić misję i rolę dziennikarstwa zaangażowanego w kształtowaniu społecznych zmian i inicjatyw.
	Dz_U03	potrafi wybrać i opracować temat, relewantny dla działalności dziennikarstwa zaangażowanego
Kompetencje społeczne	Dz_K01	ma świadomość roli dziennikarza zaangażowanego we współtworzeniu społeczeństwa obywatelskiego
	Dz_K02	ma świadomość wyzwań i zagrożeń związanych z dezinformacją, jakie stoją przed dziennikarstwem zaangażowanym
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
Dz_W01 Dz_W02 Dz_W03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
Dz_U01 Dz_U02 Dz_U03	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
Dz_K01 Dz_K01	ćwiczenia	udział w zajęciach, realizacja projektu
Kryteria oceniania		

Student/studentka uzyska zaliczenie z przedmiotu na podstawie:

- aktywnego uczestnictwa w zajęciach – obecność na zajęciach, czynny udział w prowadzonych dyskusjach, wykonywanie przydzielonych zadań;
- pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej w formie projektu (np. wywiad, reportaż, fotoreportaż) na uzgodniony z wykładowcą temat, związany z tematyką dziennikarstwa zaangażowanego.

Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z aktywności (waga 0.3) i oceny uzyskanej z pracy zaliczeniowej (waga 0.7).

Skala ocen:

Bardzo dobry (5,0)	94%-100%
Dobry plus (4,5)	85%-93%
Dobry (4,0)	76%-84%
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%
Dostateczny (3,0)	60%-67%

Metody dydaktyczne

Miniwykład na wstępie do zajęć, ćwiczenia, studia przypadku, realizacja zadań (analizy), dyskusja (w grupach, na forum grupy).

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Wprowadzenie do dziennikarstwa zaangażowanego	– Definicja dziennikarstwa zaangażowanego i jego znaczenie w walce o wolność, sprawiedliwość i prawa człowieka. – Relacja między tradycyjnym dziennikarstwem a dziennikarstwem zaangażowanym. – Cele i wyzwania związane z praktyką dziennikarstwa zaangażowanego. – Rodzaje mediów realizujących misję dziennikarstwa zaangażowanego. – Dziennikarstwo zaangażowane w sieci (Instagram, Facebook, X). – Dziennikarstwo obywatelskie jako rodzaj dziennikarstwa zaangażowanego.
2	Historia dziennikarstwa zaangażowanego	– Geneza dziennikarstwa zaangażowanego w XIX i XX wieku. – Wpływ wojen i kryzysów społecznych na rozwój dziennikarstwa zaangażowanego. – Ewolucja dziennikarstwa zaangażowanego na świecie i w Polsce. – Działalność dziennikarzy zaangażowanych w Polsce i na świecie.
3	Etyka w dziennikarstwie zaangażowanym	– Kluczowe zasady etyki dziennikarskiej w kontekście zaangażowanego dziennikarstwa. – Dylematy etyczne w działaniach dziennikarzy zaangażowanych. – Wpływ dziennikarstwa zaangażowanego na zaufanie i wiarygodność mediów.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
4	Dziennikarstwo zaangażowane a prawa człowieka i zwierząt	– Działalność dziennikarzy w obszarze obrony praw człowieka i zwierząt (studium przypadku: działalność Oko.press). – Przykłady dziennikarskich śledztw dotyczących naruszeń praw człowieka. – Wpływ dziennikarstwa na świadomość społeczną i działania na rzecz praw człowieka. – Działalność dziennikarzy w obszarze obrony praw zwierząt. – Wyzwania i zagrożenia związane z relacją dziennikarstwa zaangażowanego z władzami i instytucjami.
5–6	Dziennikarstwo zaangażowane a polityka i społeczeństwo	– Wpływ dziennikarstwa zaangażowanego na procesy polityczne i społeczne na przykładzie Sieci obywatelskiej Watchdog. – Działalność dziennikarzy śledczych w odkrywaniu skandali politycznych. – Rola mediów w kształtowaniu opinii publicznej i wyników wyborów.
7	Dziennikarstwo zaangażowane a środowisko	– Działalność dziennikarzy w dziedzinie ochrony środowiska i zmian klimatycznych (studium przypadku: projekt Indymedia). – Przykłady projektów dziennikarskich promujących świadomość ekologiczną. – Zaangażowanie dziennikarstwa w kontekście przemysłu, CSR i polityki ekologicznej.
8	Dziennikarstwo zaangażowane a mniejszości kulturowe i społeczne	– Działalność dziennikarzy w obszarze praw mniejszości kulturowych i społecznych. – Przykłady projektów dziennikarskich promujących wielokulturowość i równość. – Wpływ dziennikarstwa zaangażowanego na dialog międzykulturowy.
9	Dziennikarstwo zaangażowane a sprawiedliwość społeczna	– Działalność dziennikarzy w naświetlaniu problemu nierówności społecznych i sprawiedliwości społecznej. – Przykłady projektów dziennikarskich skupiających się na problemach ubóstwa, bezdomności i wykluczenia społecznego.
10	Dziennikarstwo zaangażowane a przemoc	– Działalność dziennikarzy w dziedzinie przemocy (m.in. przemocy domowej, przemocy wobec dzieci, przemocy seksualnej i przemocy rasowej). – Przykłady projektów dziennikarskich podejmujących temat przemocy i jej ofiar.
11	Dziennikarstwo zaangażowane a zdrowie publiczne	– Działalność dziennikarzy w obszarze zdrowia publicznego, w tym pandemii, chorób zakaźnych i opieki zdrowotnej. – Przykłady projektów dziennikarskich promujących zdrowie i bezpieczeństwo publiczne. – Wpływ mediów na zachowania zdrowotne i decyzje polityczne w obszarze zdrowia.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
12	Media społecznościowe jako narzędzie dziennikarstwa zaangażowanego	– Wykorzystanie mediów społecznościowych do promowania kwestii społecznych i politycznych. – Przykłady kampanii i projektów dziennikarskich opartych na mediach społecznościowych. – Odpowiedzialność dziennikarzy w mediach społecznościowych.
13	Dziennikarstwo zaangażowane w walce z dezinformacją	– Rozpoznawanie i zwalczanie dezinformacji w mediach. – Przykłady kampanii dziennikarskich przeciwko dezinformacji. – Wpływ dezinformacji na społeczeństwo i demokrację. – Wyzwania technologiczne i polityczne związane z walką z dezinformacją.
14	Podsumowanie	– Podsumowanie głównych tematów i zagadnień kursu. – Refleksja nad wpływem dziennikarstwa zaangażowanego na społeczeństwo i politykę. – Perspektywy rozwoju i wyzwania stojące przed dziennikarstwem zaangażowanym w Polsce i na świecie.
15	Prezentacje projektów	– Indywidualne i grupowe projekty dziennikarskie jako podsumowanie kursu (analiza i ocena).

Literatura

Literatura podstawowa	- Adamczyk W., <i>Amerykańskie archetypy dziennikarstwa śledczego</i>, Wydawnictwo Naukowe WNPiD UAM, Poznań 2008. - Leszczyńska V., Rola dziennikarstwa śledczego w upublicznianiu skandali politycznych, „Refleksje”, 23/2021, 19–31 [dostęp: 12.10.2023]. - Maślana A., Dziennikarstwo zaangażowane - poszukiwanie zagubionego sensu, „Kultura - Media – Teologia”, 2010(3) nr 3, s. 121–129 [dostęp: 12.10.2023]. - Mocek S., Niezależność dziennikarstwa w Polsce: szanse i zagrożenia, [w:] Dziennikarstwo, media, społeczeństwo, red. S. Mocek, Wydawnictwo Instytutu Studiów Politycznych PAN i Collegium Civitas, Warszawa 2005. - Spark D., Dziennikarstwo śledcze. Studium techniki, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2007.
Literatura uzupełniająca	- Pisarek W. (red.), Słownik terminologii medialnej, Kraków 2006 - Głowacki M., Dziennikarze polscy w świetle studiów porównawczych systemów odpowiedzialności mediów w Europie, „Studia Medioznawcze” 2013, nr 1 [dostęp: 12.10.2023]. - Sasinowski H., Społeczeństwo obywatelskie i jego rola w budowie demokracji, „Economy and Management” 2012 z. 1/2012 [dostęp: 12.10.2023]. - Stankiewicz W., Media a demokracja w społeczeństwie informacyjnym, [w:] Teoria i praktyka funkcjonowania mediów, red. J. Marszałek-Kawa, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2010 [dostęp: 12.10.2023].
Dodatkowe materiały	Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe. - Rosiak, D., Czy możliwa jest dzisiaj niezależność dziennikarska? Kwartalnik „Więź”, 16.3.2022 [dostęp 12.12.2023]. Declaration of the Committee of Ministers on the role of community media in promoting social cohesion and intercultural dialogue (Committee of Ministers of the Council of Europe, 2009) [dostęp: 12.10.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ Public relations

Kod przedmiotu	FP-SS2-PR
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	3
Liczba godzin	15
Liczba punktów ECTS	1
Forma zajęć	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Opis przedmiotu	Nauczanie przedmiotu ma na celu zapoznanie studentów z wiedzą na temat podstawowych zagadnień związanych z Public Relations w organizacjach różnych typów oraz zasad przygotowania projektu z zakresu PR. Zajęcia przygotowują studentów do działań, związanych z realizacją zadań PR.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	FP-SS2-PR_W01	Student/Studentka: ma uporządkowaną pogłębioną wiedzę o pojęciach i terminach związanych z PR, a także celach i zadaniach PR
	FP-SS2-PR_W02	zna zasady komunikowania wewnętrznego i zewnętrznego w procesie PR (w tym współpracy z mediami) w organizacjach różnych typów
Umiejętności	FP-SS2-PR_U01	umie wykorzystywać techniki twórczego myślenia na każdym etapie działań w procesie PR, potrafi wybrać techniki komunikacyjne i media adekwatne do realizowanych zadań
	FP-SS2-PR_U02	umie dokonać właściwej oceny skuteczności kampanii PR

Kompetencje społeczne	FP-SS2-PR_K01	potrafi pracować w grupie (również jako jej lider), potrafi także sprawnie prezentować na forum wyniki swojej pracy.										
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów												
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania										
FP-SS2-PR_W01	ćwiczenia	praca projektowa										
FP-SS2-PR_W02												
FP-SS2-PR_U01	ćwiczenia	praca projektowa										
FP-SS2-PR_U02												
FP-SS2-PR_K01	ćwiczenia	praca projektowa										
Kryteria oceniania												
Praca projektowa realizowana jest w grupach roboczych. Podstawą oceny jest zaprezentowanie wyników pracy oraz raport ukazujący zaangażowanie każdego z członków zespołu. Tematy prac wybierane są w drugim tygodniu zajęć, a ich prezentacja i ewaluacja dokonywana jest w czternastym tygodniu semestru. Na ocenę pracy składają się: poziom merytoryczny (30%), poprawność prezentacji (30%), sposób prowadzenia prezentacji / wystąpienia (40%). Skala ocen: <table><tr><td>Bardzo dobry (5,0)</td><td>94%-100%</td></tr><tr><td>Dobry plus (4,5)</td><td>85%-93%</td></tr><tr><td>Dobry (4,0)</td><td>76%-84%</td></tr><tr><td>Dostateczny plus (3,5)</td><td>68%-75%</td></tr><tr><td>Dostateczny (3,0)</td><td>60%-67%</td></tr></table>			Bardzo dobry (5,0)	94%-100%	Dobry plus (4,5)	85%-93%	Dobry (4,0)	76%-84%	Dostateczny plus (3,5)	68%-75%	Dostateczny (3,0)	60%-67%
Bardzo dobry (5,0)	94%-100%											
Dobry plus (4,5)	85%-93%											
Dobry (4,0)	76%-84%											
Dostateczny plus (3,5)	68%-75%											
Dostateczny (3,0)	60%-67%											
Metody dydaktyczne												
Prelekcja z wykorzystaniem materiałów multimedialnych, analiza wzorcowa przypadku (casestudy), ćwiczenia w grupach.												

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1	Public Relations – wprowadzenie	– Definicje Public Relations. – Główne zadania PR. – Zakres działań w obszarze Public Relations.
2	Różnice między PR, promocją a reklamą	– Kluczowe różnice między PR, promocją a reklamą. – Działania promocyjne a budowanie relacji w PR. – Omówienie tematów prac projektów zaliczeniowych i dokonanie wyboru tematów przez studentów oraz podział na grupy robocze.
3	Funkcje i instrumenty Public Relations	– Informacyjna, perswazyjna i strategiczna funkcja PR. – Instrumenty i narzędzia stosowane w PR.
4	Etyka w działaniach PR	– Kodeksy etyczne w Public Relations. – Wytyczne i zasady etyczne w pracy PR. – Etyczne dylematy w PR.
5	Relacje z mediami (Media Relations)	– Budowanie pozytywnych relacji z mediami. – Komunikacja z dziennikarzami i redakcjami. – Zarządzanie kryzysem medialnym.
6	PR w działaniach korporacyjnych	– Rola PR w komunikacji korporacyjnej. – Zarządzanie reputacją firmy. – Komunikacja wewnętrzna i zewnętrzna.
7	PR w organizacjach non-profit	– Działania PR w organizacjach charytatywnych i non-profit. – Budowanie wsparcia społecznego. – Kampanie społeczne.
8	Profil kompetencji pracownika PR	– Umiejętności i cechy kluczowe dla zawodowca PR. – Rozwijanie kompetencji interpersonalnych. – Znajomość narzędzi komunikacji.
9	PR w prywatnej praktyce. Sztuka autoprezentacji	– Kreowanie wizerunku osobistego w pracy PR. – Budowanie własnej marki osobistej. – Skuteczna autoprezentacja.
10	Ewaluacja działań PR	– Metody oceny skuteczności działań PR. – Pomiar wyników i efektywności kampanii. – Analiza wskaźników sukcesu.
11-13	Analiza przypadku (Case Study)	– Praktyczna analiza przykładów działań PR. – Dyskusja nad efektami i strategią w konkretnych przypadkach.
14	Prace projektowe	– Prezentacje i ewaluacja prac projektowych
15	Podsumowanie zajęć	– Podsumowanie omawianych zagadnień. – Dyskusja nt. przydatności zasad PR (np. budowanie własnej marki) w pracy dziennikarza obywatelskiego.

Literatura

Literatura podstawowa	S. Black, Public relations, Warszawa 1999. M. Leary, Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, Gdańsk 2002. B. Rozwadowska, Public relations – teoria, praktyka, perspektywy, Warszawa 2002. W. Jabłoński, Kreowanie informacji: media relations, Warszawa 2007. M. Fleischer, Corporate identity i public relations, Wrocław 2003.
Literatura uzupełniająca	Public relations: znaczenie społeczne i kierunki rozwoju, red. J. Olędzki, D. Tworzydło, Warszawa 2006. W. Budzyński, Public Relations - zarządzanie reputacją firmy, Warszawa 1997. K. Wójcik, Public relations od A do Z, T I i II, Placet, Warszawa 1997.
Dodatkowe materiały	Polskie Stowarzyszenie Public Relations (przegląd projektów i baza wiedzy) [dostęp: 16.10.2023]. Public relations w: Encyklopedia Zarządzania [dostęp: 16.10.2023]

KONSPEKT ZAJĘĆ

Kultura słowa w mediach

Kod przedmiotu	FP-SS2-KSwM
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	4
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	2
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	egzamin
Opis przedmiotu	Zajęcia konwersatoryjne pt. „Kultura słowa w mediach” kładą szczególny nacisk na praktyczne aspekty posługiwania się językiem w przestrzeni medialnej. W tym sensie pozostają w relacji komplementarnej z przedmiotem Język mediów i polityki, charakteryzującym się większym nachyleniem teoretycznym. Celem niniejszego przedmiotu jest przede wszystkim podnieść świadomość i wrażliwość słuchaczy w zakresie poprawności przekazów werbalnych, zgodności z przyjętymi normami i uzusami, a także – to drugi z celów podstawowych – pomóc w samodzielnym analizowaniu oraz konstruowaniu komunikatów. Oba wskazane aspekty pozostają w ścisłej relacji z kontekstami etycznymi wiążącymi się z pracą dziennikarza, takimi jak: fake newsy, manipulacja, populizm etc.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	KSwM_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat kluczowych zjawisk z zakresu kultury słowa w odniesieniu do przekazów werbalnych
	KSwM_W02	posiada wiedzę na temat zależności, jakie zachodzą między jakością języka stosowanego w komunikacji medialnej a kontekstem społecznym i kulturowym

Umiejętności	KSWM_U01	stosuje w praktyce wiedzę teoretyczną z obszaru kultury języka, dysponuje zasobem pojęciowym pomocnym w opisie i rozumieniu zjawisk objętych kluczową kategorią
	KSWM_U02	potrafi oceniać sens i wartościować zjawiska z obszaru językowych aspektów funkcjonowania mediów
Kompetencje społeczne	KSWM_K01	prezentuje postawę otwartą wobec ludzi i nowych zjawisk, z jakimi się styka; jest gotowy poszerzać swą wiedzę i podnosić kompetencje w zakresie objętym tematyką przedmiotu.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
KSWM_W01 KSWM_W02	wykłady, ćwiczenia	praca pisemna, test pisemny
KSWM_U01 KSWM_U02	wykłady, ćwiczenia	praca pisemna, test pisemny
KSWM_K01	wykłady, ćwiczenia	praca pisemna, test pisemny

Kryteria oceniania

Podstawą do zaliczenia przedmiotu jest oddanie pracy, analizującej wybrany werbalny przekaz medialny. Studenci zostaną zapoznani uprzednio z listą tematów. Praca pisemna oceniana jest na podstawie ustalonych kryteriów (zgodność tekstu z tytułem pracy, wartość merytoryczna, rzetelność analizy tekstu, kompletność bibliografii). Egzamin polega na prezentacji i obronie tej pracy zaliczeniowej.

Metody dydaktyczne

Zajęcia mają charakter interaktywny, konwersatoryjny. Kładą nacisk na bezpośredni kontakt między słuchaczem a wykładowcą, praktyczne rozwiązywanie stawianych sobie zadań. Centralnym elementem działań jest analiza przekazów medialnych pod kątem ich pragmatyki, użytych narzędzi perswazyjnych, zgodności z normami językowymi i kulturowymi. Materiałów do analizy dostarczają dostępne (oraz pozyskiwane przez studentów) przykłady tekstów werbalnych wypełniających szeroko rozumianą przestrzeń medialną. Ostatecznym celem tych wysiłków jest wyposażenie słuchaczy w umiejętność samodzielnego tworzenia poprawnych, celowych i atrakcyjnych komunikatów medialnych.

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Zakres znaczeniowy formuły „kultura słowa” w mediach	– komunikacja i język w mediach (wybór słów, ton, styl i retoryka używane przez dziennikarzy i prezenterów), – presja na precyzję i dokładność, – ochrona przed mową nienawiści, – manipulacja i dezinformacja, – wpływ na opinię publiczną, – edukacja medialna, – wartość kulturowa języka, – wykorzystanie mediów do dialogu społecznego.
3-5	Rola słowa w komunikacji medialnej w dobie kultury obrazu	– kontekst kultury obrazu (słowo coraz częściej w roli uzupełnienia obrazu lub narzędzia do jego interpretacji), – opisy i narracje (słowo jako medium dostarczające kontekstu i głębi informacji w kontekście wizualnych materiałów), – precyzja a mowa nienawiści (unikanie mowy nienawiści i manipulacji słowem, zwłaszcza w kontekście treści wizualnych), – kreowanie wrażeń i emocji, wartość edukacyjna słowa (w mediach edukacyjnych, jak formy dokumentalne czy wywiady, słowo pozostaje kluczowym narzędziem), – krytyczna analiza obrazu (sięganie po słowo, by tłumaczyć, interpretować i oceniać treści wizualne, ułatwiając widzom zrozumienie kontekstu), – dialog i debata (słowo jako medium w dialogu i debacie publicznej), – wyzwanie dla komunikatorów (jakość tekstu, precyzja i zrozumiałość klucze do tego, by słowo wciąż pełniło istotną rolę w komunikacji medialnej).
6-7	Społeczne i kulturowe implikacje jakości języka w mediach	– kształtowanie kultury mowy (wpływ mediów na językowe mody, nawyki, jakość języka jako istotny element wpływający na rozwijanie się konkretnych dialektów, idiolektów, socjolektów, co może być istotne dla zachowania tożsamości kulturowej), – edukacja językowa (jakość języka w mediach jako element edukacji językowej, wpływający na umiejętności językowych odbiorców), – wpływ na język młodego pokolenia, manipulacja i dezinformacja, kultura dialogu i debaty, – globalizacja i wielokulturowość, promowanie wartości społecznych (media jako czynnik, który może się przyczynić do promowania pozytywnych wartości społecznych, takich jak szacunek, tolerancja i równość), – odpowiedzialność mediów (oczekiwania społeczne, że media będą odpowiedzialne za jakość swojego języka i treści, odbiorcy domagają się rzetelności, obiektywizmu i precyzji w przekazach medialnych, co wpływa na pracę dziennikarzy i redakcji).

Tydzień	Temat	Zagadnienia
8-9	Netykieta	- weryfikacja informacji, źródła informacji, honorowanie prywatności, unikanie sensacji, odpowiedzialność za komentarze i interakcje z czytelnikami, unikanie konfliktu interesów (w tym unikanie przyjmowania darowizn, prezentów lub innych korzyści od osób lub organizacji, o których się informuje), - rzetelność i obiektywizm (informacje nie powinny być manipulowane ani przedstawiane w sposób stronniczy lub tendencyjny), - promowanie kultury dialogu (szacunek dla różnic poglądów w dyskusjach online, nieangażowanie się w ataki personalne czy agresywne komunikaty).
10-12	Język jako narzędzie kreowania wizerunku	- precyzja i dokładność (unikanie ogólników i niejasnych sformułowań pomaga budować wizerunek profesjonalizmu), tonalność i styl (język może być formalny, neutralny, emocjonalny lub satyryczny, co wpływa na wizerunek autora lub redakcji), - słownictwo i poziom języka (używanie języka dostępnego dla przeciętnego czytelnika może zwiększyć zrozumienie i zainteresowanie, podczas gdy zbyt techniczny język może być niezrozumiały dla szerokiej publiczności), - tytuły i nagłówki (dziennikarze mają skłonność do używania kreatywnych i przyciągających uwagę słów, aby zachęcić do czytania, ale jednocześnie muszą być one zgodne z treścią, aby uniknąć oszukiwania czytelników), - narracja i storytelling (wprowadzanie czytelników w historię i używanie technik opowiadania pomaga budować więź emocjonalną i identyfikację z bohaterami czy sytuacją), - zrozumiałość i klarowność (unikanie skomplikowanych struktur zdaniowych i trudnych terminów jest kluczowe dla ułatwienia zrozumienia treści), - obiektywizm i neutralność (dziennikarze starają się być obiektywni i niezależni, unikając wyraźnych stronniczości w języku), - etyka i odpowiedzialność (dziennikarze unikają fałszywych informacji, manipulacji językowej lub obraźliwego języka, co może zaszkodzić ich wizerunkowi i wiarygodności).
13-15	Manipulacja językowa w mediach	- manipulacyjne nagłówki i tytuły, słownictwo emocjonalne (wywoływanie silnych emocji u odbiorców, co może prowadzić do manipulacji), - ukierunkowane narracje (tworzenie ukierunkowanych narracji, które promują określone przekonania lub perspektywy), - błędy logiczne (m.in. fałszywe analogie, nadmierne uproszczenia lub sztuczne dychotomie), - słownictwo obciążające (stosowanie etykiet, które demonizują konkretne grupy lub jednostki), - kreowanie bohaterów i wrogów (dzięki odpowiedniemu użyciu języka można promować jedne postaci jako „dobre” i inne jako „złe”, co wpływa na postrzeganie sytuacji), - kontekst i wybiórcze informacje, retoryka i propagandowe techniki (wykorzystanie języka w celu przekonywania odbiorców do określonych przekonań lub działań).

Literatura

Literatura podstawowa	Pisarek W., O mediach i języku, Kraków 2007. Kłosińska K. (red.), Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce, Warszawa 2013. Kita M., Loewe I. (red.), Język w mediach. Antologia, Katowice 2012. Grzenia J., Komunikacja językowa w Internecie, Warszawa 2006.
Literatura uzupełniająca	Kielban Ł., Netykieta. Kultura komunikacji w mediach (e-book) [dostęp 11.11.2023]. Drozdowicz Z., Kultura słowa w dyskursie społecznym. Tradycje i współczesność, „Colloquium Wydziału Nauk Humanistycznych i Społecznych” 2012, z. 2. Kamińska-Szmaj I., Agresja językowa w życiu publicznym, Wrocław 2007. Bralczyk J., Mosiołek-Kłosińska K. (red.), Język w mediach masowych, Warszawa 2012.
Dodatkowe materiały	Akademia Retoryki – materiały szkoleniowe [dostęp: 05.12.2023] Kultura słowa (Wiktor Goluszko) [dostęp: 05.12.2023] Wykłady dostępne w Portalu Edukacyjnym na stronie projektu Dziennikarstwo obywatelskie dla rozwoju regionalnego. • Będkowska-Kopczyk, A., Język inkluzywny • Czernek-Pasierbek P., 1) Kształcenie przez social media: rola dziennikarstwa obywatelskiego we współczesnej edukacji online, 2) Kultura literacka online – internetowe zjawisko krytyki literackiej jako działalności społecznej, 3) YouTube jako narzędzie dydaktyczne – media społecznościowe i obywatelskie jako alternatywa dla tradycyjnej szkoły.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Język mediów i polityki

Kod przedmiotu	FP-SS2-JMiP
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	2
Semestr	4
Liczba godzin	30
Liczba punktów ECTS	3
Forma zajęć	konwersatorium
Rygor zaliczenia	egzamin
Opis przedmiotu	Przedmiot ma ugruntować oraz rozszerzyć wiedzę studentów z zakresu kreowania rzeczywistości w tekstach dziennikarskich – ze szczególnym akcentem położonym na przekazy o charakterze werbalnym. Z jednej strony chodzi o zaznajomienie ze stosowanymi w tym zakresie procedurami, strategiami i metodami (ten cel spełniają przede wszystkim zajęcia wykładowe), z drugiej – umożliwienie słuchaczom samodzielnej analizy przekazów, pomocnej w nabyciu umiejętności świadomego odbioru tychże. To drugie zadanie spełniają zajęcia ćwiczeniowe – ich zasadniczą częścią będzie właśnie wspólna i indywidualna „dekonstrukcja” tekstów medialnych pod względem ich pragmatyki, zawartości perswazyjnej i manipulacyjnej.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	JMiP_W01	Student/Studentka: posiada wiedzę na temat kluczowych zjawisk z zakresu językowych aspektów funkcjonowania mediów oraz polityki
	JMiP_W02	posiada wiedzę na temat zależności, jakie zachodzą między naturą mediów współczesnych a światem polityki

Umiejętności	JMiP_U01	stosuje w praktyce wiedzę teoretyczną z obszaru językowych aspektów wiedzy o mediach, dysponuje zasobem pojęciowym pomocnym w opisie i rozumieniu zjawisk z szeroko rozumianej perswazji
	JMiP_U02	potrafi oceniać sens, wartość i wagę zjawisk z obszaru językowych aspektów funkcjonowania mediów i świata polityki
Kompetencje społeczne	JMiP_K01	prezentuje postawę otwartą wobec ludzi i nowych zjawisk, z jakimi się styka; jest gotów do poszerzania swej wiedzy i podnoszenia kompetencji w obszarze objętym tematyką przedmiotu
Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu zodniesieniem do form zajęć i sprawdzianów		
Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
JMiP_W01 JMiP_W02	wykłady, ćwiczenia	praca pisemna, test pisemny
JMiP_U01 JMiP_U02	wykłady, ćwiczenia	praca pisemna, test pisemny
JMiP_K01	wykłady, ćwiczenia	praca pisemna, test pisemny
Kryteria oceniania		
Podstawą do zaliczenia przedmiotu jest oddanie pracy zaliczeniowej zawierającej analizę wybranego tekstu perswazyjnego. Praca pisemna oceniana jest na podstawie ustalonych kryteriów (zgodność tekstu z tytułem pracy, wartość merytoryczna, rzetelność analizy tekstu, kompletność bibliografii). Egzamin polega na prezentacji i obronie tez pracy zaliczeniowej.		
Metody dydaktyczne		
Część wykładowa zajęć skoncentrowana jest przede wszystkim na wyposażeniu słuchaczy w wiedzę na temat technik oddziaływania na odbiorcę, kreowania zamierzonego obrazu rzeczywistości – zarówno w tekstach dziennikarskich, jak i politycznych. Część ćwiczeniowa natomiast służy wytrenowaniu umiejętności świadomego, krytycznego czytania tekstów, dostrzegania obecnych w nich zabiegów perswazyjnych. Zarówno wykład, jak i ćwiczenia mają charakter interaktywny, zakładają wspólne rozwiązywanie zadań i dyskusję nad kwestiami niejednoznacznymi.		

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-2	Retoryka a manipulacja w polityce i w mediach	– definicje, – retoryka w polityce, – manipulacja w polityce, – retoryka w mediach, – manipulacja w mediach, – skutki retoryki i manipulacji w polityce i mediach, – edukacja i świadomość społeczna
3	Siła sprawcza mediów w kształtowaniu opinii publicznej	– media jako główne źródło informacji, – <i>agenda setting</i>, – kreowanie narracji, – kontrola tonu dyskusji, – kształtowanie opinii i wartości, – nadzór mediów nad władzą, – odpowiedzialność mediów w zakresie edukacji i podnoszenia świadomości obywatelskiej.
4	Zjawisko poprawności politycznej w języku	– definicja poprawności politycznej, – cel i pozytywne aspekty, – negatywne aspekty i kontrowersje, – przypadek cenzury, – ewolucja poprawności politycznej, – krytyka a walka z dyskryminacją, – rola edukacji i dialogu.
5	Propaganda w przekazach politycznych	– definicja propagandy politycznej, – techniki propagandy (uproszczenia, demonizacja przeciwników, wyolbrzymianie osiągnięć własnej strony, stosowanie emocji i retoryki i in.), – media a propaganda (rola mediów w rozpowszechnianiu propagandy politycznej, media najbardziej podatne na manipulację, narzędzia wykorzystywane są przez polityków i partie w celu osiągnięcia swoich celów propagandowych), – cele propagandy (zdobywanie poparcia wyborców, utrzymywanie władzy lub wpływanie na politykę publiczną, konsekwencje długoterminowe stosowania propagandy), – manipulacja emocjami (strategie wykorzystywane są do wywoływania określonych emocji u odbiorców, takich jak strach, złość, nadzieja), – przeciwdziałanie propagandzie (środki i strategie, które mogą pomóc w przeciwdziałaniu propagandzie politycznej – edukacja medialna, fact-checking, transparentność w finansowaniu kampanii etc.), – przykłady historyczne i współczesne.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
6	Hejt w mediach	– definicja hejtu w mediach, – skutki emocjonalne (stres, lęk, obniżona samoocena etc.), – cele hejtu (zemsta, zaszkodzenie reputacji, wprowadzenie zamieszania, wyrażenie uprzedzeń i frustracji), – wpływ na społeczeństwo (konsekwencje na poziomie społecznym, w tym na kulturę dialogu, tolerancję i współpracę), – regulacje i odpowiedzialność (środki regulacyjne oraz odpowiedzialność platform mediów społecznościowych i dostawców internetowych w zwalczaniu hejtu, praktyki i przepisy prawne stosowane w mediach), – przeciwdziałanie hejtowi (strategie i inicjatywy mające na celu przeciwdziałanie hejtowi w mediach, np. kampanie edukacyjne, promowanie kultury szacunku, i świadczenie wsparcia ofiarom), – wpływ na wolność słowa.
7	Językowe formy dezinformacji w mediach	– manipulacja treścią, – retoryka spiskowa – eufemizmy i dezinformacja polityczna – demagogia i emocjonalne manipulacje – zjawisko deepfake – manipulacja językiem – walka z dezinformacją.
8	Dyskurs polityczny a polaryzacja społeczna	– definicja dyskursu politycznego, – polaryzacja społeczna (w tym główne aspekty polaryzacji – podziały na ideologiczne skrajności, rosnące antagonizmy między grupami społecznymi, wzrost napięć politycznych), – rola dyskursu w polaryzacji (przykłady retoryki, która wzmacnia podziały i kreuje konflikty), – filtracja informacji (m.in. zjawisko bańki informacyjnej), – dezinformacja i kłamstwa, – dialog i pojednanie (strategie i inicjatywy pomocne w zachęcaniu do konstruktywnej debaty i przeciwdziałaniu podziałom), – edukacja i krytyczne myślenie (wzmacnianie umiejętności rozróżniania prawdziwych informacji od dezinformacji).
9	Memy w służbie perswazji	– definicja memów językowych, – siła humoru, – wykorzystywanie satyry, – wpływ na opinię publiczną (przykłady wpływu memów na opinię publiczną poprzez wyrażanie określonych przekonań lub komentowanie bieżących wydarzeń), – kreowanie narracji, – etyka i dezinformacja.

Tydzień	Temat	Zagadnienia
10	Kategoria obiektywizmu w świecie informacji	– definicja obiektywizmu w mediach, – rola obiektywizmu w dziennikarstwie (zasady i standardy etyczne wykorzystywane, aby zapewnić rzetelność informacji i uniknąć stronniczości), – wyzwania dla obiektywizmu (m.in. czynniki wpływające na stronniczość mediów), – manipulacja informacjami (techniki służące przekłamywaniu faktów i wprowadzaniu w błąd odbiorców), – społeczna odpowiedzialność mediów, – rola odbiorców.
11	Język przemówień politycznych	– cel przemówień politycznych, – retoryka i techniki przemówień (m.in. używanie emocji, używanie przykładów i argumentów, budowanie wiarygodności), – publiczność i kontekst (m.in. różnice między przemówieniami wygłaszanymi przed różnymi grupami społecznymi i w różnych okolicznościach), – symbole i metafory, – język a tożsamość (kulturowa, polityczna, etniczna, wiekowa, płciowa etc.) odbiorców, – historia i znane przemówienia, – etyka i rzetelność (normy etyczne obowiązujące mówców).
12	Wpływ języka mediów na percepcję rzeczywistości	– kreowanie narracji, – <i>framing</i>, – retoryka i emocje, – słownictwo i stereotypy, – manipulacja treścią, – edukacja medialna.
13	Język polityczny wobec procesów emancypacyjnych	– definicja emancypacji, – język jako narzędzie emancypacji (słownictwo, terminy i narracje używane w celu wyrażenia dążeń emancypacyjnych i walki o prawa i równość), – inkluzja językowa, – walka o prawa i aktywizm (język polityczny wykorzystywany w walce o prawa różnych grup, takich jak ruchy feministyczne, ruchy na rzecz praw obywatelskich, czy ruchy LGBT+) – debata publiczna i zmiana społeczna, – rola przekładu i tłumaczenia (tłumaczenie języka politycznego na różne języki i kultury w celu globalnego rozpowszechniania idei emancypacyjnych), – krytyka języka politycznego (szkodliwe praktyki językowe propagujące uprzedzenia, dyskryminację czy nierówność).

Tydzień	Temat	Zagadnienia
14	Komunikacja w erze postprawdy	– definicja postprawdy, – manipulacja informacją (strategie wykorzystywane, aby wprowadzać w błąd i kierować opinią publiczną w określonym kierunku), – media społecznościowe i bańki informacyjne (algorytmy i personalizacja treści, wzmacnianie istniejących przekonań, izolowanie od odmiennych punktów widzenia), – wpływ dezinformacji na demokrację, – rola faktów i <i>fact-checkingu</i>, – etyka i edukacja medialna, – wyzwania dla dziennikarzy i redaktorów.
15	Język negatywnych kampanii politycznych	– definicja kampanii negatywnych politycznych, – retoryka krytyki (techniki językowe wykorzystywane w negatywnych kampaniach politycznych, kreowanie wrogów, używane argumenty i przykłady), – wpływ kampanii negatywnych na debatę publiczną, – manipulacja emocjami i długofalowe konsekwencje, – etyka i odpowiedzialność (m.in. granice akceptowalnej retoryki, obowiązki polityków i kampanii w zakresie rzetelnego komunikowania się i uczciwej konkurencji), – przeciwdziałanie kampaniom negatywnym.

Literatura	
Literatura podstawowa	Pisarek W., O mediach i języku, Kraków 2007. Hofman I., Kępa-Figura D. (red.), Współczesne media. Język mediów, Lublin 2013. Kita M., Loewe I. (red.), Język w mediach. Antologia, Katowice 2012. Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi, tłum. Pikiel S., Gdańsk 2023
Literatura uzupełniająca	Bralczyk J., Mosiołek-Kłosińska K. (red.), Język w mediach masowych, Warszawa 2012. Hahne P., Siła manipulacji, Warszawa 1997. Urban M., Zdanowicz A., Manipulacja polityczna w mediach – mit czy rzeczywistość, „Studia Politologiczne” 2012, vol. 25. Kita M., Czy istnieje medialna odmiana językowa, w: Transdyscyplinarność badań nad komunikacją medialną, t. 1. Stan badań i postulaty badawcze, red. M. Kita, M. Sławska, Katowice 2012.
Dodatkowe materiały	Prof. Bralczyk o języku jako problemie społecznym (Uniwersytet Warszawski) [dostęp: 05.12.2023]. Language of Politics (Noam Chomsky) [dostęp: 05.12.2023]. The secret language politicians are using (BBC News) [dostęp: 05.12.2023]. Politics and the English language: Peter Hennessy at TEDxHousesofParliament (TEXx Talks) [dostęp: 05.12.2023].

KONSPEKT ZAJĘĆ
Projekt społeczny

Kod przedmiotu	FP-SS2-PS
Wydział	Wydział Humanistyczno-Społeczny
Katedra	Katedra Polonistyki
Kierunek	filologia polska
Specjalność	dziennikarstwo obywatelskie
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok	1 i 2
Semestr	2/3
Liczba godzin	60
Liczba punktów ECTS	6
Forma zajęć	projekt
Rygor zaliczenia	Zaliczenie bez oceny
Opis przedmiotu	Podstawowym celem projektu społecznego jest wprowadzenie konkretnej zmiany. W trakcie trwania pierwszego i drugiego roku studiów magisterskich uzupełniających studenci, podobnie jak na studiach licencjackich będą realizowali projekt, ale tym razem o zasięgu regionalnym lub ogólnopolskim. Uczestnictwo w projekcie pozwoli słuchaczom na pogłębienie kompetencji m.in. w zakresie współpracy z grupą – budowania dialogu społecznego (m.in. różne instytucje), podejmowania decyzji, rozwiązywania problemów, negocjacji i mediacji z osobami pochodzącymi z różnych środowisk. Realizacja projektu będzie podzielona na poszczególne fazy, których realizacja, będzie konsultowana z opiekunem projektu.

Zakładane efekty uczenia się

Rodzaj efektu	Symbol efektu	Treść efektu
Wiedza	PS_W01	Student/Studentka: posiada pogłębioną wiedzę z zakresu realizacji projektu społecznego, wie jakie są cechy dobrego projektu
	PS_W02	posiada pogłębioną wiedzę na temat procesów komunikacji społecznej, mediacji, negocjacji oraz na temat wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych w realizacji projektów społecznych

Umiejętności	PS_U01	posiada rozwinięte kompetencje komunikacyjne – prowadzi rozmowy z osobami pochodzącymi różnych środowisk m.in. potrafi zbudować dobrą atmosferę, animować i zachęcać do współpracy.
	PS_U02	dokonuje pogłębionej obserwacji, analizy i oceny sytuacji i zdarzeń w społeczności lokalnej, wykorzystuje pogłębioną wiedzę pedagogiczno-psychologiczną, aksjologiczną, socjologiczną i biomedyczną oraz proponuje rozwiązania problemów
	PS_U03	posiada umiejętności w zakresie: diagnozowania potrzeb, możliwości środowiska społecznego; planowania, realizacji i oceny potrzeb lokalnych społeczności
Kompetencje społeczne	PS_K01	biegle posługuje się normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się przede wszystkim szacunkiem dla innych
	PS_K02	dokonuje pogłębionej autoewaluacji podejmowanych działań społecznych i poszukuje innowacyjnych rozwiązań, inicjuje i wdraża zmiany w środowisku lokalnym;
	PS_K03	Podjmuje różnorodne działania na rzecz środowiska społecznego, inspirując otoczenie podejmowania kolejnych inicjatyw społecznych.

**Sposób realizacji i ewaluacji efektów uczenia się dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty uczenia się	Forma zajęć	Metody oceniania
PS_W01 PS_W02	projekt	zaliczenie praktyczne – realizacja projektu
PS_U01 PS_U02 PS_U03	projekt	zaliczenie praktyczne – realizacja projektu
PS_K01 PS_K02 PS_K03	projekt	zaliczenie praktyczne – realizacja projektu

Metody dydaktyczne

metoda projektu, analizy dokumentacyjnej, SWOT, studium przypadku, symulacje, praca w grupach

Treści programowe realizowane podczas zajęć

Tydzień	Temat	Zagadnienia
1-10	Faza I – diagnoza potrzeb (rozpoznanie wstępne)	Rozpoznanie wstępne: – analiza dokumentów strategicznych tj. strategii rozwoju regionu, – analiza dokumentów instytucji m.in. kulturalno-oświatowych, które mają w swoich zadaniach wpisane aktywizowanie mieszkańców; zawartości informacyjnej mediów regionalnych (gazety, informatory, portale, media społecznościowe). Ponadto student podejmuje badania własne: • organizuje wizję lokalną; • obserwuje wydarzenia regionalne/lokalne; • zbiera inne informacje od różnych instytucji, osób • przeprowadza spotkania (w zależności od możliwości) indywidualne, grupowe np. z sołtysem, pracownikami np. szkoły, różnych instytucji; Podejmowane działania mają na celu zwiększenie wiedzy wstępnej na temat regionu, jego potrzeb i możliwych aktywności. Diagnoza środowiska pozwoli na sformułowanie i wybór tematu projektu.
11-15	Faza II – planowanie działań	– określenie tematu, – sformułowanie celów, – analiza SWOT, – określenie osób, instytucji współpracujących, – ustalenie sposobu prezentacji efektów pracy, – harmonogram, podział zadań, – opracowanie ankiety
16-26	Faza III – działanie	– realizacja projektu według harmonogramu – monitorowanie działań, – promocja projektu, – prezentacja projektu,
27-30	Faza IV – ewaluacja	– analiza ankiety ewaluacyjnej, – omówienie planu upowszechniania działań po zakończeniu projektu, – spotkanie zamykające, – tworzenie dokumentacji archiwalnej projektu.

Literatura

Literatura podstawowa	Mendel M. (red.), Animacja współpracy środowiskowej, Toruń 2004. Krajewska Z., Przewodnik po realizacji projektu społecznego. Centrum Edukacji Obywatelskiej [dostęp: 15.11.2023]. Jakubczyk K., Kitowski P., Społecznie odpowiedzialny projekt – opracowanie definicji na podstawie przeglądu literatury z zakresu społecznej odpowiedzialności i zarządzania projektami, „E-mentor” 62/2015, s. 50–64 [dostęp: 15.11.2023].
Literatura uzupełniająca	ABC tworzenia projektu. Praktyczny przewodnik. (Materiał opracowany przez Zespół Centrum PISOP) [dostęp: 15.11.2023]. Olejniczak M., „Zmysłowisko” – projekt społeczny, Studia Lednickie, t. XX (2021), s. 287–293. Napisz dobry projekt z logiką projektową (portalngopl) [dostęp: 15.11.2023] CSR – społeczna odpowiedzialność biznesu (PARP) [dostęp: 15.11.2023]
Dodatkowe materiały	Katarzyna Sołtan-Modożeniec, Metoda projektu edukacyjnego, Warszawa 2019 [dostęp: 15.11.2023]. Przykłady projektów: https://www.power.gov.pl/strony/o-programie/projekty/przyklady-najciekawszych-projektow/ [dostęp: 15.11.2023]. “Przygoda z kulturą” – animowanie lokalnej społeczności w sferze działań edukacyjno-kulturalnych [dostęp: 15.11.2023]. Program „Równać szanse” [dostęp: 15.11.2023]. Seniorzy w akcji [dostęp: 15.11.2023]. Muranów – dzielnica, której już nie ma [dostęp: 15.11.2023].